

ச
மா
தா
ன
த்
திற
கா
ன

தீ
ப
ங்
க
ள்

ஸுந்ன ஞாக்கு

துரல் உ. நோக்கு !
ஜெவரி - பெப்ரவரி 2002

வெள்ளியீடு
வெள்ளைக்கான நிலையம்

குறுக்கு வழியானாலும் முயற்சி.....

.....

.....

.....

.....

போரினால் இடம்பெயர்ந்து அவலநிலைக்க உள்ளான இவர்கள் பற்றிய மேற்கூறிய கவிதை வரிகளைப் பூரணப்படுத்துகின்றன. முதலாம் பரிசு 100.00 மற்றும் புத்தகங்களும், ஜந்தாமிடம் வரை புத்தகப் பொதிகளும் வழங்கப்படும். சிறந்த படைப்பு அடுத்த இதழில் பிரசரிக்கப்படும்.

(சென்ற இதழில் இப்பகுதிக்காக வந்தடைந்த கவிதைகள் உள்ளே.....)

குரல் 2, நோக்கு ।

ஸ்ரீ நோக்கு

ஜனவரி-பெப்ரவரி 2002

32/3, பிளவர் வீதி, கொழும்பு- 07.
தொ.பே : 94-1-565304/6, பக்ஸ் : 94-74-714460, ஈ-மெயில் : cpa@sri.lanka.net

இன்னுமொரு புதுவருடம், மேலூ மொரு சமாதான முன்றும்ச்

இன்னுமொரு புதுவருடத்தினுள் நாம் பிவேசிக்கையில் இலங்கை மக்கள் 2001ஆம் ஆண்டு குறித்து பெரிதாக ஒன்றும் மகிழ்ச்சியிடைய முடியாது. அது நீண்டகால இருத்தம் சிந்தும் இனப்பிரச்சினை காரணமாக மரணம், அழிவு மற்றும் இழப்புகளைக் கொண்டுவந்த மேலுமொரு ஆண்டு மாத்திரமேயாகும். அது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் ஆக்கபூர்வமற்ற வளர்ச்சியைக் காட்டியதும், மோசமான அதிகார நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியதுமான ஒரு வருடமாகும். அது சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் அதிக அளவில் இருத்தம் சிந்திய தேர்தல் இடம்பெற்ற ஓர் ஆண்டுமாகும்.

2002ம் ஆண்டில் மக்கள் தீர்ப்புமூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒரு புதிய அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்துள்ளது. டிசம்பர் 5ந் திங்கி இடம்பெற்ற பொதுத்தேர்தல் முடிவுகள் தெளிவாகவே யுத்த முயற்சிகளுக்கு எதிராளதாகவும், சமாதானத்துக்குமான தீர்ப்பாகும். இனப்பூசல்களுக்கு அப்பால் வாக்காளர்களின் முதிர்ச்சியை அது எடுத்துக்காட்டியது. 2001 ஆரம்பத்தில் அரசாங்கமும், எல்ரீஸ் அமைப்பும் பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தத்தை அறிவித்தான்து எதிர்பார்க்கப்பட்டதும், தடுக்க முடியாததுமாக அமைந்தது. ஆகவே 2002 ஆம் ஆண்டு நம்பிக்கையின் சின்னமாகவே மலர்ந்துள்ளதென்று கூறவாம். ஆயினும் சமாதானச் செயன்முறையை முன்கொண்டு செல்வதற்கு நம்பிக்கையுடன் கூடிய எதிர்பார்ப்பு மாத்திரம் போதாது. அது மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள இரு தரப்பினரிடையிலும் நோக்கத்தில் ஜக்கியம் மற்றும் நற்செயல் என்பவற்றைக் கோரி நிற்கிறது. அது இலட்சியத்தில் உறுதியைக்கோரி நிற்கிறது. நீதியான, ஒப்புவான, நிலைத்துறிந்துகும் சமாதானமே இந்த இலட்சியமாகும்.

ஆயினும் இது இலகுவான ஒரு விடயமல்லவென்பது எம்மனைவுக்கும் தெரியும். சமாதானத்துக்கான குறுக்குவழி எதுவும் கிடையாது. "தற்போதுள்ள யதார்த்த நிலைமைகளை" கவனத்திற்கொண்டு ஒரு தொடரான இடைக்கால மற்றும் அதிகிறத் தந்துவடிக்கைகளை எதிர்பார்க்கலாம். "தற்போதுள்ள யதார்த்த நிலைமைகள்" எவை என்று நாம் பார்க்கவேண்டும்.

முதலாவதாக வெல்லப்பட முடியாத யுத்த நிலைமைகளின் கீழ் நாடு உத்தியோகபூர்வமான மொழிப் பிரயோகத்தில் "விடுவிக்கப்பட்ட" மற்றும் "விடுவிக்கப்பட்ட" மற்றும் "விடுவிக்கப்படாத"

ஆசிரியர் : யாக்கியநாதன் விஜயசாந்தன்

பதிப்பு : கணோப் பிளின்டிங் வேர்க்ஸ்

"சமாதான நோக்கு" மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தில் மோதல் மற்றும் சமாதான ஆய்வுப் பிளிவின் வெளியிடாகும். மாதான பொதுமக்கள் கொள்கைகள் தொடர்பான விவாதத்திற்கு சிலில் சமூகத்தின் பங்களிப்பும், பலப்படுத்தலும் அவசியம் எனக் கருதுகின்றது. ஆய்வு, ஆலோசனைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் மா.கொ. நி ஆட்சிமுறை மற்றும் மோதல் தவிர்ப்புக் குறித்தான் பிரச்சினைகளில் அவதானம் செலுத்துகிறது. "சமாதான நோக்கு" வெளியீடு இன் நெருக்கடியைத் தீங்க பங்களிப்புச் செய்யும் பிரச்சினைகள் குறித்தும், பொது மக்கள் மத்தியில் ஒரு கூட்டான செயற்பாட்டை ஏற்படுத்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டும் செயற்படுகின்றது. மேலதிக விபரங்களுக்கு..

ஒருங்கிணைப்பாளர், மோதல் மற்றும் சமாதான ஆய்வுப் பிளிவு, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம், 32/3, பிளவர் வீதி, கொழும்பு- 07
தொ.பே- 94-1-565304/06, பக்ஸ் : 94-74-714460, ஈ-மெயில் : cpa@sri.lanka.net

மாற்றுக் கண்ணொட்டம்

பிரதேசங்களாகவும், எல்ரீஸ் அமைப்பின் மொழிப்பிரயோகத்தில் "விடுதலை செய்யப்பட்ட" மற்றும் "விடுதலை செய்யப்படாத" பிதேசங்களாகவும் பிளவுபட்டுள்ளது.

இரண்டாவதாக, (அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் ஒற்றையாட்சியின் மீள் கட்டமைப்பு என்று) தமிழர் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வாக அரசாங்கம் வழங்கத்தயாராகவிருந்த விடயங்களுக்கும், எந்தத் தீர்வுக்கும் அடிப்படை என்று எல்ரீஸ் அமைப்பு கருதுவதற்கும் (திம்புக் கோட்பாடுகள்) இடையிலான வேறுபாடு தீர்க்கமுடியாத ஒன்றாகவுள்ளது.

போர் நிறுத்தம் மற்றும் பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உடன்பாடு என்பவை மேற்கூறிய விடயங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துப்போவதில்லை. பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்குவதும் அவ்வாறே. அவை பாதுகாப்பு மற்றும் மனிதாபிமானங்க் கெடுபிடிகளைக் குறைத்து, இழப்புகளையும் குறைத்து, அரசியல் பேச்சவார்த்தைகளுக்குச் சாதகமான ஒரு குழலை ஏற்படுத்தும் இது இதனைவில் ஒரு பாரிய அபிவிருத்தியாகும் ஆயினும் அடுத்த படி என்ன? இடைக்கால ஏற்பாடுகளையும், இடைக்கால நிறுவாக்களையும் உருவாக்கி சமாதானச் செயல்முறையை முன்னோக்கி நகர்த்துவதற்கு ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையும், பரஸ்பர நம்பிக்கையும் அவசியமாகும். ஆயினும் இது பொருள்மைப் பிரச்சினைகள் குறித்த அரசியல் பேச்சவார்த்தைகளுக்கான ஓர் ஆரம்பப்படி மாத்திரமேயாகும். இத்தகைய இடைக்கால ஏற்பாடுகள் இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் பேச்சவார்த்தைகள் மூலமான தீர்வுக்குப் பதில்லீடு ஆகமாட்டாது.

ஆகவே சமாதானத்தை ஆக்கும், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் செயல்முறை நீண்டதாகவும், நெளிவுகள் வளைவுகள் நிறைந்தாகவும் இருக்கப்போவது தெளிவாகும். 2002 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் சகல மக்களுக்கும் நீதியான, நிலைத்துறிந்துகும் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான அடித்தளத்தையிடும் ஆண்டாக அமையுமென்று நம்புவோமாக.

ஆசிரியர் குழு : கலாநிதி பாக்கியசோநி சர்வணருத்து கேதீஸ்வரன் லோகநாதன் சனந்த தேசப்பிரிய ரொஹான் எதிரிசிங்க

நிச்சயமின்மையை கையாளுதல்

3

-ஜயதேவ உடயன்கொட-

6

தேர்தலில் தமிழ் அபிளாசை

-கேதீஸ்வரன் லோகநாதன்-

12

சமித்த தேரருடன் ஒரு நேர்காணல்

வடக்கு மருத்துவம் - மா.கொ.நி கருத்தரங்கு

8

ஏற்றையாட்சி நாளைய தினத்தின் கற்பனை

-பாக்கியசோதி சரவணமுத்து-

19

ஜனநாயக குழமைவின் ஓளிக்ரிற்றில் சமாதானம்

15

-பா.வி.சாந்தன்-

21

பெளத்த சிந்தனைகள்

25

முடிவற்ற நீதியின் அட்சரக் கணிதம்

-அருந்ததி ரோப்-

புத்திஜ்வீ நேர்மைக்கான காலம் :
பல இஸ்லாம் மதங்கள் உள்ளன

33

-எவர்ட் சாயிட்-

37

விசுவாச நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும் யுத்தம் :
இஸ்லாம் எதிர் இஸ்லாமியவாதம்

-சல்மான் ருஹ்தி-

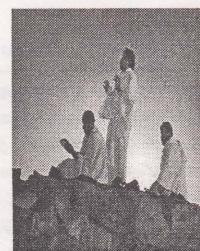
47

தகர்ப்பின் நுனியில் ஆதிவாசிகள்

40

யுத்தமும் அதன் இரண்டாம் பாகமும்

-சக்கரவர்த்தி-

நிச்சயமின்மையைக்

கையாளுதல்

இலங்கையின்பிரிவற்ற சலுகை பெற்ற அடிசியாளர்கள் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டிய நேரம் வந்துள்ளது. கடந்த டிசம்பர் 05ந் திங்டி இலங்கையின் வாக்காளர்கள் திருமதி.சந்திரிகா குமாரதுங்கவுக்கு தீர்மானகரமான தோல்வியை ஏற்படுத்தி, பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சிக்குப் பெரும்பான்மை பலத்தை வழங்கினார்கள். ஐ.தே.க யினாலும், ஸ்ரீ.ல.மு.கா யினாலும் வழிநடத்தப்படும் ஜக்கிய தேசிய முன்னணி(ஐ.தே.மு)

இப்போது தெளிவான பெரும்பான்மையைக் கொண்டுள்ளது. பாராளுமன்றத்தில் மொத்த அங்கத்தினர்கள் தொகையான 225 இல் ஐ.தே.மு 114 ஜக் கொண்டுள்ளது. த.வி.கு யின் தலைமையிலான தமிழ்த் தேசியக் கூட்டணி வட்குக்கிழக்கு மாகாணங்களில் 15 ஆசனங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளது. திருமதி.குமாரதுங்கவின், பொ.ஜீ.மு வுக்கு தீவிர எதிர்ப்பைக்காட்டும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டணி, புதிய அரசாங்கத்தில் விதிமுறையான பங்காளியாக இல்லாவிடினும், அதற்கு ஆதரவளிக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன.

பொ.ஜீ.மு கடந்த பாராளுமன்றகாலத்தில் இருந்ததைவிட 19 மாத்திரமே குறைவான 77 ஆசனங்களைப் பெற்றுள்ள போதிலும், மக்கள் அதற்கு வழங்கிய தீர்ப்பு பயங்கரமானதாகும். பொ.ஜீ.மு வின் நெருக்கடியின் உண்மையான தன்மையை இந்த இலக்கங்கள் காண்பிக்கவில்லை. 22 தேர்தல் மாவட்டங்களில் 21

“புதிய நிலைமைகளின் கீழ் பரம வைரிகளான திருமதிகுமாரதுங்கவும், திரு.ரணீல் விக்கிரமசிங்கவும், இணைந்து பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது.”

கலாந்தி ஜயதேவ உயன்கொடு

மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் பொ.ஜீ.மு நிராகரித்துள்ளனர். கிராமிய மொனராகலைப் பிரதேசத்தில் மட்டுமே அதற்கு மாவட்டப்பெரும்பான்மை கிட்டியுள்ளது. நாடு முழுவதிலும், நகர, கிராமிய மற்றும் பல்லினத்துவ தேர்தல் தொகுதிகளில் பொ.ஜீ.மு படுதோல்வி கண்டுள்ளது. ம.வி.மு பிரத்தியட்சமாகவே பொ.ஜீ.மு வின் பெருமளவிலான வாக்குகளைப் பெற்றுள்ளது. பல மாவட்டங்களில் ம.வி.மு தனது வாக்கு வங்கியை அதிகரித்துள்ளது. அது 16 ஆசனங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளது.

இது கடந்த தேர்தலைவிட 6 ஆசனங்கள் அதிகரித்த நிலையாகும். வடக்கில் பொ.ஜீ.மு வின் கூட்டாளியாகிய ஸ்பிடி 2 ஆசனங்களை மட்டுமே வெற்றுள்ளது. ஸ்பிடி வடக்கு-கிழக்கு பொ.ஜீ.மு வடன் கூட்டுச்சேர்ந்து அதிகமாக எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை.

இலங்கை அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் ஜனாதிபதிக்கு தனது பாராளுமன்ற எதிர்களை

அரசாங்கம் அமைக்குமாறு அமைப்பதைத்தவிர் வேறு வழியில்லை. ஆயினும் இதற்குப் பின்னர் வாவிருக்கும் நிலைமைகள் பிரத்தியட்சமாகவே சிக்கல் நிறைந்தவையாகும். புதிய நிலைமைகளின் கீழ் பரம வைரிகளான திருமதி.குமாரதுங்கவும், திரு.ரணீல் விக்கிரமசிங்கவும் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது. அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் ஜனாதிபதியே அரசுத் தலைவராகவும், அரசாங்கத் தலைவராகவும், அமைச்சரவைத் தலைவராகவும், ஆயுதப்படைகளின் தலைவராகவும் பணியாற்றுதல் வேண்டும். ஆயினும் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பாளவர் ஆவார். ஆயினும் திரு.விக்கிரமசிங்க நிச்சயமாகவே பாதுகாப்பு மற்றும் நிதி ஆகிய இரு முக்கிய அமைச்சுப் பொறுப்புகளை ஜனாதிபதியோடு சேர்ந்து வகிக்க விரும்புவார். இருவரும் ஒத்துழைக்காத வரையில் நாடு பாரதாரமான அதிகாரப் போட்டியான்றினுள் பிரவேசிக்கும். இது ஜனாதிபதிக்கும் பாராளுமன்றத்துக்குமிடையிலான போட்டியாக அமையும். தற்பொழுது

ஒத்துழைப்புச் சட்டகமெதுவும்
தென்படவில்லை.

ஜனாதிபதி பொ.ஜே.மு வின் தேர்தல் பிரசாரத்தைத் தனிநபர்கள் குறித்த ஒன்றாக மாற்றியதால், இறுதியில் அது அவரின் அரசியல் நம்புதகவு குறித்த பொதுமக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பாக மாறியது. இது அவரின் அரசியலமைப்பு ரீதியாக சக்திமிக்க ஜனாதிபதியென்றும், அந்தப் பதவியை அரசியலமைப்பு ரீதியில் விதிமுறையானதும், பலமற்றுமாக இருக்கவேண்டிய பிரதமர் பதவியுடன் ஓப்பிடுகையில் வலுவற்றதாக்கியது.

தேர்தல் முடிவுகள் எதைக்காட்டுகின்றன? பொ.ஜே.மு வுக்கு இத்தகைய படுதோல்வி ஏற்பட்டது ஏன்? பல்வேறு காரணிகள் நாடு முழுவதிலுமான பொ.ஜே.மு வின் அடித்தளத்தை அரித்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. சரியான இலட்சிய தரிசனமோ, வாக்காளர்களுக்கு நம்பிக்கையிக்கூடிய சீர்திருத்தத்திட்டங்களோ இல்லாத ஐ.தே.க., அடுத்தடுத்து பத்துத்தேர்தல் தோல்விகளைத் தமுவியிருந்தபோதிலும் இந்தத் தேர்தலில் வெற்றியீடியது. ஆகவே ஐ.தே.மு எவ்வாறு வெற்றியீடியது என்பதை தமுவியைத் தமுவியது என்பதே முக்கியமான கோளியாகும். இனப்பிரச்சினை, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் குறித்த காரணிகளோ பொ.ஜே.மு வை வீழ்த்துவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தவையாகும்.

இலங்கையில் பொருளாதாரம் உலகப் பொருளாதாரத் தளம்பல் நிலை மற்றும் வருடாந்தச் செலவினங்களில் முன்றிலைந்றாகவுள்ள யுத்தச் செலவினங்கள் என்பவற்றால் பாதிப்புற்று, கடந்த சில

வருடங்களாகவே மோசமான நிலையில் இருந்துள்ளது. மோசமான பொருளாதார முகாமைத்துவம், உயர்வான பணவீக்க நிலை, வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு, மாளியங்கள் நிறுத்தப்பட்டமை, மற்றும் இளைஞர்கள் விடயத்தில் அதிகரித்த வேலையின்மை என்பதை உணரக்கூடிய சமூக விளைவுகள் குறித்து பொ.ஜே.மு தெளிவாகக் காட்டுவதுபோன்று, பொ.ஜே.மு அரசாங்கம் பொருளாதார மீட்சிக்கான எந்தத்திட்டங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நகர்ப்புறத்து முதலீட்டாளர்கள் முதல் கிராமிய விவசாயிகள் வரையில், கொழும்பு பங்குச்சந்தை இளைஞர்கள் முதல் மலைநாட்டு தோட்டத்தொழிலாளி வரை, அனேகமாக சகல சமூக வர்க்கங்களும் அறிந்திருந்தன.

கடந்த இரண்டு மூன்று வருடங்காலமாக இனப்பிரச்சினை

“ஜ.தே.மு எவ்வாறு வெற்றியீடியது என்பதைவிட பொ.ஜே.மு எவ்வாறு தோல்வியைத் தமுவியைத் தமுவியது என்பதே முக்கியமான கோளியாகும்.

இனப்பிரச்சினை,
பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் குறித்த காரணிகளோ பொ.ஜே.மு வை வீழ்த்துவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தவையாகும்.”

விடயத்தில் குமாரதுங்க நிர்வாகத்தின் கொள்கை நிலையற்றதாகவும், சமாதானத்தையும், போரையும் குறித்து இடையிடையே பேசுகின்ற ஒன்றாகவுமே இருந்துள்ளது. திருமதி.குமாரதுங்கவின் முரண்பாடான உத்திகள் காரணமாக எல்ரீச் அமைப்புடன் மீண்டும் பேசுகவாரத்தைகளை

ஆரம்பிப்பதற்கு சர்வதேச சமூகம் அளித்த ஆதரவிலிருந்தும் எவ்வித அனுகலத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இனப்பிரச்சினை விடயத்தில் சிங்கள தீவிரவாத நிலைப்பாட்டை எடுத்ததன் மூலம் நோர்வே இணக்கப்பாட்டு முயற்சிகளைக் காலம் கடத்துவதன் மூலம் வீணாடித்தார். தேர்தல்கால வாரத்தைப் பிரயோகங்களில் சிங்கள தேசிய இனத்துக்கு ஆபத்தென்று கூறி, அதுவே சிறுபான்மையினங்கள் சம்பந்தமான அரசுக்கொள்கையை வகுப்பதற்கு இடளித்ததால் திருமதி.குமாரதுங்க தானே முன்யோசனையுடன் 1993-94 காலப்பகுதியில் கட்டியெழுப்பியிருந்த பல்லினக் கூட்டணி உடைவதற்கு வழிசெழுத்தார். அவரின் நிலைப்பாட்டில் மாற்றும் 2000 அக்டோபரில் பாராஞ்மன்றத் தேர்தல் பிரசாரத்துடன் ஆரம்பித்தது. ஆயினும் இந்தப் பிரசாரத்தில் தமது சொந்த பன்மைத்துவம், அரசியல் சீர்திருத்தம் மற்றும் சமாதானம் குறித்த நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு வெளிப்படையாகவே துரோகமிழைத்தால் சிங்கள சமூக நலன்களில் மட்டும் அக்கறைகொண்ட சுமார் 30 இலட்சம்பேர் மாத்திரமே பொ.ஜே.மு வுக்கு வாக்களித்தாகத் தோன்றுகிறது.

அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் விடயத்தில் பொ.ஜே.மு வின் சாதனை குறித்துப் பெரிதாகக் கூறுவதற்கு எதுவுமில்லை. இந்த விடயத்தில் பொ.ஜே.மு வின் பிரச்சினைகளுக்கு ஐ.தே.க வும் பெருமளவில் காரணமாகவிருந்துள்ளது. எதிர்க்கட்சியிலிருந்து ஐ.தே.க திருமதி.குமாரதுங்கவின் அரசியல் சீர்திருத்த முன்முயற்சிகளுக்கு அவசியமான பாராஞ்மன்றப் பெரும்பான்மையை வழங்க மறுப்பதன் மூலம் வேண்டுமென்றே அவற்றைக் குடைகவிழ்த்தது. திருமதி.குமாரதுங்க எதிர்க்கட்சியில் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வரத்தவறியதும், 1994 இல் சமாதான முயற்சிகளுக்குக் கிட்டிய பாரிய

பணிப்பாணையின் அனுகூலத்தைப்
பயன்படுத்தி அரசியல்
சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தத்
தவறியமையும் அவரது பாரிய
தோல்விக்கு வழிசமைத்தன.

பதவியிலிருந்த 7 வருடாலத்தில்
குறிப்பிடத்தக்க அரசியல்
சீர்திருத்தங்கள் எதுவும்
இல்லாமையால் நாட்டில்
குமாரதுங்க நிர்வாகம் தனது
அரசியல் நம்புதகவை
இழந்தது. ஆட்சியிலிருந்தோர்
ஒர் இலட்சிய தரிசனம்,
நிகழ்ச்சி நிரல் அல்லது
நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்குப்
புத்துயிரளிக்கும்
முயற்சிகளைவிட, பதவியில்
தொடர்ந்திருக்கும்
முயற்சிகளிலேயே கூடிய
ஆர்வம் காட்டினர். ஜனநாயக
சீர்திருத்தங்கள் குறித்துப்
பெருமளவு வாக்குறுதிகள்
மற்றும் சாத்தியவளங்களைக்
கொண்டிருந்த பொ.ஜ.மு
பாரானுமன்றத் தேர்தல்
மேடைகளில் சிங்கள
இனவாதம் கக்கியது.
அவர்களின் இறுதிச் சீரழிவை
நன்கு வெளிப்படுத்தும் ஒரு
விடயமாகியது.

திரு.விக்கிரமசிங்கவின்
தலைமையிலான புதிய ஐ.தே.மு
அரசாங்கம் எதிர்நோக்கும்
உடனடிச்சவால்
திருமதி.குமாரதுங்கவுடன் ஒர்
ஒத்துழைப்புச் சட்டகத்தை
உருவாக்குவதாகும். இது
சாத்தியப்படாவிடில்
நிறைவேற்றிற்குறைக்கும்,
பாரானுமன்றத்துக்கும் இடையில்
அதிகாரமோதல் ஏற்படுவது தவிர்க்க
முடியாததாகும். அது ஒரு பாரிய
அளவிலான அரசியலமைப்பு
நெருக்கடியையும் ஏற்படுத்தும். ஒரு
வேளை வாக்காளர்களின் விருப்பு
ஏதோ ஒரு வகையிலான “தேசிய
அரசாங்கம்” குறித்தாகவும்
இருக்கலாம். தற்போது பலவீனமான
நிலையிலிருக்கும்
திருமதி.குமாரதுங்க ஐ.தே.மு யிற்கு
ஒரு தேசிய அரசாங்க
விருப்பளிப்பைச் செய்யக்கூடும்.
ஆயினும் எவருடைய
கொள்கைகளைச் செயற்படுத்தும்

தேசிய அரசாங்கம் என்பதே
முக்கிய கேள்வியாகும். பாரிய
தேர்தல் வெற்றியொன்றைப்
பெற்றுக்கொண்டுள்ள நிலையில்
ஐ.தே.மு எதிரியடன் அரசியல்
ஒத்துழைப்புக்கான தீர்க்கமான
நிபந்தனைகளைத் தெளிவாக
முன்வைக்கும் சந்தர்ப்பத்தைத்

ஐ.தே.க ஆட்சி
இனப்பிரச்சினையையும், எல்ரீஸ்
அமைப்பையும் எவ்வாறு
கையாளவுள்ளது என்பது
கவனிக்கப்பட வேண்டிய
மேலுமோரு முக்கிய
விடயப்பற்பாகும். தேர்தல் பிரசாரக்
காலகட்டத்தில் எல்ரீஸ்

கோரிக்கைகளுக்கு சாதகமான
ஒரு நிலைப்பாட்டையே ஐ.தே.க
எடுத்திருந்தது. புலிகளுடன்
பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபெடுவது
அவசியமென்றும் வடக்கு-
கிழக்கு இடைக்கால
நிர்வாகசபையொன்று
ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்றும்
அது தெரிவித்திருந்தது.
அரசியல் சமன்பாட்டில் புதிய
பரிமாணமொன்று
ஏற்படுவது. அதுவே
புலிகளுடன் ஆதரவுடன் 15
தமிழ்தேசிய கூட்டணி
உறுப்பினர்கள்
பாரானுமன்றத்துக்குத் தெரிவு
செய்யப்பட்டமை.
திரு.விக்கிரமசிங்க மற்றும்
அவரின் மதியுறையாளர்களின்
அரசியல் சானக்கியத்துக்குப்
பெரும் பரீட்சை காத்திருக்கிறது.

தவறவிடாதென்பது நிச்சயமாகும்.

ஐ.தே.க வைப் பொறுத்த வரையில்
நீண்டகால சவால்கள் பிரமிப்புட்டக்
கூடியவையாகும் இலங்கையின்
பொருளாதாரம் சீரழிந்த
நிலையிலுள்ளது. அதிகப்படியான
பாதுகாப்புச் செலவினங்களும்,
தேர்தல் பிரசாரகாலத்தில் பொ.ஜ.மு
மேற்கொண்ட தாராள பொருளாதார
நிவாரண நடவடிக்கைகளும்
பேரண்ட பொருளாதார
அடிப்படைகளை மேலும் சீரழிக்கும்.
வர்த்தக சமூகம் நெருங்கிய
நன்பர்களாகவுள்ளது ஐ.தே.க
யிற்கு அனுகூலமான ஒன்றாகும்.
மேலும் தாராளமயப்படுத்துவதும்,
பயனுறுதியுள்ள பேரண்டப்
பொருளாதார முகாமைத்துவமும்
ஐ.தே.க வின் பலமான
அம்சங்களாக விளங்கும். ஆயினும்
தற்போதைக்கு ஐ.தே.க சமூக நிதி
மற்றும் மீள் விநியோக நிகழ்ச்சித்
திட்டங்களுக்கு அர்ப்பணிப்புணர்வு
கொண்ட ஒன்றாகவே தோன்றுகிறது.

எதிர்க்கட்சி ஜனாதிபதியின்
தலைமையிலான ஒர் அரசாங்கம்
அமையவுள்ளது. இப்புதிய
அரசாங்கத்திடம் சீர்திருத்தங்கள்
குறித்த தெளிவான நிகழ்ச்சிநிரல்
எதுவும் இருப்பதாகத்
தெரியவில்லை. சிங்களத் தேசிய
வாதத்தை மேலும் உயர்வான
மட்டங்களுக்குக் கொண்டு
செல்வதற்கான சாத்தியவளங்கள்
கொண்ட நிலையில் ஒரு புதிய
எதிர்க்கட்சி உள்ளது.
அரசியலமைப்பு நெருக்கடியொன்றை
உருவாக்கும் அரசியல் நிச்சயமற்ற
தன்மைகளும் காணப்படுகின்றன.
ஷம்பர் 1ந் திகதி வாக்களிக்கச்
சென்ற பலர் இவை குறித்துச்
சிந்திக்காமல் இருந்திருக்கக் கூடும்.
இப்பொழுது இலங்கையின் பிரிவுற்ற,
சலுகை பெற்ற ஆட்சியாளர்கள்
சிந்தித்துச் செயலாற்றவேண்டிய
நேரம் வந்துள்ளது. ○

நன்றி : “இந்து”

விடக்கு-கிழக்கு பிரதேசத்தின் தேர்தல் முடிவுகள் முன்கூட்டியே கிரகிக்கக்கூடியவையாக இருந்தன. விசேஸ்டமாக தமிழ்த்தேசிய கூட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கமே தமிழ்யாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை உச்சகட்டமாக பெற்றுக்கொள்வதற்காகத்தான். தமிழ் வாக்காளர்களுக்கு கூடுதல் பிரதிநிதித்துவத்தை பெறவே இந்த அமைப்பு தோற்றுகிக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக தமிழ்த்தேசிய கூட்டமைப்பு நீண்டகால கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் புலிகளின் முன்னிலைப்படுத்தலை ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த இரண்டு காரணிகளின் அடிப்படையிலேயே அவர்களது ஏற்றுமை கட்டியெழுப்பப்பட்டது. அதாவது தமிழ் மக்களுக்கு கூடுதல் பிரதிநிதித்துவத்தை பெற்றுக்கொடுப்பதும் தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகளாக புலிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் ஆகும்.

இந்த அரசியல் நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் தேர்தலில் போட்டியிட்ட அவர்கள் பெரும் வெற்றியிட்டனர்கள். 15 ஆசனங்களைப் பெற்றார்கள். இதன் மூலம் தெளிவபடுத்தப்படும் விடயம் யாதெனில் தமிழ் மக்கள் சார்பாக பேச்கவார்த்தை நடத்த விடுதலைப் புலிகளுக்கு தேர்தல் முடிவுகளால் அதிகாரம் ஏற்றுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதேயாகும். தமிழ்க்கட்சி கூட்டமைப்பு பெற்று வெற்றி மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

புலிகளை தமது ஏகப்பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொண்டமைக்காக மாத்திரமே தமிழ் மக்கள் அவர்களுக்கு வாக்களித்தார்கள் என்று கூறுவது கூட தவறான அர்த்தப்படுத்தலாக அமைய இடமுண்டு. தமிழ் கட்சிக் கூட்டமைப்புக்கு வரையறுக்கப்பட்ட செயற்றிட்டம் ஒன்று இருந்தது. இது குறித்து விவாதத்திற்கே இடமில்லை. ஆனால் தமிழ் மக்கள் அத்தகைய குறுகிய செயல்திட்டமொன்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தங்களுக்கு கொரவமான, சமாதானமான சிறந்த வாழ்க்கைமுறை ஒன்றை பெற்றுத்தரக்கூடியவர்களாக தமிழ் மக்கள் புலிகளைக் கருதினர்கள் என்பதில் ஜயமில்லை. வேறொரு

விதத்தில் கூறுவதாயின் தமிழ் மக்கள் சார்பாக புலிகள் சிறந்த பிரதிநிதிகளாக பேச்கவார்த்தையில் ஈடுபடுவார்களென மக்கள் கருதியுள்ளார்கள். புலிகள் தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகள் என்று அங்கிகாரத்தை மாத்திரமே மக்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று தமிழ்க் கட்சிக்கூட்டமைப்பு கருதுமனால் அது தவறானது. யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்படும் மக்களின் சமாதான அபிலாசைகள் இந்தத் தேர்தல் முடிவுகளில் உள்ளடங்கவில்லை என எவராலும் கூறமுடியாது. கெளரவமான சமாதானமொன்றை ஏற்படுத்துவற்கான பாலமாகவே தமிழ்க்கட்சி கூட்டமைப்பை மக்கள் கருதினர்கள்.

வாக்களிப்பதில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த ஆர்வமும் இதே காரணத்தை உணர்த்துகின்றது. வடக்கு-கிழக்கில் இந்தத் தேர்தலில் கிடைத்த மக்கள் ஆணை யுத்தத்திற்கான அர்க்காரம் என்று ஒருபோதும் அர்த்தப்படுத்த முடியாது. இது வெறுமனே சமாதானத்திற்கான ஒரு மக்கள் ஆணை என்பதை விடவும் முறையான பேச்கவார்த்தைகளில் ஈடுபடுமாறு புலிகளுக்கு செய்யப்பட்ட

அழைப்பும் அழுத்தமும் என்றே கருதவேண்டும்.

இந்த கண்ணோட்டத்துடனேயே தெளிவிலங்கைத் தேர்தல் முடிவுகளை அவதானிக்கும்போது தெளிவாகும் விடயமும் யுத்தத்திற்கெற்றாக தெளிவாக மக்கள் ஆணை வழங்கப்பட்டிருப்பதுதான். தேர்தல் செயற்பாட்டில் இனவாதும், யுத்தம் என்பன எந்தளவு ஆதிக்கம் செலுத்தியதெனில்

இறுதியில் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்க கூட இவற்றின் பிரதிநிதியாக தன்னை ஆக்கிக்கொண்டார். எனினும் தேர்தல் முடிவுகளின்படி தெளிவிலங்கையின் சீங்கள் மக்கள் போரை நிராகரித்தார்கள். இதன்படி வடக்கில் மாத்திரமன்றி தெற்கிலும் யுத்தத்திற்கெற்றாகவே மக்கள் வாக்களித்தார்கள். போரையும் அச்சத்தையும் முன்னிலைப்படுத்த எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தது மாத்திரமன்றி அடிப்படைவாத அரசியல் செயற்றிட்ட மொன்றைக் கொண்டிருந்த சிஹ்நம் உறுப்பைக்குக் கிடைத்த

படுதோல்வியும் கவனத்தில்
கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயங்களாகும்.
மக்கள் விடுதலை முன்னணி
இனப்பிரச்சினை என்று ஒன்று இல்லை
என்ற கருத்தை முன்வைத்து
வித்தியாசமானதொரு அரசியலில்
ஈடுபட்டு குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியைப்
பெற்றது. பேச்கவார்த்தைகளை
ஆரம்பிக்க ஆயுதங்களைக்
கைவிடவேண்டும் என்பது போன்ற
கடுமையான நிபந்தனைகள் அது
முன்வைத்தபோதும் புலிகளுடன்
பேசவேண்டும் என்பதை
நிராகரிக்கவில்லை. அத்தோடு
சமீபகாலத்தில் நடந்தப்பட்ட சகல
அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புக்களிலும்
தெரிவிக்கப்படும் விடயம்
அரசாங்கத்திற்கும்
புலிகளுக்கும் இடையிலான
பேச்கவார்த்தை மூலமே
இந்த பிரச்சினைக்கு தீர்வு
காண முடியும் என
பெரும்பாலான
இலங்கையர்கள்
நம்புவதுதான். இதனால்
தென்னிலங்கைத் தேர்தல்
முடிவுகளின் படியும்
அரசாங்கம், அரசியல்
பேச்கவார்த்தைகளை
ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற
சமிக்ஞை
வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வடக்கு-கிழக்கு தேர்தல்
முடிவுகள் கட்டிக்காட்டும்
மற்றொரு விடயம் தமிழக்
கட்சிக் கூட்டமைப்புகளுள்
சேராத ஈடுபிபி மற்றும்
வரதாஜப்பெருமாளின்
கட்சிகள் பெற்ற
குறைந்தளவு வாக்குகள்.
எனினும் இவ்விரு
அமைப்புகளும் முற்றாக
முடிந்துவிட்டாகவும் கருத
முடியாதுள்ளது. ஏதோ ஒரு நிலையில்
புலிகள் பேச்கவார்த்தை
மேசையிலிருந்து விலகிக் கொண்டால்
இந்த பிரிவினர்களுக்கு மீண்டும்
சந்தர்ப்பம் உதிக்கும். ஈடுபிபி
யாழ்ப்பாணத்தில் 50 ஆயிரம்
வாக்குகளைப் பெற்றது.
வரதாஜப்பெருமாளுக்கு முன்னாள்
முதலமைச்சர் என்ற வகையில் ஓரளவு
செல்வாக்கு இருக்கிறது. புளொட்
அமைப்பு வன்னியில் ஒரு ஆசனத்தைப்
பெற்றுக்கொண்டது. இதனால் இவர்கள்

வடக்கு-கிழக்கு அரசியல்
சித்திரத்திலிருந்து முற்றாக அழிந்து
போவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.
தமிழ் மக்களின் தேவைகளை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில் இவர்கள்
எந்தளவு தூரம் வெற்றி பெறுகிறார்கள்
என்பதிலும், புலிகள் பேச்கவார்த்தை
மேசையில் நடந்துகொள்ளும்
வித்திலுமேயே இந்தக் குழுக்களின்
எதிர்காலம் நிர்ணயிக்கப்பட இருக்கிறது.

தமிழ்க்கட்சிக் கூட்டமைப்புக்கு
புலிகளின் செயற்திட்டத்திற்கு வெளியே
பாத்திரம் வகிக்க முடியுமா என்ற
கேள்விக்கு உடனடியாக பதில் கூற
முடியாது. தூரதிஷ்ட வசமாக இவர்கள்

**“இன்று தாங்கள்
பயங்கரவாதிகள் அல்ல என்று
காண்பிக்கவும், தார்மீக
ரீதியிலான தேசிய விடுதலை
அமைப்பு என்று
அடையாளப்படுத்தவும் வேண்டிய
தேவை புலிகளுக்கு இருப்பதால்
பேச்கவார்த்தை மேசையிலிருந்து
விலகிக் கென்று மீண்டும் பாரிய
யுத்தத்திலீருபட புலிகளுக்கு
முடியுமா என்று தர்க்க ரீதியில்
சிந்தித்தால் அவர்களுக்கு
அத்தகையதொரு சந்தர்ப்பம்
கிடையாது என்றே
கருதவேண்டும்.”**

புலிகளை அளவுக்குத் தீக்மாக
முன்னிலைப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.
இதனால் புலிகள்
பேச்கவார்த்தையிலிருந்து
விலகிக்கொண்டால் சமாதான
முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல
தமிழ்க்கட்சிகளால் முடியாமல் போகும்.
புலிகளுடன் இவர்கள் கொண்டிருக்கும்
கோட்பாடு ரீதியிலான பினைப்பு
அத்தகை மாற்றீடான பாத்திரமொன்றை
வகிக்கும் தார்மீக உரிமையை
இவர்களுக்கு இல்லாமல்
செய்துவிடுகிறது.

எனினும் தற்போதைய குழுநிலையில்
புலிகளுக்கு பேச்கவார்த்தை மேசை
தவிர்ந்த தீர்வொன்று இருப்பதாக
தெரியவில்லை. பொதுஜன ஜக்கிய
முன்னணியிடன் ஆரம்பித்த
சமாதானப்பேச்கவார்த்தை 1995ல்
முடிவுடைந்தபோது காணப்படாத
இரண்டு சாதகத்தன்மைகள் இன்று
காணப்படுகின்றது. முதலாவது நோர்வே
மத்தியஸ்தத்துடனான மூன்றாந்தரப்பு
அழுத்தம். சர்வதேச சமுகம்
இலங்கையின் போருக்கு அரசியல் தீர்வு
மாத்திரமே இருப்பதைச்
கட்டிக்காட்டியிருப்பதோடு அது
நாட்டைப்பிரிக்காது தமிழ் மக்களின்
உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதாக
இருக்கவேண்டும் என்று உரத்த
குரலில் தெரிவித்து வருகின்றது.
இந்த ஆரவத்தை,
அழுத்தத்தை,
மத்தியஸ்தத்தைத் திராகிக்க
புலிகளுக்கோ இலங்கை
அரசாங்கத்திற்கோ முடியாது.
மற்றைய விடயம் செப்பெட்டப்
11ம் திகதியின் பின்னர்
பயங்கரவாதத்திற்கெதிராக
சர்வதேச கூட்டமைப்பாளனு
உருவாகியிருக்கிறது. நாம்
அனைவரும் தெரிந்து
வைத்திருப்பதுபோல புலிகள்
இயக்கத்தையும்
இந்தக்கட்டமைப்பு
பயங்கரவாதிகளைகவே
கருதுகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில்
அந்த நிலைமையை மேலும்
மோசமடையச் செய்யும்
எந்தவொரு செயலிலும் ஈடுபட
புலிகளுக்கு சந்தர்ப்பம்
கிடையாது.

இன்று தாங்கள் பயங்கரவாதிகள்
அல்ல என்று காண்பிக்கவும்,
தார்மீக ரீதியிலான தேசிய விடுதலை
அமைப்பு என்று அடையாளப்படுத்தவும்
வேண்டிய தேவை புலிகளுக்கு
இருப்பதால் பேச்கவார்த்தை
மேசையிலிருந்து விலகிக் கென்று
மீண்டும் பாரிய யுத்தத்திலீருபட
புலிகளுக்கு முடியுமா என்று தார்க்க
ரீதியில் சிந்தித்தால் அவர்களுக்கு
அத்தகையதொரு சந்தர்ப்பம் கிடையாது
என்றே கருதவேண்டும். ○

நன்றி : 'பலய"

ஓந்தையாட்சி

நாளைய தினத்தின்

கற்பனை

கலாந்தி யாக்கியசோதி சரவணமுத்து

(பலய சஞ்சிகைக்கு அளித்த பேட்டு)

ஆட்சி மாற்றத்துடன் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளை மீள் ஆரம்பிப்பதற்கான புதிய குழ்நிலை ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தை அரசும், புலிகளும் எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பில் உங்கள் கருத்து என்ன?

பதில் :

சமாதான செயற்பாடுகளுக்காக ஐ.தே.க வினால் இரண்டு வருடங்களுக்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்துக்கான இடைக்கால நிருவாக சபை ஒன்று பிரேரிக்கப்பட்டுள்ளது. புலிகளும் ஒரு மாதகால யுத்த நிறுத்தத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதற்கு சாதகமான பதிலை வழங்குமாயின் போர் நிறுத்தத்தை தொடர்ச்செய்ய முடியும். புதிய அரசு புலிகள் போர் நிறுத்தத்தை வரவேற்றிருக்கிறது. அமைதியை கடைப்பிடிக்கும் இருதரப்பினரும் இந்த போர் நிறுத்தத்தை கண்காணிக்கப்பது குறித்து ஆராய வேண்டும். அவ்வாறு கண்காணிக்கப்பட்டாத விடத்து சிறிய தவறோன்றின் மூலம் கூட அமைதி நிலை சிதைவுற வாய்ப்பிருக்கிறது.

பொருளாதாரத்தடையை நீக்கி வடபகுதிக்கு சுதந்திரமான முறையில் பொருட்களைக் கொண்டுசெல்ல அனுமதிக்க வேண்டுமென புலிகளால் கூறப்படுகின்றது. இது உண்மையில் முக்கியமானதொரு விடயம். அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தடையை தளர்த்துமாயின் அரசு சாதகமான சமிக்கங்கை வழங்கியிருப்பதாக புலிகள் கருத இடமுண்டு. சமாதானப் பேச்க்களை ஆரம்பிக்க பொருட்களை கொண்டுசெல்ல இருக்கும் தடையைவிட வேறு பிரச்சினை ஒன்று காணப்படுகின்றது. அது புலிகள்

இயக்கம் மீதான தடை, இந்த தடையை நிக்காத வரையில் புலிகள் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வருவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அரசுக்கு ஒரேயடியாக அவ்வாறானதொரு முடிவுக்கு வர இயலாவிட்டாலும் முதல் சுற்றில் புலிகள் மீதான தடையை தற்காலிகமாக நீக்கலாம். அதன் பின்னர் சமாதானப் பேச்சுக்களின் முன்னேற்றகரமான போக்கை அவதானித்து தடை தொடர்பான நிலையான தீர்மானத்துக்கு வரலாம். பேச்சுவார்த்தை மூலம் வடபகுதி நெருக்கடிக்கு நிரந்தர அரசியல் தீர்வொன்று கிட்டும் என்று கருதினால் புதித்தடையை முழுமையாக நீக்கிவிட முடியும்.

புலிகள் இயக்கம் மீதான தடை குறித்த ஏதேனும் செய்ய முடியுமா என்பதை கவனத்தில் எடுப்பதாக ரணில் விக்கிரமசிங்க தேர்தல் பிரசாரங்களின்போது கூறியது என்னாகத்தில் வருகிறது! அது நிச்சயமாக செய்ய வேண்டிய ஒரு காரியம் ஏனெனில்

இந்தத்தடைதான் பேச்சுவார்த்தைக்கு இருக்கும் மிகப்பெரும் தடங்கல் என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பிட்ட ஒரு அமைப்பை தடைசெய்வதென்பது கடைசி நிபந்தனை. இந்த கட்டம் வரை செல்லாது இதற்கு வெளியே தீர்வொன்றை காணமுடியுமாயின் அப்போது இந்த தடையை வைத்துக்கொண்டு எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதே எனது அபிப்பிராயம்.

சமாதானப் பேச்க்களை ஆரம்பிக்க தெற்கிலும் பெரும் ஆர்வம் காணப்படுகின்றது. அரசாங்கம் அதனை செய்வதாக இருந்தால் மறுதற்பு மீது நம்பிக்கை வைப்பதையும் முன்னிலைப்படுத்தி அவசரமாக செயற்படவேண்டும்.

1994 லிலும் இதே எதிர்பார்ப்பு மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்டது. ஆனால் அப்போதும் பேச்சுவார்த்தை தோல்வியிலேயே முடிந்தது. அதற்கு முன்னர் இடம்பெற்ற திம்பு பேச்சுவார்த்தை ஒரளவு முன்னேற்றம் கண்டு

முறிவடைந்தது. அரசுக்கோ
புலிகளுக்கோ பேச்சுவார்த்தையின்
இறுதிக்கட்டம் வரை பயணிக்க
முடியாமல் இருப்பது ஏன்?

பதில் :

திம்புபேச்சுக்களில் சில
முன்னேற்றகரமான அம்சங்கள்
காணப்படுகின்றன. அது
இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல்
தீர்வை நோக்கிய பயணத்தில்
பயன்படுத்துவது முக்கியமானதென
அனைத்து தமிழ்க்கட்சிகளும்
கூறுகின்றன. இந்தப் பிரச்சினையில்
தனித்து நின்று வரையறைகளை
வகுக்க எந்தவொரு
அரசாங்கத்தினாலும் முடியாது.
ஏனைல் வடக்கு-கிழக்கு
இணைப்பு திம்புவில் புலிகளால்
முன்வைக்கப்பட்ட
பிரதானமானதொரு அம்சம்
இதனை தவிர்த்த தீர்வொன்று
புலிகள் உடன்பாட்டார்கள்.
இது விடயத்தில் வடக்கு கிழக்கு
மக்களை விரிவாக
பிரதிநிதித்துவம் செய்யும்
சர்வஜன வாக்கெடுப்பு
நடத்தப்படவேண்டும்.
அவ்வாறில்லாமல் 2000ம்
ஆண்டில் பொ.ஜி.மு
தீர்வத்திட்டம்
முன்வைத்ததைப்போன்று
இதனை செய்ய முடியாது.

1994 இன் பின்னர் பொ.ஜி.மு
பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகள்
தோல்வியைத் தழுவக்காரணம்,
இனப்பிரச்சினை குறித்து
அரசாங்கத்துக்கு போதிய
தெளிவின்மையும்,
திட்டமிடப்படாத
முயற்சிகளும்தான். போரிடுவது
போலல்ல. சமாதானத்தை
ஏற்படுத்துவது மிகவும் கடுமையான
காரியம். இதற்கென
இருந்தபினருக்கும் பூர்வாங்க
தயார்நிலை அவசியம். ஆனால்
பொ.ஜி.மு ஆட்சிக்கு வந்த
உடனேயே ஜந்துபேர் கொண்ட
குழுவை பேச்சுவார்த்தைக்கு
அனுப்பியது. அவர்கள் இந்த
பிரச்சினையைப் பற்றி
அறிபாதவர்கள். பேச்சுவார்த்தைக்கு
சென்று ஏதாவது பேசிவிட்டு
வருவார்கள்.

புலிகளுக்கு இந்த பிரச்சினையைப்
பற்றி மாத்திரம்தான் சிந்திக்க
வேண்டியுள்ளது. ஆனால்
அரசாங்கத்தின் நிலை அவ்வாறுல்ல
அரசு ஏராளமான சிக்கல்கள்
குறித்து சிந்தித்தாக வேண்டும்.
புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைக்கு
ஆட்களை அனுப்ப முன்னர்
இலங்கை அரசாங்கம் இந்த
விடயத்தை முதன்மைப்படுத்த
சிந்திக்க வேண்டும். அதனாலேயே
நாம் இந்தப்பிரச்சினை குறித்து
விரிவான ஆராய்ச்சிகளின் பின்னர்
பேச்சுவார்த்தைக்கு செல்ல
வேண்டியது அவசியமாகின்றது.
அவ்வாறானதொரு ஆராய்ச்சி

அமைப்பதாயின் யாரை
கவுன்சிலுக்கு நியமிப்பது,
நிபந்தனைகள் என்ன, போன்ற
விடயங்களில் ஆரம்பகட்ட
தீர்மானங்களுடன் திட்டமிட்டு
வைத்திருக்கவேண்டும்.

மறுபறத்தில் மனிதஉரிமைகள்,
ஜனநாயக செயற்பாடுகள்
தொடர்பாகவும் சில நிபந்தனைகள்
இந்த செயல் முறைக்குள்
உள்ளடக்கப்படுவது அவசியமாகும்.
அவ்வாறுள்ளி இந்த இடைக்கால
நிருவாகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
எதை வேண்டுமானாலும்
செய்யுங்கள் என்று நாம்

புலிகளுக்கு கூறுவதில்
அர்த்தமில்லை. மற்றொரு
முக்கியமான விடயம்,
இந்தப்பிரச்சினைக்கு தற்காலிகத்
தீர்வொன்றை
பெற்றுக்கொடுப்பதாயின் அதனை
கண்காணிக்க வேண்டும்.
இதற்கென சர்வதேச
அவதானிப்பாளர்களை
பயன்படுத்துவது
பொருத்தமானதென நான்
கருதுகிறேன். சகல விடயங்கள்
தொடர்பாகவும் கவனம்
செலுத்தினால் மாத்திரம்
பேச்சுவார்த்தை மூலம்
தீர்வொன்று கிடைக்கும்.

“மனிதஉரிமைகள்,
ஜனநாயக செயற்பாடுகள்
தொடர்பாகவும் சில
நிபந்தனைகள் இந்த செயல்
முறைக்குள் உள்ளடக்கப்படுவது
அவசியமாகும். அவ்வாறன்று
இந்த இடைக்கால
நிருவாகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
எதை வேண்டுமானாலும்
செய்யுங்கள் என்று நாம்
புலிகளுக்கு கூறுவதில்
அர்த்தமில்லை. மற்றொரு
முக்கியமான விடயம்,
இந்தப்பிரச்சினைக்கு தற்காலிகத்
தீர்வொன்றை
பெற்றுக்கொடுப்பதாயின் அதனை
கண்காணிக்க வேண்டும்.”

இல்லாமலே பேச்சுவார்த்தை
நடத்தப்போய்த்தான்
சமாதானத்துக்கான சந்தர்ப்பத்தை
பொ.ஜி.மு தடைசெய்து கொண்டது.

இந்தப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு
குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க
ஆலோசனை குழுக்கள் பலவற்றை
அமைக்கவிருப்பதாக பிரதமர்
அன்மையில் டெய்வி நியூஸ்
பத்திரிகைக்கு தெரிவித்திருந்தார்.
விசயம் தெரிந்தவர்கள் இந்த
குழுக்களுக்கு நியமிக்கப்பட
வேண்டும். எதிர்காலத்தில்
இடைக்கால நிருவாக சபை ஒன்றை

தடைநீக்கத்தின் பின்னர்
பேச்சுவார்த்தை நடத்த புலிகள்
விருப்பம் எனத் தெரிகிறது.
ஆனால் தெற்கில் அரசியல்
பேசும் பலர் தடையை
வைத்துக்கொண்டு யுத்தத்துக்கு
மத்தியிலேயே
பேச்சுவார்த்தையில்
சுடுபடவேண்டும் எனக்
கூறுகின்றனர்?

பதில் :

புலிகள் ஆயுதங்களைக்
கைவிட்டுவிட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு
வருவார்கள் என்பது கற்பனை
மாத்திரம்தான். அவர்கள் ஏன்
அவ்வாறு வரவேண்டும்? அத்துடன்
கடுமையான தடை அழுவில்
இருக்கும்போது இரண்டு
தரப்பினருமே சுழுகமான
பேச்சுவார்த்தைக்குரிய
மனநிலையில் இருக்கமாட்டார்கள்.

புலிகளுடன் போரிட்டு அவர்கள் களைத்துப்போனதன் பின்னர் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு கொண்டுவந்தால் அது வெற்றிபெறும் என்று கடந்த காலங்களில் பொ.ஜே.மு நினைத்தது. அது நடைபெறுப் போவதில்லை. மறுபுறத்தில் அரசாங்கத்திற்கு புலிகள் மீதான தடையை முழுமையாக நீக்கிவிடவும் முடியாது. தற்காலிகமாக தடையை நீக்குவது இரு தரப்பினருக்கும் இடையே நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்ப உதவும் என்று நான் ஏற்கனவே கூறினேன். அதன்பின்னர் நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தையின்போது நோர்வேயின் தலையீடு அவசியமானதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பேச்சுவார்த்தை ஊடாக தீர்வான்றை நெருங்கும்போது இந்தப்பிரச்சினையுடன் வரலாற்று நீதியிலான தொடர்பைக் கொண்டிருக்கும் இந்தியாவின் பங்களிப்பும் பெறப்படவேண்டும். இந்த ஒட்டுமொத்தமான செயல்திட்டத்தில் சர்வதேச அவதானிப்பாளர் ஒருவர் எமக்கு அவசியம்.

முன்றாவது தரப்பினராக இருந்து இந்தப்பிரச்சினையில் தலையிட நோர்வே தாதுவர்கள் மிகவும் பொருத்தமானவர்கள் என எந்தக் காரணங்களின் ஆட்பட்டையில் கருதுகின்றிருக்கனர்?

புதில் : முதலாவது விடயம், எமது பிரச்சினை தொடர்பில் எதுவும் தெரியாதவர்கள் மூன்றாம் தரப்பினராக செயற்படுவதீல் பயனில்லை. ஆனால் கடந்த முன்று வருடங்களாக நேர்வே இந்தப் பிரச்சினையுடன் பின்னிப் பினைந்துள்ளது. அவர்கள் அரசாங்கத்துடன் மாத்திரமன்றி புலிகளுடனும் தொடர்ச்சியான பேச்சுவார்த்தையை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வடக்கிற்கும் சென்றார்கள். தெற்கிற்கும் வந்தார்கள். அதனால் தற்போதைய நிலையில் பிரச்சினைத் தொடர்பில் அவர்களிடம்

போதியளவு தெளிவு காணப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக சிங்கள், தமிழ் புத்திஜீவிகளின் கருத்துக்களையும் பெற்றுக்கொண்டு வெற்றிகரமான மூன்றாந்தரப்பினராகச் செயற்பட நோர்வேகாரர்களால் முடியும்.

நான் நோர்வே விடயத்தில் காணும் மற்றொரு விசேட அம்சம் அவர்களது வெரிநாட்டுக்கொள்கை. அவர்கள் பலஸ்தீனப் பிரச்சினையில் தலையிட்டார்கள். சல்வடோர், கோதமாளா சமாதானத்திற்காக நடுநிலைவகித்தார்கள். அவற்றில்

“புலிகளுக்கு சயமானதொரு செயற்கிட்ட வழவும் இருக்கிறது. ஜ.தே.க யோ, பொ.ஜே.மு யோ ஏதேனும் ஒன்றைக் கூறியவுடன் புலிகள் அதனை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அந்த நம்பிக்கையை அரசாங்க தரப்பில் இருந்தும் கட்டியெழுப்பவேண்டும். அதற்கான சந்தர்ப்பம் தற்போது தோன்றியுள்ளது. புலிகளை நம்பமுடியுமா? முடியாதா? என்று 10 வருடங்கள் வேண்டுமானாலும் தந்தக்கம் செய்துகொண்டிருக்கலாம். அதன் மூலம் பலனேதும் கிட்டப்போவதில்லை. புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரத்தயார் என்றால் நாம் அதில் ஈடுபடுவது சிறந்ததெனக் கருதுகிறேன். தீர்வான்றை பெற முடியுமா முடியாதா என்பதை அடுத்த கட்டத்தில் பரிசோதிக்க முடியும். தீவு கிடைக்காத பட்சத்தில் மீண்டும் யுத்தத்தை முன்னெடுக்க நேரிடும். போரை தொடர எம்மிடம் பணம் இருக்கிறதா? இவை பெரும் பிரச்சினைகள். இதனால் புலிகளை அரச தரப்பு ஒரளவாவது நம்பியாக வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களை நம்பிக்கை குறித்து எமக்கு எவரிடமிருந்து உத்தரவாதம் பெற முடியாது. நம்பிக்கையை அவ்வப்போதைய செயற்பாடுகளிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

சாதக பாதக தன்மைகள் இருக்கின்றன. எனினும் சமாதானத்திற்காக அவர்கள் ஆற்றும் நடுநிலையான பங்களிப்பு மற்றுளைத்தை விடவும் எமக்கு முக்கியமானது.

கடந்த பொதுத்தேர்தலில் புலிகளின் நேரடிப் பிரதிநிதிகளாக பங்குகொண்ட தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பினுடோக வடக்கு-கிழக்குப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பில் ஜ.தே.க சில உடன்பாடுகளுக்கு வந்திருந்தபோதிலும்கூட புலிகள் தமது யந்த நடவடிக்கைகளை நிறுத்தவில்லை. இதிலிருந்து புலிகள்

பேச்சுவார்த்தைத் தீர்வில் நம்பிக்கை அற்றவர்கள் என கருதமுடியுமா?

பதில் :

புலிகளுக்கு சயமானதொரு செயற்கிட்ட வழவும் இருக்கிறது. ஜ.தே.க யோ, பொ.ஜே.மு யோ ஏதேனும் ஒன்றைக் கூறியவுடன் புலிகள் அதனை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அந்த நம்பிக்கையை அரசாங்க தரப்பில் இருந்தும் கட்டியெழுப்பவேண்டும். அதற்கான சந்தர்ப்பம் தற்போது தோன்றியுள்ளது. புலிகளை நம்பமுடியுமா? முடியாதா? என்று 10 வருடங்கள் வேண்டுமானாலும் தந்தக்கம் செய்துகொண்டிருக்கலாம். அதன் மூலம் பலனேதும் கிட்டப்போவதில்லை. புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரத்தயார் என்றால் நாம் அதில் ஈடுபடுவது சிறந்ததெனக் கருதுகிறேன். தீர்வான்றை பெற முடியுமா முடியாதா என்பதை அடுத்த கட்டத்தில் பரிசோதிக்க முடியும். தீவு கிடைக்காத பட்சத்தில் மீண்டும் யுத்தத்தை முன்னெடுக்க நேரிடும். போரை தொடர எம்மிடம் பணம் இருக்கிறதா? இவை பெரும் பிரச்சினைகள். இதனால் புலிகளை அரச தரப்பு ஒரளவாவது நம்பியாக வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களை நம்பிக்கை குறித்து எமக்கு எவரிடமிருந்து உத்தரவாதம் பெற முடியாது. நம்பிக்கையை அவ்வப்போதைய செயற்பாடுகளிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

புலிகள் மீதான தடையை நீக்க வேண்டும். வடக்கு பகுதிக்கு போதிய அளவு பொருத்தமான அனுப்பவேண்டும். புலிகளை தமிழ் மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிய தமிழ்த்தேசிய கூட்டமைப்பு தேர்தலில் குறிப்பிடத்தக்களை மக்கள் ஆணையைப் பெற்றது. இதிலிருந்து இந்த விடயங்களை மக்கள் அங்கீகரிக்கிறார்கள் என கூறமுடியும். அதனால் புலிகள் பயங்கரவாதிகள் என எவராலும் கூறமுடியாது. ஏனெனில் தடை நீக்கத்திற்காகத்தான் தமிழ் மக்கள்

இங்கே வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.
ஆதலால் பெரும்பான்மையான
தமிழ் மக்கள் புலிகளை
நம்புகிறார்கள் எனும்போது நாம்
அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தையை
தொடங்க முடியாது என்பது
போலியான செயற்பாடு.

தெற்கில் சில அரசியல்வாதிகள்
அதிகாரப் பரவலாக்கம் குறித்து
கதைக்கும் அதேவேளை
ஒற்றையாட்சி குறித்தும்
பேசுகிறார்கள். இதன்
உண்மையான தர்க்கம் எந்தனவு
நேர்மையானது?

பதில் :

ஆம், எந்த இடத்தில் பாரிய
பிரச்சினை ஒன்று இருக்கிறது.
அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம்

பிரச்சினையைத் தீர்த்தால்
எதிர்காலத்தில் ஜக்கியப்பட்ட நாடு
ஒன்று உருவாகும் என்பதை நாம்
கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.
அத்தகைய ஜக்கியமான தேசம்
ஒன்றிற்குள் ஒற்றையாட்சி நிலவு
முடியாது. இலங்கையை
ஒற்றையாட்சி கொண்ட ஒரு நாடாக
பேண வேண்டுமாயின்
செய்யவேண்டிய ஒரே காரியம்
புலிகளை யுத்தம் செய்து முற்றாக
அழிப்பது மாத்திரம்தான். அதை
செய்ய முடியுமா? நான் இந்த
பிரச்சினைக்கு பெடரல் முறை
ஒன்றை தீர்வாகக் கூறுகிறேன்.
அதன் மூலம் ஜக்கியப்பட்ட தேசம்
ஒன்று உருவாகுமே தவிர
ஒற்றையாட்சிக்குள் அதிகாரப்
பகிர்வு நடைபெறாது. ஒற்றையாட்சி
என்ற கோட்பாட்டினால்
பிரச்சினைகள் வலுவடைந்துள்ளன.

எமது எதிர்காலச் செயற்திட்டங்கள்
தற்போதை பிரச்சினைகளை
தீர்ப்பவையாகவும் பின்னர்
ஸ்ரீக்ஷதிய சிக்கல்களை
தவிர்ப்பவையாகவும்
அமையவேண்டும். மறுபறுத்தில்
வடக்கு-கிழக்கில் பெடரல்
அமைப்பான்று உருவாகும்
பட்சத்தில் மூஸ்லீம் மக்களுக்கும்
நிச்சயமாக அதில் உரிமை
இருக்கிறது. எந்தவொரு இனமேனும்
ஒற்றையாட்சிக்குள் தமது
ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்க
முடியாதென கருதும் பட்சத்தில்
அந்த இனத்தின் பிரிந்துசெல்லும்
உரிமையை நாம்
கொரவிக்கவேண்டும்.○

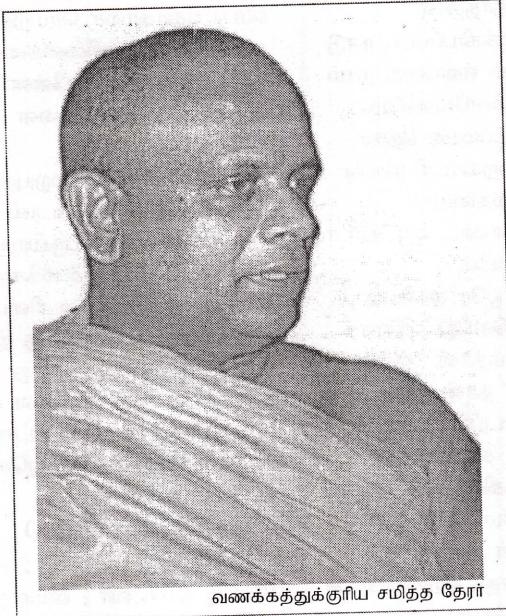
(பேட்டி கண்டவர் : விமலநாத்
வீரத்ன)

“அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்த்தால் எதிர்காலத்தில்
ஜக்கியப்பட்ட நாடு ஒன்று உருவாகும் என்பதை நாம் கவனத்தில்
கொள்ளவேண்டும். அத்தகைய ஜக்கியமான தேசம் ஒன்றிற்குள் ஒற்றையாட்சி
நிலவு முடியாது. இலங்கையை ஒற்றையாட்சி கொண்ட ஒரு நாடாக பேண
வேண்டுமாயின் செய்யவேண்டிய ஒரே காரியம் புலிகளை யுத்தம் செய்து முற்றாக
அழிப்பது மாத்திரம்தான். அதை செய்ய முடியுமா? நான் இந்த பிரச்சினைக்கு
பெடரல் முறை ஒன்றை தீர்வாகக் கூறுகிறேன். அதன் மூலம் ஜக்கியப்பட்ட தேசம்
ஒன்று உருவாகுமே தவிர ஒற்றையாட்சிக்குள் அதிகாரப் பகிர்வு நடைபெறாது.”

மக்களாட்சி

நல்லினைக்கத்திற்கு முடிவற்ற தேடல் தேவைப்படலாம். ஆனால், முன்னாள்
போலந்து புரட்சிக்காரரான ஆடம் மிட்னிக், தம் நாட்டில் மக்களாட்சி
செயற்படுவதைக்கண்டு பெருமைப்படுகிறார். கற்பனை உலகத் திட்டங்களுக்கு
நேர்மாறுாக, மாறுபட்ட கருத்தோட்டங்களைக் கையாண்டு, எந்த உருவிலும்,
வடிவிலும் வேற்றுமைகள் தலைகாட்டுவதை ஒழிப்பதே மக்களாட்சியின்
நோக்கம் என்கிறார் அவர். அறிவியல் இனவெறி மறைந்து வரும் நிலையில்,
உலகெங்கும் கோடிக்கணக்கான மக்கள், பல்வேறு வேடங்களில் வரும்
இனவேற்றுமைக்குப் பலிகடாக்களாகியுள்ளனர். இவர்களின் அவலநிலை,
இனவெறி, இனவேற்றுமை, அயல்நாட்டு வெறுப்பு, இவை தொடர்பான
சகிப்புணர்வின்மை ஆகிவற்றுக்கு எதிரான உலக மாநாட்டின(டர்பன், தென்
ஆபிரிக்கா, ஆகஸ்ட் 31 செப்டெம்பர் 7, 2001) பெரும் அறைக்குவலாக
அமைந்துள்ளது.

(நன்றி : யுனெஸ்கோ கூரியா)

வணக்கத்துக்குரிய சமித்த தேர்

“நான் சமாதானச் செயல்முறையில் ஆர்வமாக உள்ளேன். அதை நினைத்து ஏங்குகிறேன். ஆதலால் எனக்கு இதற்காக சில விட்ருக்கொடுப்புகளை செய்ய முடியும்.”

பொ.ஜி.மு பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையிலும், பெளத்த மதகுரு என்ற முறையிலும் இன்றைய சமாதான செயற்பாடு தொடர்பாக உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

நான் மிக்க நம்பிக்கையுடன் உள்ளேன். இந்தச் சமாதானச் செயற்பாடுகள் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு உதவக்கூடியதான முறையில் செயற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அத்துடன் எதிர்த்தரப்பு பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர்களின் மத்தியிலும், பொ.ஜி.மு பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியிலும் இது தொடர்பான நம்பிக்கையை ஊட்ட முயற்சிக்கிறேன். தற்போதைய தடைகளை நீக்குவதற்கு எதிர்ப்பை தெரிவிக்கும் சக-

பொ.ஜி.மு உறுப்பினர்களை வற்புறுத்தாது, சமாதானத்துடன் இதன் தேவையை உணர்த்த வைக்க முயற்சிக்கிறோம்.

கடந்த பொ.ஜி.மு ஆட்சிகாலத்தில் தீவு காண முயலுகையில் ஐ.தே.க யினர் எதிர்ப்பினை தெரிவித்தனர். இன்றை ஐ.தே.க அரசின் சமாதானச் செயற்பாடுகளுக்கு பொ.ஜி.மு எதிர்ப்பினை தெரிவிக்காது என்பதில் நாம் உறுதியாகவுள்ளேன். இத்தகுணத்தில் பாராஞ்மன்ற எதிர்த்திர்ப்பிடையேயும், பொ.ஜி.மு யினரிடையேயும் நல்ல மாற்றங்கள் தென்படுகின்றன. அவர்கள் இச் சமாதானச் செயற்பாடுகளுக்கு ஆதரவளிப்பதாகவுள்ளனர்.

உங்களது பிரதிநிதித்துவத்தை எவ்வாறு

செ ர கா ண ல் - ச மித் த த தே ர ர

பயன்படுத்த
விரும்புகின்றீர்கள்?

நான் இலங்கையிலுள்ள இடதுசாரி சக்திகளின் உத்தியோகபூர்வ பிரதிநிதி. பெளத்த சங்கம், பெளத்த சமூகம் ஆகியவனவற்றை இடதுசாரி சக்தியாகவே கருதுகிறேன். இவர்கள் தமக்கிடையிலும், மற்றவர்களுக்கிடையிலும் சமத்துவத்தை பேணும் போக்கிலே நடந்துகொள்ளவேண்டும். யதார்த்தமாக வெளிப்படையாக இல்லாதபோதும் நான் இந்த பார்வையூடாகத்தான் பார்க்கிறேன். ஆதலால் இடதுசாரியாக இருப்பது எனக்கு வித்தியாசமாகவோ, அந்நியமாகவோ தென்படவில்லை. நான் இடதுசாரியாகவும், சிங்கள பெளத்த சமூகத்தை சமய, இனவாத நிலைக்கு அப்பால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறேன்.

சமாதானச்

செயல்முறைகளுக்கு பெளத்த மதக்குருமார்களின் ஈடுபாடு எவ்வாறு உள்ளதென கருதுகின்றீர்கள்?

அண்மையில் இவர்களுடைய செயற்பாடுகளில் மாற்றங்கள் இருப்பதாக நம்புகின்றேன். இதுவரைகாலமும் பெளத்த மதகுருமார்களிடையே காணப்படும் பண்பானது, ஒரு பிரபல மதகுரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக குரல்கொடுக்கும்போதுதான் மற்றவர்களும் சேர்ந்து பின் நிற்பார்கள். ஆனால் தற்போது அந்தப் பண்புகளில் வித்தியாசங்களைக் காணகிறேன். அண்மையில் பெல்லன்வில் தேரரை

சந்தித்தபோது அவர்,
ஒன்றுபட்ட நாட்டிற்குள்
அதிகாரப் பகிரவை
எதிர்க்கவில்லை என்று
கூறினார். அவரும், சோபித்த
தேர்நும் இதை மறுத்தால்
மற்றைய பெளத்த
மதகுருமார்களும் மறுப்பார்கள்.

அதிகாரப் பகிரவின் தேவையை
ஏற்றுக்கொள்வது ஒரு நல்ல
விடயம். இதனாடாக ஜக்கிய
இலங்கையை
கட்டியெழுப்பலாம். இன்னுமொரு
விடயம் கடந்த தேர்தலில்
சிஹ்நல் உறுமயவின்
தோல்வியானது சில பெளத்த
மதக்குருக்களிடையேயும்,
சிங்கள மக்களிடையேயும்
சிங்கள இனவாதத்தை
ஆதரிக்கும் மனப்பான்மை
இல்லையென்பதை
உறுதிப்படுத்துகின்றது.

தமிழ்க் கட்சிகளை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்
தமிழ்க்கூட்டமைப்பு எவ்வாறு
இன்றைய சமாதானச்
செயன்முறைக்கு பங்களிக்க
வேண்டுமென
கருதுகின்றிருக்கன்?

அவர்கள் இருவழிகளில்
செயற்படலாம். ஒன்று
எல்லீசுயுடன் தொடர்புகளை
பேணிக்கொண்டு செயற்படலாம்.
மற்றொன்று சாதாரண தமிழ்
மக்களுடன் தொடர்புகளைப்
பேணிக்கொண்டு
செயற்படலாம். பாராளுமன்றக்
கட்சிகள் ஜனநாயக நீரோட்ட
சக்திகளாக இவ்விரு
தொகுதியினரையும் இணைக்கும்
பாலமாக செயலாற்றுவதற்கான
தகுதியை உடையவர்கள்.

எல்லீசுயினரின் போராட்டம்
தொடர்பாக உங்கள் கருத்து?

அவர்களின் நடத்தையை
நினைக்கையில் மனக்கஷ்டமாக
இருக்கிறது. என்னைப்
பொறுத்தவரையில் அவர்கள்
சுதந்திரமான போராளிகள்
என்று கூறும் உறுதிமொழி
சந்தேகத்துக்குரியதாகும்.
ஏனெனில் சுதந்திரப்

போராளிகள் என்றால் தங்கள்
மக்களையே சாகடிக்கிறார்கள்.
அவர்கள் பல
நாற்றுக்கணக்கான தமிழர்களை
கொன்றுள்ளனர். தமிழ்
ஆண்கள், பெண்கள்,
தலைவர்கள் எல்லாரும்
அவர்களால் கொலை
செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர்.
ஆனால் இன்றைய
குழந்தையில், இப்பொழுது
நடைபெறுகின்ற சமாதான
முயற்சிகளையும்,
உரையாடல்களையும்
கருத்தில்கொண்டு இவர்களுடன்
பேச்சவார்த்தை நடாத்த
வேண்டும்.

எல்லீசுயினரோடு சமாதானப்
பேச்சவார்த்தைகளை
மேற்கொள்வதென்றால்
அவர்களை எவ்வாறு
இனங்காணவேண்டும்?
மறுபக்கம் தமிழ்க்கட்சிகள்
எல்லீசுதான் தமிழ் மக்களின்
ஒரே பிரதிநிதியென
கருதுகின்றார்கள் இது
தொடர்பாக உங்கள்
கருத்தென்ன?

எல்லீசுயினர் தமிழ் மக்களின்
ஒரே பிரதிநிதியா என்பது
எனக்கு தெரியாது. ஆனால்
அவர்களுடன்தான்
பேச்சவார்த்தை நடாத்த
வேண்டும் என்றே
இருக்கிறார்கள். அதனால்
யாராவது அவர்களுடன்
பேச்சவார்த்தை நடாத்தத்தான்
வேண்டும்.

நெருக்கடியின் தீர்வுச்
செயன்முறையில் எல்லீசுயை
சேர்த்துக்கொள்வதற்கான
மாற்று வழிகள் ஏதும் நீங்கள்
காணவில்லையா?

இல்லை.

ஆனால் அவர்கள்
கலந்துகொள்ள வேண்டும்?
ஆமாம்.

தற்போதைய சமாதானச்
செயன்முறை பற்றி
தென்பகுதி சிங்கள மக்களின்
அபிப்பிராயம் என்னவென
கருதுகின்றீர்கள்?

இம்முறை இவர்கள் முடிந்தளவு
இப்பிரச்சினையை தீப்பதற்கே
முழுமையாக வேண்டுகின்றனர்.
மக்களுக்கு சமாதானம்
வேண்டும். போரினால் ஏற்படும்
பேரழிவும், மக்கள் மீதான
தாக்கமும் நிறைந்து
வழிகின்றது. அபிவிருத்திக்காக
யான்படுத்தவேண்டிய பணம்
போரிற்காக ஒதுக்கப்படுவதும்
சமாதானத்திற்கான ஏக்கத்தை
அதிகரித்துள்ளது. ஸ்ரீ.க.க ஜி
போன்றே ஜே.வி.பி. யும்
கிராமங்களிலேயே தங்களது
மக்கள் தளத்தைக்
கொண்டுள்ளது. இவ்விரு
கட்சிகளும், ஜ.தே.க -
எல்லீசுயிற்கு இடையிலான
“இரகசிய ஒப்பந்தம்” பற்றி
வெளிப்படையாக பேசியுள்ளனர்.
இதற்கு ரணில் கொடுத்த பதில்
இடைக்கால அரசாங்கமாகும்.
இதன் காரணத்தால் மக்களது
கருத்தில் பாரிய மாற்றங்கள்
ஏற்பட்டன. இவர்கள் இதை
சரியாக கையாண்டார்களாயின்
சமாதான செயன்முறையில்
முன்னேற்றங்களை
காணக்கடியதாயிருக்கும்
சிங்கள மக்கள் நாடு

பிளவுபடுமென்று பயமறுகின்ற
காரணத்தையும் நாங்கள்
கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.
அதேபோன்று
இடம்பெயர்வுகளாலும், மற்றைய
இன்னல்களாலும் மூஸ்லீம்
மக்கள் அனுபவித்த
துன்புங்களையும்
கருத்திற்கொண்டு
நடைமுறைக்கு சாத்தியமான
ஒரு தீர்வை நோக்கியே
செல்லவேண்டும். இவற்றுக்கு
காலம் விரையமானாலும்,
சரியான முறையில்
மேற்கொண்டால் வெற்றியை
அடையலாம் என
நினைக்கிறேன்.

சிங்கள மக்களுக்கு நாடு
பிளவுபடவிருக்கின்றது என்ற
பயத்தை
உருவாக்காதிருத்தல்
முக்கியம் என கூறுகின்றீர்கள்.
தமிழ் மக்களின்
அபிஸரவைகளை
எழ்முறையில் நிறைவேற்றலாம்
என நினைக்கின்றீர்கள்?

சிங்கள மக்கள் மத்தியில்
எல்லீரீசு அச்சுறுத்தலும்,
அவர்களுக்கு சிறிதாவு
இடம்கொடுத்தால் மேலும்
கேட்பார்கள் என்பவை
யதாரத்தம் இல்லைதான்
ஆனாலும் அவர்களுள்
இருக்கும் பயத்தை
அங்கீகரித்தல் அவசியம்.
அதேபோன்று, எல்லா
பக்கங்களிலிருந்தும் வரும்
வேண்டுகோள்களை கருத்தில்
எடுக்கவேண்டும். அதாவது
எல்லீரீசியினதும்,
அரசாங்கத்தினதும், மூன்று
முக்கிய சமூகங்களினதும்
வேண்டுகோள்களை
அவதானத்தில் எடுத்து,
அதிகாரப் பங்கீட்டுக்கு
முட்டுக்கட்டையானவற்றை நீக்கி
ஜக்கியமான, சமத்துவமான

தீர்வை அடையவேண்டும்.
அதேநேரம்
தேசியமயமாக்கப்பட்ட அரசியல்
குழுக்களை மிகக்கவனமாக
கையாளவேண்டும். அதிகாரப்
பகுர்வுதான் ஒரே வழி. ஆனால்
மாகாணசபை அதிகாரங்கள்
போன்றவ்வாது உண்மையான
இனத்துவ ரீதியான முறையில்
பங்கிடுவதுதான் அவசியம். நான்
சமாதானத்திற்கு ஆழ்வமாக
உள்ளேன். அதை நினைத்து
ஏங்குகிறேன். ஆதலால் எனக்கு
இதற்காக சில
விட்டுக்கொடுப்புகளை செய்ய
முடியும். இன்னொருமொரு
விடயம்

ஊடகத்துறையின் செயற்பாடு
பற்றி நீங்கள் என்ன
கருதுகின்றீர்கள்?

நான் இலங்கையின்
ஊடகத்துறையை கடுமையாக
விமர்சிக்கின்றேன். அவர்கள்
சரியான சந்தர்ப்பவாதிகள்.
எல்லா அரசு பத்திரிகைகளும்
அதிகாரத்திலிருக்கும்
அரசாங்கம் தொடர்பான
கருத்துக்களையே
பிரதிபலிக்கின்றன. மாற்று
வழியிலமைந்த ராவுய போன்ற
மாற்றுப் பத்திரிகைகள் அரசு
பத்திரிகைகளை விட
முன்னேற்றகரமானவையாக
இருக்கிறது.

ஜக்கிய இலங்கைக்குள்
போதுமானாவு அதிகாரப்
பகுர்வைப் பற்றி ரணில் கூட
பேசுகிறார். ஆனால் சமத்துவ
முறையில் தைரியத்துடன்
இறங்குவோம் என்பது
கேள்விக்குறியது. இதைப்
பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

தமிழ்ச் சமுதாயம் இனங்கும்
ஒரு முடிவாக இருக்கல்

வேண்டும். எல்லீரீசுயும் நல்ல
முறையில் இதைக் கையாண்டு.
நல்லெண்ண அபிப்பிராயங்களை
தெளிவாக முன்வைக்க
வேண்டும். இதனால் தெற்கில்
வாழ்வோரின் மனங்களில்
மாற்றங்களை கொண்டுவரலாம்.
இவற்றுக்கும் மத்தியில்
சாதாரண வாய்ப்பேச்சுக்களை
கணக்கில் எடுப்பது
கவலைக்குரியதாக்கும்.
இப்பேச்சுவாரத்தை நேரத்தில்
ஆயத் இறக்குமதிகள்
நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

நோர்வே மத்தியஸ்தமா?
இந்திய மத்தியஸ்தமா?

நோர்வே ஆரம்பித்த
செயன்முறைகள் இப்பொழுது
பாதியளவில் இருக்கிறது.
கடந்த அரசாங்கத்தின்
சமாதான முயற்சிகளும்
நோர்வேயின் ஊடாகத்தான்
நடத்தினார்கள். இது
தொடர்பாக இந்தியாவில் நல்ல
அபிப்பிராயங்கள்
தோன்றியுள்ளது. அண்மையில்
பிரதமர் ரணில்
விக்கிரமசிங்கவின் இந்திய
விஜயம் மகிழ்ச்சியைத்
தருகின்றது. அவர் சென்றது
முக்கியமோ, அநாவசியமோ
மற்றவர்களுக்கு இந்தியாவின்
முக்கியத்துவத்தை
காண்பித்தது. ஆகவே
நோர்வேயின் மத்தியஸ்தம்
இருந்தாலும் இந்தியாவின் பங்கு
மிக முக்கியமான இருக்க
வேண்டும்.○

நேர்கண்டவர்கள்:

சஞ்சன ஹத்தொடுவ
உதித சேனாரத்ன
பா.வி.சாந்தன

வினாக்கல் பூரிபத்தி வெள்ளுயிர் யற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் CENTRE FOR POLICY ALTERNATIVES

கருத்தரங்கின்போது, டாக்டர் ரவீந்திரா பெரணான்டோ, டாக்டர் சிவராஜா,
பாக்கியசோதி சரவணமுத்து, டாக்டர் அம்பலவானர்

வடக்கு-கிழக்கில் மருந்து
பொருட்கள் பீதான் கட்டுப்பாடு
பல மனித உயிர்களை
பறித்தெடுக்கிறது.

ஒரு
பிரஜெக்கான
அடிப்படை
மருத்துவ வசதி
கூட பெற்றுக்
கொடுக்காத

வகையில் குழநிலை மிகவும்
மோசமடைந்துள்ளது. இன்றைய
சமாதான செயற்பாடுகளின்
முன்னெடுப்புக்களால்,
அரசாங்கம் சில முக்கிய
பகுதிகளையே
கவனமெடுக்கிறது. இது
தவிர்க்கப்பட்டு
வடக்குக்கிழக்கில் எல்லாப்
பகுதிகளும்
கவனமெடுக்கப்படல்
வேண்டும்.

யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டில்
மருந்துத்தட்டுப்பாட்டால் பல
நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் நீரழிவு,
புற்றுநோய், சிறு நீரகக் கோளாறு
போன்ற நோய்களுக்கு
உட்படுகின்றனர். இந்த மருந்துத்
தட்டுப்பாடுகள் மிக விரைவாக
நீக்கப்படல் வேண்டும்,

மருந்துப்பொருட்களின்
விநியோகங்கள் எந்தவித
தடைகளுமின்றி கிடைப்பதற்கான

வேண்டும், என்று மாற்றுக்
கொள்கைகளுக்கான
நிலையத்தினால் நடாத்தப்பட்ட
கருத்தரங்கில்
உயையாற்றி
யவர்களின்
கருத்துத்
தொளியாக
இருந்தது.

வடக்கு மருத்துவம் பிரச்சினையை வேரிங்கோண்ட்த மா.கொநி கருத்தாங்கு

வசதிகளை ஏற்படுத்திக்
கொடுக்கப்படல் வேண்டும்,
வடக்கிலுள்ள தள

1986ம் ஆண்டு லலித் அத்துலத் முதலி
பாதுகாப்பு அமைச்சராக
இருக்கும்போது ஸொருளாதாரத்
தடையை கொண்டுவந்ததுடன்,
யாழ்ப்பாணத்துக்கான ஸொருள்
தடைகளும் அமுல்பருத்தப்பட்டது.

வைத்தியசாலைகள் பூரணத்துவ
மடையவேண்டும், மருத்துவர்கள்
பற்றாக்குறை நீக்கப்பட வேண்டும்,
பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் உள்ள
இந்த மருத்துவ விநியோகம்
விரைவாக கிடைக்கச்செய்ய

ஜனவரி 25ம் திகதி இலங்கை
மன்றுக் கல்லூரியில் மாற்றுக்
கொள்கைகளுக்கான
நிலையத்தினரால்,
யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டில்
மருத்துவ சேவை
தொடர்பான
கருத்தரங்கொன்று
நடாத்தப்பட்டது. மா.கொநி
நிறைவேற்றிய பணிப்பாளர்
கலாந்தி பாக்கியசோதி
சரவணமுத்துவின்
தலைமையில் நடைபெற்ற
இந்த கருத்தரங்கில் டாக்டர்
பி.ஆம்பலவாணர்(யாழ்
பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்தின்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்), டாக்டர்
என்.சிவராஜா (யாழ் பல்கலைக்கழக
மருத்துவ துறைத் தலைவர்),
திரு.தயாள தேவா(முன்னாள்
இயக்குனர் - சர்வதேச

செஞ்சிலுவைச் சங்கம்) ஆகியோர் தங்கள் கருத்துரை வழங்கினார்கள். பேராசிரியர் தயார் சோமசுந்தரம்(யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுவரையாளர், யாழ்ப்பான்

பிரதேச பல்மருத்துவ மனைகளின் பிரதான மனஞாய் வைத்திய நிபுணர்) அவர்கள் வரமுடியாதவிடத்து, அவரின் கட்டுரை கருத்துரங்கில் பங்குபற்றியவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

* * *

1986ம் ஆண்டு லலித் அத்துலத் முதலி பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருக்கும்போது பொருளாதாரத் தடையை கொண்டுவந்ததுடன், யாழ்ப்பானத்துக்கான பொருள் தடைகளும் அமுல்படுத்தப்பட்டது.

முதலில் போருக்கான உபயோகப் பொருளில் இருந்து மருந்து பொருள் மட்டும் தடை விரிவடைந்தது. எல்லீரிசியினரின் போரிடும் சக்தியைக் குறைப்பதற்கே இந்தப் பொருள் தடையென்பது அரசாங்கத்தின் வாதமாக இருந்தது. இந்தப் பொருள் தடை எல்லீரிசியிற்கு எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது பற்றி என்னால் எதுவும் அபிப்பிராயம் கூற முடியாது. பாதுகாப்பு அமைச்சின் கருத்துப்படி எல்லீரிசியினரிடம் இலக்கை நோக்கி குண்டுகளை ஏவக்கூடிய தூப்பாக்கி மல்டி பெரல் ரொக்கட் லோஞ்சர், மிசியல் போன்றவைகளும் உள்ளன. எல்லீரியினர் இது போன்ற நவீன கணரக ஆயுதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வது இலங்கை அரசாங்கத்தின் உதவியினால் அல்ல. இரகசியமான முறைகளினாலேயே அவர்கள் பெறுகின்றனர். இவ்வாறான நிலையில் எல்லீரிசியினருக்கு மருந்து போன்ற பொருள்களின் பிரச்சினை காரணமாக போர் செய்ய முடியாததோரு நிலை ஏற்படுமா?"

-தயாள தேவா-

வேண்டியேற்பட்டது. தேவையான மருந்து வகைகளை தயாரித்த பட்டியலை கொழும்பு மருத்துவ

"எல்லீரிசியினர் இது போன்ற நவீன கணரக ஆயுதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வது இலங்கை அரசாங்கத்தின் உதவியினால் அல்ல. இரகசியமான முறைகளையே அவர்கள் பெறுகின்றனர். இவ்வாறான நிலையில் எல்லீரிசியினருக்கு மருந்து போன்ற பொருள்களின் பிரச்சினை காரணமாக போர் செய்ய முடியாததோரு நிலை ஏற்படுமா?"

-தயாள தேவா-

விநியோகப் பிரிவுக்கு அனுப்பப்படும். அது பாதுகாப்பு அமைச்சின் பரிசீலனையடின், அரசு மருந்தாக்கற் கூட்டுத்தாபனத்தினால் இல்லையென்ற காரணம்காட்டி சிலவற்றை நீக்கி, மிகுதியானவையை தேவைக்கு குறைவாகவே அனுப்பப்படுகின்றது. அது மருத்துவமனையின் வெளிநோயாளர்களின் 50 வீதமான பங்கீட்டுக்கே போதுமானதாகும். சத்திரிசிகிச்சைக்கான ஒட்சிசன் சிலிண்டர்கள் பலாலி இராணுவ முகாமினால் குறுகிய அளவிலேயே வழங்கப்படுகின்றது. அவசரத் தேவைகளின் போது ஒட்சிசனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக வேண்டி 25 சிலோமீட்டர்களைக் கடந்து பலாலி முகாமிற்குச் செல்ல வேண்டியள்ளதோடு அதற்காக 4 மணிநேரம் விணாகின்றது.

பாதுகாப்பு அமைச்சினால் அனுமதி மறுக்கப்பட்ட மருந்துப்பொருட்களை அரசியல் செல்வாக்குள்ள தனிநுப்பக்கள் யாழ்ப்பானத்தில் அதிக விலைக்கு விற்கின்றனர்.

யாழ்ப்பானத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் மருந்து வகைகளில் 20 வீதமான அளவு மருந்து காலவதியாகிப் போகிறது. திரும்பத்

திரும்ப பார்சல்களை உடைப்பதால் மருந்து வகைகளில் 12-15 வீதமானளவு அழிந்துபோகின்றன. அதேபோன்று கொண்டு செல்லும்போது ஏற்படும் வெப்பம் என்பவற்றாலும் மருந்து வகைகள் பழுதடைகின்றன. யாழ்ப்பான சுகாதார அதிகாரிகள் வேண்டி நிற்கும் மருந்து வகைகளில் 21 வீதம், முழுமையாகவே அரசாங்கத்தினால் தடைசெய்யப்பட்டவையாகும். மேலும் 23 வீதம் மருந்துவகைகளும் வழங்கப்படுவது கேள்வியே, அதில் 25 வீதம் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. இன்னும் 19 வீதம் மருந்து வகைகளில் வழங்கப்படுவது 50 வீதம் மாத்திரமேயாகும்.

யாழ்ப்பான மருத்துவமனைகளில் மருந்துப் பங்கீடுக் கொள்கைத் தடைக்காலத்துக்குக் காலம் வித்தியாசப்படும். தட்டுப்பாடு நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கும். 1993 இங்கு பின்னர் கர்ப்பினித் தாய்மார்களின் இறப்பு வீதம் 18சதவீதமாகவும், சிறுவர்களின் இறப்பு வீதம் 18சதவீதமாகவும் அதிகரித்துள்ளது.

புதிய அரசாங்கம் மருந்துப்பொருட்களிற்கான தடைகள் உட்பட அனைத்துத் தடைகளையும் அகற்றப்போவது தற்காலிகமான ஏற்பாடா என்பது கேள்வியே? என தயாள தேவா மேலும் தெரிவித்தார்.

* * *

இன்று யாழ்ப்பான மருத்துவமனைகள் மருந்து வகைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக வேண்டி பின்பற்றும் கொள்கை உள்ளது. மருந்துகளின் பட்டியல் பாதுகாப்பு அமைச்சின் அங்கீகாரம் பெற வேண்டும். யாழ்ப்பானத்திற்கு மருந்துபொருட்களை அனுப்பும் விடயத்தில் பாதுகாப்பு அமைச்சும், மருந்துப்பொருட்கள் விநியோகப் பிரிவும் கைக்கொள்ளும் நடைமுறைகள் மனிதாபிமானமற்றவையாக, விசேஷ நிலைமைகளைக் கணக்கெடுக்காதவையாக உள்ளன என டாக்டர் பி.ஆம்பலவாணர் தனது உரையில் தெரிவித்தார்.

யாழ்ப்பாண சுகாதார அத்தியட்சகர் தேவையான மருந்து வகைகளின் பட்டியலோன்றைத் தயாரித்து அதனைத் தவணை முறையில் பிரித்து கொழும்புக்கு அனுப்புவார். யாழ்ப்பாண சுகாதார அதிகாரசபையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் படியாக இந்த மருத்துப் பட்டியலை அங்கீகித்துக் கொள்வதற்காகவும், அவசரத் தேவைகளுக்கான அனுமதியைப் பெறவும் கொழும்பில் எமது இரண்டு இணைப்பாளர்கள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த இரு இணைப்பாளர்களும் தமக்குக் கிடைக்கும் பட்டியலை பாதுகாப்பு அமைச்சிடமிருந்து கிடைக்கும் தடைசெய்யப்பட்ட மருந்துப் பட்டியலோடு ஒப்பிட்டு திருத்தங்களை மேற்கொள்ளவர். இது இடையிடையே தடைசெய்யப்படும் மருந்து வகைகள் வித்தியாசப்படுவதினால் ஆகும். பின்னர் அந்தப் பட்டியலுக்கான அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக வேண்டி சுகாதார களஞ்சியப் பிரிவிற்கும், பாதுகாப்பு அமைச்சிற்கும், யாழ்ப்பாணத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திடமும் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

பாதுகாப்பு அமைச்சின் உத்தரவின் பிரகாரமே சுகாதாரக் களஞ்சியப் பிரிவு மருந்து வகைகளை வழங்குகிறது. பாதுகாப்பு அமைச்சரச் சேர்ந்த இயக்குநர்கள் இருவர் இந்தப் பட்டியலின் பிரகாரம் வழங்கப்பட வேண்டிய மருந்து வகைகளையும், அளவையும் தீர்மானிப்பர். இறுதி முடிவு அதுவேயாகும். பின்னர் கொழும்பில் தங்கியிருக்கும் இணைப்பாளர்கள் இருவரும் இந்த மருந்து வகைகளை மருந்தகக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டு லொறிகள் மூலம் திருகோணமலைக்கு எடுத்துச்

“யாழ்ப்பாணத்தில் மருந்துப் பொருட்கள் ஒதுக்கிவைக்கும் நடைமுறை எதுவும் கிடையாது. அமோக்ஸின், அம்பிஸீலின், புற்றுநோயாளர்களின் டமோக்ஸிஸீலின் போன்றவற்றிற்கு அனுமதியில்லை. கூறுதரசன் பெராக்ஸீட் மழுமையாக தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.”

“யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மருத்துவமனைகளில் 22 சதவீதமானவை தற்போது இயங்குவதில்லை. கடந்த இரண்டு, மருத்துவத்துறைகளை பாதுகாப்பு அமைச்சரோ எந்த விதமான கொள்கைகளையும் முன்வைத்தது இல்லை.

தசாப்தங்களாக எந்த மருத்துவமனையும் தரமுயர்த்தப்படவில்லை. அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும்

செல்வர். கப்பலில் ஏற்றுவதற்கு முன்னர் திருகோணமலை கடற்படையினரால் பார்சல்கள் உடைக்கப்பட்டு நூனுக்கமான பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்படும். மீண்டும் பருத்தித்துறையில் தீவிர பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னரே மருத்துவமனைகளுக்கு எடுத்துச்செல்லப்படும். யாழ்ப்பாணத்தில் மருந்துப் பொருட்கள் ஒதுக்கிவைக்கும் நடைமுறை எதுவும் கிடையாது. அமோக்ஸின், அம்பிஸீலின், புற்றுநோயாளர்களின் டமோக்ஸிஸீலின் போன்றவற்றிற்கு அனுமதியில்லை. கூறுதரசன் பெராக்ஸீட் மழுமையாக தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

வைத்திய நிபுணர்களின் பற்றாக்குறையானது நேர்காலங்களில் நோயாளிகளை கவனிக்கப்படுவதிலிருந்து தடுக்கின்றது. யாழ் வைத்தியசாலைக்கு 32 நிபுணர்கள் தேவை எனினும் 2 சத்திர சிகிச்சை நிபுணர்கள் உட்பட 6 வைத்திய நிபுணர்களே இன்னும் கடமையிலிருக்கிறார்கள். மற்றும் மருத்துவர்களின் போக்குவரத்து, வசதியேற்பாடுகள் எல்லாம் நெருக்கடியாகவே உள்ளது என டாக்டர் பி.அம்பலவாணர் மேலும் தெரிவித்தார்.

* * *

இந்தக் கட்டுப்பாடுகள், தடைகள் ஏற்படுத்தும் முறைகள் சம்பந்தமாக அரசாங்கமோ அல்லது பாதுகாப்பு அமைச்சரோ எந்த விதமான கொள்கைகளையும் முன்வைத்தது இல்லை.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மருத்துவமனைகளில் 22 சதவீதமானவை தற்போது இயங்குவதில்லை. கடந்த இரண்டு, மூன்று தசாப்தங்களாக எந்த மருத்துவமனையும் தரமுயர்த்தப்படவில்லை. அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும்

தென்படவில்லையென டாக்டர்
என்.சி.வராஜா அதிருப்தி தெரிவித்தார்.

மருத்துவ உதவியாளர்கள் இன்றி
அவதிப்படும் யாழ் போதனை
வைத்தியாசாலை, பாதுகாப்பு
அமைச்சின் மருந்துத்தட்டுப்பாட்டு
கெடுபிடிகாரணமாக சிரமங்களை
சந்திக்கவேண்டியிருக்கிறது.
யாழ்ப்பாணத்திற்கும்,
கொழும்புக்குமான போக்குவரத்து
கட்டுப்பாடுகள், தொடர்பாடல்
வசதியின்மையால் நாம் பெரும்
நெருக்கடிகளுக்குள்ளாக
வேண்டியுள்ளது. புற்றுநோயாளர்கள்
விசேட சிகிச்சைக்காக கொழும்புக்கு
வரவேண்டியேற்படுவதில்
அனுமதிக்கான நீண்ட நாட்கள்
அவர்கள் மரணத்தை சந்திக்கந்திடும்
என மேலும் தெரிவித்தார்.

மன நோயாளர்களைக்
குணப்படுத்துவதற்குத் தேவையான
மருந்துகள் கிடைப்பதும் மிகச்
சொந்தப்போது. போர் பீதி
மனநோயாளர்களின் அளவை
அதிகரிக்கச் செய்தாலும்

"போர் பீதி மனநோயாளர்களின் அளவை அதிகரிக்கச் செய்தாலும்
இலங்கையில் மன நோயாளர் சீகிச்சைப் பிரிவொன்றில்லாத ஒரே
மருத்துவமனை யாழ்ப்பாண மருத்துவமனையாகும்.
மனநோயாளர்களை அமைதிப்படுத்தக் கேவையான ஊசி, மருந்து
வகைகள் முற்றாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது."

-பேராசிரியர் தயா சோமசுந்திரம்-

ஆற்றின்திருக்கின்றினால்

அறிந்தும்
பாகனையே கொல்லும்
யானையின்
நன்றி கெட்டத்தனத்திலும்,
குன்றென உயர்ந்த
நன்றி கெட்ட தனத்தின் மேல்
நெஞ்ச பொறுக்க முடியாமல்
மனம்.....!
ஒருவனைச் சபித்ததை
சபித்தவனே.....
சகிக்க முடியாமல்
மனதுருகி இரங்கியபோது
மனிதத்தின் கண்களில்
ஆனந்த நீர்த்துளிகள்
முத்தாக உதிர்ந்தன....?

வி.ஜெகநாதன்

இலங்கையில் மன நோயாளர்
சீகிச்சைப் பிரிவொன்றில்லாத ஒரே
மருத்துவமனை யாழ்ப்பாண
மருத்துவமனையாகும்.
மனநோயாளர்களை அமைதிப்படுத்தக்
தேவையான ஊசி, மருந்து வகைகள்
முற்றாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது
என பேராசிரியர் தயா
சோமசுந்தரத்தின் கட்டுரையில்
தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்துக்கும்
கொழும்புக்குமான தொடர்பாடல்
வசதிகள் தாமதிப்பு, சுகாதார
சேவைக்கு மோசமான பாதிப்புக்களை
ஏற்படுத்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிடும்
பேராசிரியர் சோமசுந்தரம் தான்
எழுதும் கடிதங்களை கிடைத்ததாகக்
கூட பதில் கிடைப்பதில்லையெனச்
சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

யாழ்ப்பாண மக்களின் முகம்
கொடுக்கும் இந்தத் தொடர்பாடல்
வசதிகள் இல்லாமையின்
காரணத்தால் அவர்கள் அதிகமான
சந்தர்ப்பங்களை இழக்கின்றனர்.
இதன்படி நோக்கும்போது தற்போதே
உடலாலும் உள்ளத்தாலும் நாடு
இரண்டுபட்டு உள்ளது என்பதோகும்
என அவரின் கட்டுரையில்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

* * *

வடக்கில் மனித அழிவுகள் பல
வழிகளில் நடந்தேறுகின்றது.
இதற்கான விடிவுகள் இந்தச்
குழநிலைகளால் தோன்றுமா? என
மக்கள் உரத்தக் கத்தும் சத்தங்கள்
நெஞ்சங்களை பிளக்கின்றது.○

தொகுப்பு : பா.வி.சாந்தன்

காந்திருப்பு வடித்த கண்ணீரும்
சிந்திய வியர்வையும்
பிழியப்பட்ட செந்நீரும்
கூலி கேட்கிறது....!
கடலை உழுது
நெல்லை விதைத்து விட்டு
அறுவடைக்காகவா
காத்திருப்பது?

நன்றி : "வேலி"
(கவிதைத் தொகுதி)

ஜனநாயக சுழிமைவின் வீளிக்கீற்றில் சமாதானம்

6த்தனை தசாப்தங்கள் சமாதானம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கைகள் மீண்டு, இருளில் குப்பி விளக்கின் பிரகாசத்தில் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரையும் உற்று நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். நேற்றைய இயலாமை உணர்வு, விரக்தி மற்றும் நம்பிக்கையீன்த்தைத் தாண்டி நம்பிக்கையை மீண்டும் உருவாக்க வேண்டிய நேரம் வந்துள்ளது. அமிமட்டத்திலிருந்து மேல்நோக்கி சமாதானச் செயல்முறையை ஆரம்பிக்கவேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. பரந்தவான சிந்தனையில் ஜனநாயகப் படிகளைத்தாண்டும் செயல்வடிவங்களை மிகக் நம்பிக்கைக்குரியதாக அமையக்கூடும்.

மனிதத் தன்மையற்ற முறையில் நடத்தப்படுவதால் நாம் உளவியல் அதிர்ச்சி வடுக்களால் பாதிப்புறுகிறோம். இது விவேகத்துடன் சிந்திக்கும் இயலுமை, உண்மையைத் தெரிவித்தல், ஏனையோரின் துயரங்களை உணரும் தன்மை, போன்ற மனித இயலுமைகள் இல்லாமற்போவதாகும். தத்துவார்த்த இறுக்க நிலைக்குச் சாதகமான நடத்தை மாற்றங்களை, தட்டிக்கழிக்கும் சந்தேக உறவுவாதம், பெருமைவாதம், வெறுப்பு மற்றும் பழிவாங்கும் விருப்பம் போன்ற நடத்தை

பா.வி.சாந்தன்

“அமிமட்டத்திலிருந்து
மேல்நோக்கி
சமாதானச்
செயல்முறையை
ஆரம்பிக்கவேண்டிய
தேவை
எழந்துள்ளது.”

மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒருவரின் சொந்தத் தலையெழுத்து குறித்த பாதுகாப்பின்மை உணர்வு, பொருட்களை உருவாக்குவதில் உணர்ச்சியின்மை, மற்றும் ஒரு குழுவோடு தன்னை அடையாளம் காணும் தேவை என்பவை பரவும் உணர்வுகளாகும். பயத்தின் காரணமாக ஏற்படும் உளவியல் பண்புகளை இலகுவில் பலியாகிவிடுவோமென்றும் உணர்வு, பலவீன உணர்வு, அளவுக்கதிகமான விழிப்புணர்வு நிலை, தனது சொந்த வாழ்வில் கட்டுப்பாட்டின்மை உணர்வு, யதார்த்தம் குறித்த உணர்வு மாறுபடுதல் என்பவையும் ஏற்படக்கூடியவையாகும்.

கடந்த 20 வருடங்கால வன்செயல் மேற்குறிப்பிட்டவாறு எம்மை ஒரு உளவியல் அதிர்ச்சி வடு நிலைக்கு ஆளாக்கியுள்ளது. இந்தரப்பிலும் பல சமாதான முன்னெடுப்புகளும் பல நம்பிக்கையீனங்களை உருவாக்கி விட்டிருந்தது. இந்த நம்பிக்கை மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். இது இன்று மேல் தரப்புகளினால் மட்டுமேன்றி மக்களினாலும் செய்யப்படுதல் வேண்டும். சமாதானக் குரல் பழிவாங்குவதற்கான குரலின் இடத்தை எடுத்தல் வேண்டும். சமாதானத்துக்கான அமுத்தம் கீழ் மட்டங்களிலிருந்து மேல்நோக்கி வருதல் வேண்டும்.

விடயங்களைத்
தட்டிக்கழிக்காமல்,
பொறுப்புகளை ஏற்கும் நேரம்
அனைவருக்கும் வந்துள்ளது.
சமாதானத்தை விரும்பும் எவரும்
சமாதானத்தைக்
கொண்டுவருவதற்கான
தீர்மானத்தை எடுக்கவேண்டும்.
இந்த நாட்டில் சமாதானத்தை
உருவாக்குவதற்கு
ஆக்கபூர்வமாக ஏதாவது
செய்யவேண்டிய சந்தர்ப்பம்
இதுவாகும் என நாம்
ஒவ்வொருவரும் சொல்லுதல்
வேண்டும்.

இச்சூழ்நிலையில் நடவடிக்கை
மற்றும் சமாதானத்துக்கான
அமைப்புகள் பல
சமாதானத்தை
ஏற்படுத்துவதற்கான நிறுவன
நீதியான அகநிலையமைவுகளை
உருவாக்க
தொடங்கியுள்ளார்கள்.
இச்சந்தர்ப்பத்தில் மக்கள்
சமாதானத்துக்கான தமது
அர்ப்பணிப்பை தெளிவாகக்
கூறவேண்டிய சந்தர்ப்பம்
வந்துவிட்டதாக அமையலாம்.
ஆகவே சமாதான
செயல்முறையை
அரசியல்வாதிகள் மற்றும்
இராணுவ அமைப்புகளின்
கட்டுப்பாட்டிலிருந்து
பறித்தெடுக்க பரவலாக மக்கள்
ஜனநாயக வழித்தோன்றலை
அமைக்கவேண்டும். சமாதானம்
ஒரு கடைசி முயற்சியாகவே

இடம்பெறுவதோடு,
பேச்சுவார்த்தை யுத்த முழுக்கம்
செய்வோருக்கு
மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும்,
அதிகம் பாதிக்கப்படும்
பெண்கள் சிறுவர்கள் மீது
விளைவுகள்
சுமத்தப்படுவதுமாகவே
உள்ளது. சமாதான சூழ்மைவு
ஒப்பந்தங்களோ, சமாதான
ஒப்பந்தங்களோ
வரையப்படும்போது போரினால்
மிகவும் துயரமடைந்தோருக்கும்
இடமளிக்கப்படுவதற்கான
அழுத்தங்களை
உருவாக்கிக்கொடுக்க
வேண்டும். அப்போதுதான்
உண்மையான
சமாதானத்துக்கான
வழித்தோன்றலை
செய்துள்ளோம் என்ற
திருப்திகளும் தோன்றும்.

மீண்டும் ஒரு நல்லொளிக்
கீற்றை நாம் கண்டுவிட்டால்
எமது சமுதாயத்தில்
ஊறிப்பரவியுள்ள வன்முறைக்
கலாசாரத்தை எதிர்த்துப்
போராடும் புதிய
பரம்பரையினருக்கு புதிய
காலாசார முன்னெடுப்புகளை
செய்யவேண்டும். அது
யுத்தத்தை புகழ்ந்துரைக்காத,
சமாதானத்தை, அஹிம்சையை,
சர்வதேச ஒத்துழைப்பை
கோரும் ஒரு கல்வியாக
அமைக்க முயற்சிப்பதோடு,
மக்கள் இணக்கப்பாடு,

முரண்பாட்டுத் தீர்வு,
கருத்தொருமிப்பை,
பொருளாதார அபிவிருத்தி
ஏற்படுத்துவதற்கான குழ்நிலை
தொடர்பாக சிந்திக்கவும்
முயற்சிக்கவேண்டும்.

இன்று அரசாங்கங்கள், அரசு
சார்பற் ற நிறுவனங்கள்,
மதக்குழுக்கள், ஊடகங்கள்,
வியாபார சமூகத்தினர்,
தனிப்பட்ட பிரஜைகள் இவர்கள்
மோதல்களைத் தவிர்த்து,
சமாதானத்தைக் கட்டியமுப்ப
உதவி வருகின்றனர். இங்கே
சந்தேகத்துக்கப்பாலும் நாம்
எதிர்பார்த்திருக்கும்
சூழ்மைவுகளை பெறும்
ஜனநாயக பூர்வமான
ஒளிகீற்றுக்களில் எம்மை
உட்படுத்துவது நல்வாழ்வின்
மேல் மீண்டும் ஒரு
நம்பிக்கையை
கொண்டுவருகிறதாகும்.

நாம் மீண்டும் ஒரு
நம்பிக்கையீனங்களுக்கும்,
சயலாபங்களுக்கும்
முடிச்சுகளை போட்டு ஒரு
பக்கமாக வைத்து, அதை
மீண்டும் எடுக்கும் சந்தர்ப்பம்
வரும் வரை,
முன்னெடுத்துச்செல்லக்கூடிய
நற்குழமைவுகளை
சுவாசித்துக்கொண்டு
விகவாசமாக
முன்னோக்கிச்செல்வோம்.○

**“மீண்டும் ஒரு நல்லொளிக் கீற்றை நாம்
கண்டுவிட்டால் எமது சமுதாயத்தில்
ஊறிப்பரவியுள்ள வன்முறைக் கலாசாரத்தை
எதிர்த்துப் போராடும் புதிய பரம்பரையினருக்கு
புதிய காலாசார முன்னெடுப்புகளை
செய்யவேண்டும்.”**

சிற்குறைகள் பொத்து

(சமாதானத்துக்கு
புத்தர் காட்டிய
வழி என்ற
நாலிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டது.
ஆசிரியர் :
காமினி
குமாரசிங்க)

காலையும் குருத்துவமும்
புத்த பெருமானின் தத்துவத்தின்
அடிப்படை கருணையும், தெளிந்த
அறிவுமாகும். அவர் போதித்த
கருணையைப் பெருங் கருணை என
நாம் அழைக்கின்றோம். இக்கருணைக்
குணத்தை அப்பெரு மகனார் உயிரிருள்ள
உயிரற்று முழு உலக வள்ளுகளின்
பாலும் ஒரே விதத்தில் பரப்பினார். இனம்,
மொழி, மதம் என்ற பாகுபாடுகளையோ
பிரதேச வேறுபாடு-

களையோ
இக்கருணை
போருட்டுத்துவதின்லை
எனவே,
தண்டனைக்கும்
மரணத்துக்கும்
நாங்கள் எவ்வாறு
பயப்படுகின்றோமோ
அதேபோல
ஏனைய சீவாசிகள்
அனைத்தும்
அவற்றுக்குப்
பயப்படுகின்றன
என்ற விடயத்தை
எப்பொழுதும்
நாங்கள் என்னிப்
பார்க்க
வேண்டியுள்ளது.
இவ்விதம்
சிந்தித்துச்
செயற்படுவதாக
இருந்தால் மனித
உயிர்களைத்
துவமசம் செய்து
வரும் யுத்தம்
குறித்து ஒரு
பெளத்தன் ஒருபோதும் சிந்தித்தப் பார்க்க
முடியாது

பெளத்தர்கள் உயிருள்ள சீவாசிகள்
மீதும், உயிரற்ற சடப் பொருட்கள் மீதும்
ஒரே விதத்தில் இருக்கம் காட்ட
வேண்டும். இவ்விதம் உயிருள்ள,
உயிரற்ற உலக வள்ளுக்கள் மீது புத்த
பெருமான் எல்லையற்ற விதத்தில்
காருண்யம் காட்டி
வந்துள்ளமையினாலேயே மதகுரு
ஒருவர் ஒரு மரத்தின் இளம்
கொழுந்தைக் கூட கிள்ளியெறிவதை
அவர் தடை செய்திருந்தார். அது
மட்டுமன்றி குருத்துவத்தைப்
பெற்றிருக்கும் மதகுரு ஒருவர்
ஏதாவதொரு விதத்தில் சாதாரண
மனிதராக மாறினால் அவர் தோல்வி.

நிலையை எதிர் கொள்ளுகிறார்.
குருத்துவ வாழ்வின் பிரக்ஞா-
களிலிருந்து விலகிய நிலைக்கு அவர்
தள்ளப்படுவதுடன், அத்தகைய மதகுரு
ஒருவர் குருமார் சமூகத்தில் தொடர்ந்தும்
நிலைத்திருப்பதற்கு தகுதியற்றுவாராகி
விடுகின்றார்.

குடும்ப வாழ்க்கையைக் கைவிட்டு சுவன்
வாழ்க்கையில் பிரவேசிக்கும்

குறிக்கோளுடன்

குருத்துவத்தை

ஏற்றுக்

கொள்ளும்

மதகுரு ஒருவர்,

உயிர்க்

கொலைகளையும்

சொத்துக்கள்

மீதான

சேதத்தையும்

எடுத்து வரும்

யுத்தம் போன்ற

நடவடிக்கை-

களுக்கு

இடமளிக்க

முடியாது

என்பதனை அது

எடுத்துக்

காட்டில்லையா?

எனவே,

ஒட்டுமொத்தமொத்த

சமூகமும்

புத்தபெருமானின்

போதனையின்

பிரகாரம்

சமாதானத்துக்

கென தன்னை

அப்பணித்துக் கொள்ள
வேண்டியுள்ளது எனக் கூற முடியும்.

இராணு வீரர்கள் தேவலோகம்
போகின்றார்களா?

தனதுநாடு இனம், மதம் என்பவற்றின்
பொருட்டு யுத்த களத்துக்குச் சென்று
போரிட்டு, போரில் உயிர் துறக்கும்
இராணுவ வீரர்கள் தேவலோகம்
செல்கிறார்கள் என
பெரும்பாலானவர்கள் நம்பி வருகின்றனர்.
மேலுலகம் செல்வதற்கு இப்புண்ணிய
காரியம் மட்டுமே போதுமானது என்ற
கருத்தைப் பாப்புவதற்கு சிலர் முயன்று
வருகின்றனர். ஆனால், புத்தபெருமானின்
போதனையின் பிரகாரம் இது ஒரு
மௌசைக கருத்தாக இருந்து வருகின்றது.

சங்யுத்த நிகாயவில் வரும் ஒரு போதனை இதனைத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

ஒருநாள் போர் வீரனொருவன் புத்தபெருமானிடம் வந்து பின்வருமாறு வினவினான்:-

தனது நம்பிக்கையின் பொருட்டு போர்க்களத்தில் போர்ட்டு மடியும் ஒரு இராணுவ வீரன் தேவலோகம் செல்கின்றான் என்பது புராதன போர் வீரர்களிடையே நிலவி வந்த ஒரு கதையாகும். இது குறித்துத் தாங்கள் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

புத்தபெருமான் இக்கேள்விக்கு பதிலளிப்பதற்கு விருப்பம் கொண்டிருந்ததனைக் காண முடியவில்லை. தொடர்ந்து 3 தடவைகள் இக்கேள்வி அவரிடம் கேட்கப்பட்ட பொழுது, போரில்லேடு போர் வீரனின் எண்ணம் அடுத்தவனை எழுந்து நிற்க விடாது கொலை செய்வதாகவே இருந்து வருகின்றது என அவர் கூறினார். இந்த எண்ணப் போக்கிலிருந்து போர் வீரனால் எந்தவகையிலும் தன்னை விடுவிந்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. இதன் காரணமாக, போர்க்களத்தில் மரணமடையும் போர் வீரன் நிச்சயமாக நரகத்துக்குப் போவதாக அப்பெருமகனார் போதித்தார்.

போர்க்களத்தில் மரணமடையும் போர் வீரன் தேவலோகத்தில் மீண்டும் பிறப்பதாக எவரேனும் நம்பிக் கொண்டிருந்தால் அது ஒரு மௌலக நம்பிக்கையென புத்தர் போதனை செய்கிறார். மௌலக வாதிக்கு இரண்டு விதமான முடிவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று மரணத்தின் பின்னர் அவன் நரகத்துக்குச் செல்கிறான், அவ்வாறில்லாவிட்டல், ஒரு விலங்காக அவன் மீண்டும் பிறக்கிறான். அதுமட்டுமன்றி போரில் மரணமடையும் இராணுவ வீரன் தேவலோகம் செல்வதாக கூறிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குச் செல்கிறார்கள் என புத்தபெருமான் போதனை செய்கிறார்.

அச்சம் காரணமாக மன்னிப்பு அளிக்க வேண்டுமா?

போர் தொடர்பாக புத்தபெருமான்

கொண்டிருந்த மனப்பாங்கு என்ன என்பதனை நாங்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய மிக முக்கியமான ஒரு சூத்திரத்தை சங்யுத்த நிக்காயவில் சக்க சங்யுத பிரிவில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. தேவருக்கும், அசுரர்களுக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு போர் குறித்து அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

போருக்குத் தயாராக நிற்கும் அசுரர்களின் சேனையை நோக்கி உரை நிக்குத்திய சேபசித்தி என்ற அசுரர் தலைவன், போரில் அவர்கள் வெற்றிப்பீட்டினால் தேவர்களின் தலைவனான சக்கரவின் இரு கைகளையும் பின்னால் கேட்டு அவர்கள் வெண்டுமென கேட்டுக் கொண்டான். அதேபோல தேவர்கள் இப்போரில் வெற்றிப்பீட்டினால் அசுரர் தலைவனான சேபசித்தியின் கைகளையும் பின்னால்

“தனது நாடு இனம்,
மதும் என்பவற்றின்
ஸ்வாருட்டு யுத்த
களத்துக்குச் சென்று
போரிட்டு, போரில்
உயிர் துறக்கும்
இராணுவ வீரர்கள்
தேவலோகம்
செல்கிறார்கள் என
பெரும்பாலானவர்கள்
நம்பி வருகின்றனர்.”

கட்டி அவனைத் தன்னிடம் இருத்துவார் வேண்டுமென தேவர் சேனையிடம் சக்கர கேட்டுக் கொண்டான். போரில் தேவர்கள் வெற்றிப்பீட்டினார்கள். தேவர்களின் சேனை அகாத் தலைவனான சேபசித்தியை பிடித்து அவனுடைய கைகளையும் பின்னால் கட்டி சக்கரவின் தேவு சபைக்கு எடுத்து வந்தார்கள். கோபமற்ற சேபசித்தி ஏனைய தேவர்களுக்கு மத்தியில் சக்கரவை கட்டி வைத்ததுடன், அவன் மீது அவதூரையும் பொழுந்தான். இச்சந்தர்ப்பத்தில் சக்கரனுக்கும் மாத்தலி என்ற தேவ புத்திரனுக்குமிடையில் இடம்பெற்ற ஒரு சம்பாஷணை குறித்து இந்தச் சூத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாங்கள் அச்சம்பாஷணையைச் சுற்று

நோக்குவோம்:-

மாத்தலி : சேபசித்திக்கு மன்னிப்பிப்பது அச்சம் காரணமாகவா? அல்லது பலவீனம் காரணமாகவா?

சக்கரதேவன் : அச்சம் காரணமாகவோ அல்லது பலவீனம் காரணமாகவோ நான் சேபசித்திக்கு மன்னிப்பு வழங்கவில்லை. என்னைப் போன்ற ஒரு அறிவாளிக்கு சேபசித்தி போன்ற ஒரு சனப்பிறவுப்புடன் எவ்விதம் தகராறு இருக்க முடியும்?

மாத்தலி : அடிபணியச் செய்வதற்கு எவரும் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் முட்டாள் மேலும் மேலும் கோபமடைகிறான். அதன் காரணமாக கடுமையான தண்டனைகளை வழங்கி முட்டாளை நக்குவது அறிவாளிகளின் கடுமையாக இருந்து வருகின்றது.

சக்கரதேவன் : எனக்குத் தெரிந்த வரையில் முட்டாளை அடிபணியச் செய்வதற்குள்ள ஒரே வழி அவன் கோபமடைந்துள்ளான் என்பதனை அறிந்து அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்குவதாகும்.

மாத்தலி : சக்கரதேவரீர் உங்கள் மன்னிப்பில் ஒரு தவறு இருந்து வருவதனை நான் பார்க்கிறேன். அடுத்தவளின் அச்சம் காரணமாகவே தனக்கு மன்னிப்புக் கிடைக்கின்றது என்பதனை அறிந்து கொள்ளும் மூடன் மேலும் கோபமடைகிறான். வீர்ட்டிச் செல்லும் போது மாடு மேலும் வேகமாக ஓடுவதற்கு ஒப்பான ஒரு காரியமாகவே இது இருந்து வருகின்றது.

சக்கரதேவன் : இந்த உலகிலுள்ள மிக மேலான வஸ்து அடுத்தவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்குவதுதானென நான் எண்ணுகிறேன். பலவீனமானவனுக்கு மன்னிப்பு அளிப்பதனைப் பார்க்கிலும் சிறந்த ஒரு நற் செயல் இருந்து வர முடியாது. சாதாரண மக்கள் தமது பலமென உணர்ந்து கொள்ளும் விடயம் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய பலமாக இருந்து வரவில்லை. நன்னெறியிலிருந்து கிட்டும் பாதுகாப்பே உண்மையான பலமாகும். கோபமடையும் நபர் மீது நாங்கள் கோபமுறாதிருப்பதே யுத்தத்தில் வெற்றிப்பீடுவதற்கான வழியாகும். ○

(பரிசுப்போட்டிக்காக
வந்தடைந்த கவிதைகள்)

எதிர்பார்ப்பு.....?

மலர்களைப்போன்ற
சிறுபிள்ளைகளே.....
மரத்திலிருந்து உதிர்ந்து
மன்னில் விழுந்து
வாடிக்கிடப்பதேன்?
மாடி, மனை இல்லாமல்
மடியில் தூக்கம் இல்லாமல்
மன்னில் உங்கள் கண்ணிர.....
மனங்களை உருக்குது
செல்வங்களே:
மஞ்சத்தில் துயில்கொண்டு
மனை முழுக்க கால் பதித்து
மாமா என்றும் மாமி என்றும்
மாறி மாறி உறவுகள் சொன்ன
மாணிக்க வீணையின்
ஒலிகள் உறங்கி - இன்று
மிஞ்சிய தந்திகளுடன்
அகதி முகாம்களில்
மொனமாய் ஒலிப்பதேன்?
முறையே இல்லா வாழ்க்கையும்
மூடவே முடியாத
கதவுகளும் திறந்தே கிடக்க
முகாமில் நீங்கள்
முடங்கி வீட்டெர்கள்
வண்ணத்துப் பூச்சியும்
வண்டுகளும்
உங்களை
இப்போ தேடிவருவதில்லை ஏன்?
அழகாய் மலர வேண்டிய
மலர்கள்
தண்ணீர் இல்லாமலும்
பசளை இல்லாமலும் - சுவாசிக்க
சுத்தமான காற்றுக்கூட
இயல்லாமலும்
அகதி முகாமில்
வாடிக்கொண்டிருக்கீர்கள்
அடி மரத்தை
அழிக்கின்ற விஷப்புமுக்கள்

நுனியிலுள்ள பூக்களின்
வேதனையை அறியவில்லையே
தொட்டில் பழக்கம்
சுகுகாடு மட்டுமாம்
அகதிமுகாமில்
தொட்டில் கட்டக்கூட
இடம் இல்லாமல்
தொடர்கின்ற அவலங்கள்
தொடர்ந்து சென்றால்.....?
ஆண்டவனை வேண்டுவோம்.
என்னையும் சேர்த்து
உங்களுக்காகவும்
வேண்டுகின்றேன்
அகதி வாழ்கை
வேண்டாமென்று,
மலர்களைப்போன்ற
சிறு பிள்ளைகளே நீங்கள்
மலர்களைப் போல் அல்லாது
மலராகவே
மலர்ந்து புத்துக்கலுங்கும்
சிறுவராயிருக்கும் நாட்களை
எதிர்பார்க்கின்றேன்.....

சௌகரியுவர்ந்திரன் விஜ்தலா
10, எதிர்மனைக்கும் வீதி,
ஷார்த்துறி,
மட்டக்களைப்பு.

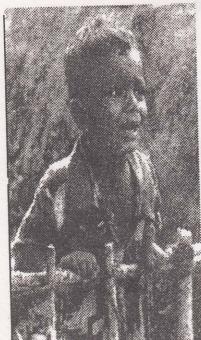

மலர்களைப் போன்ற சிறு பிள்ளைகளே
வாழ்க்கையில் இல்லை வளர்ச்சி-ஆணாலும்
கண்களில் ஒருவித புத்துணர்ச்சி!
தெரிகிறதா சமாதான துளிர்ச்சி!
அதனால்தான் இத்தனை மகிழ்ச்சி!

ர.எல்.சர்னா பரவீன்
புத்தளம்.

தேடல்

மஸர்களைப் போன்ற சிறுபிள்ளைகளே! எக்கிய வயிறும் எலும்பைப் போர்த்திய தொலும்..... எதிர்பார்ப்பு நிரம்பிய கண்கள்! தேடுபவை எவை? குண்டுகளை பறித்த பெற்றோரையா? குற்றுயிரான சமாதானத்தயா? ஸ்லை! அதிகம் வேண்டாம் ஒரு பிடி சோறேஞும்!

அக்கறைப்பற்று கூடி

யார்?

மர்களைப் போன்ற சிறு பிள்ளைகளே..... எம் போன்ற ஆயிரமாயிரம் மஸர்கள் வாட சுதந்திரச் சிறைக ஓடித்தவர்யார்? சமாதானத்திற்கு வேட்டு வைத்தவர் யார்? குனியமான எதிர்காலத்தில் சூத்திரதாரியார்? நாங் கள் அகதியாம்! எம்மை மீளா தூக்கிலிட்டவர் யார்?

'பிரார்த்தனை'

பிரார்த்தனைகள் நடந்தேறுகின்றதென்பதெல்லாம் இன்றைக்கு நம்பக்கஷதியதான் குழ்நிலைகளாக உருவாகியிருக்கிறது. ஆணால் ஏற்கனவே எம்மைச் சுற்றியிருந்த முரண்பாட்டு வேலிகளை நாம் தீவிரென விலக்கிக்கொள்வதும், விலக்கிக்கொள்வதன் மூலம் பிரார்த்தனைகள் யதார்த்தமாகும் என்பதை நம்பிக்கை வைப்பதற்கும் மேது உணர்வு, உடல் உடனடியாக இயங்காது என்பது எமக்கு தேவிவாகும். உடைத்தெறிவதற்கும், பிரார்த்தனைகளை மேற்கொள்வதற்குமான காரணங்கள் எப்போதும் முரண்பாடாகவே இருக்கும் என்பது உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கதறுபவர்களின் பாவத்திற்காக நாம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். முரண்பாடுகளை சுய அரசியலாக கொண்டு யுத்த யின்னல்களைத் தோற்றுவித்து, எச்சங்களை எம்மத்தியில் விசியவர்களின் பாவத்துக்காகவேண்டி எம் பிரார்த்தனை ஆகட்மோக! எம் கண்களில் தேவியும் வெளிகளில் இருள்களை விலக்கி புதிய இருள்களை தேடும் எம்பவர்களுக்கும் எம் பிரார்த்தனை ஆகட்மோக! நாம் புரிந்துகொள்வதில் முரண்பாடுகளை களைந்து அமைதிச் சூழ்நிலையை தோற்றுவிக்கும் மனோபாவங்களை வென்றடிப்போம் என்பதற்காக நாம் பிரார்த்திப்போம்.

-சமாதான பக்தன்-

முடிவற்ற

நீதியின்

அட்சர்க்

கணிதம்

“இது எதிர்பார்த்த ஒன்றாகும். ஆச்சரியம் எதுவுமில்லாத ஒரு நிலைமையாகும். மற்றவர்களுக்கு இழூக்கப்படும் அந்திகள் இறுதியில் தம்மைநோக்கி வருமென்ற மிகப்பழமையான மதியூகத்தை அறிந்திருப்பதாகும். வெறுப்புக்கு உள்ளாகியிருப்பது தாமல்லவென்பதையும், தமது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை என்பதையும் அமெரிக்க மக்கள் வேண்டும்.”

-அருந்ததி ரோம் -

அ மெரிக்கா ஒரு புதியரக யுத்தத்துக்குத் தயாராகும் வேளையில் அருந்ததிரோய் பழிவாங்கும் இயல்புக்கத்துக்கு சவால் விடுக்கிறார்.

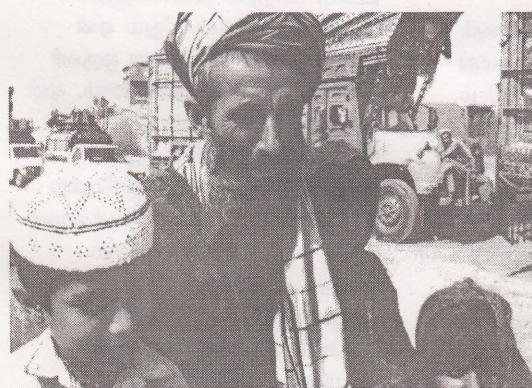
பெண்டகன் மீதும், உலக வர்த்தக நிலையத்தின் மீதும் செப்பெட்டம்பர் 11ந்திக்தி இடம்பெற்ற மனச்சாட்சிக்கு விரோதமான தற்கொலைத்தாக்குதலுக்குப் பின்னர் அமெரிக்கச் செய்தி அறிவிப்பாளரோராருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். “கடந்த செவ்வாய்க்கிழமை இடம்பெற்றதுபோன்று நன்மையும், தீமையும் தம்மை ஒன்றுமே இவ்வளவு தெளிவாக இனங்காட்சிக்கொண்டதில்லை. நாம் அறியாதோர், நாம் அறிந்தவர்களைப் பெரிய அளவில் பகைக்கொலை செய்தனர். இதை இவர்கள் செய்தது வெறுப்பு பொங்கி எழும் மகிழ்ச்சியினுடனாகும்.” பின்னர் அவர் பேசுமுடியாது கண்ணர் விட்டு அழுதார்.

இங்குதான் புதிர் உள்ளது : அமெரிக்கா தான் அறியாதோராடன் போரில் ஈடுபட்டுள்ளது. அவர்கள் அதிகம் தொலைக்காட்சிகளில் தோன்றாததே இதற்கான

சர்வதேச ஈட்டு” ஒன்றை உருவாக்கி, அதன் இராணுவத்தையும், விமானப்படையையும், கடற்படையையும், ஊடகங்களையும் தயார்படுத்தி அவற்றை யுத்தமொன்றில் ஈடுபடுத்தியுள்ளது.

அமெரிக்கா யுத்தத்தில் இறங்கினால் யுத்தம் செய்யாமல் திரும்ப முடியாது என்பதே பிரச்சினையாகும். அது பகைவனைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்க முடியாவிடில், நாட்டில் கோபாவேசத்தோடு இருப்போரைத் திருப்பிப்படுத்துவதற்காக ஒரு பகைவன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கும். யுத்தம் தொடங்கியதும் அது தனது சொந்த ஊக்குவிசை, தர்க்கம் மற்றும் நியாய விளக்கத்தை ஏற்படுத்திகொண்டும், இந்த யுத்தம் ஏன் நிகழுகின்றதென்பதை நாம் மறந்துவிடுவோம்.

இங்கு நாம் காணுவது உலகின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த தேசம் ஒரு புதியரக யுத்தத்தைத் தொடுப்பதற்கு பிரதி விளைவு ஊக்கத்துணும். கோபத்துடனும் ஒரு பழைய இயல்புக்கத்தை நாடும் காட்சியாகும். தீவிரென, தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் நிலை ஏற்படுகையில் அமெரிக்காவின் உன்னதமான போர்க்கப்பல்களாகும், நீண்டதார ஏவுகணைகளாகும், எவ்-16 ஜெட் விமானங்களாகும் காலத்துக்கொவ்வாத, அல்லலாகும் பொருட்களாகத் தோற்றுமலிக்கின்றன. அச்சுறுத்தித் தடுக்கும் விடயத்தில் அதன் அணுகுண்டுப் போர்த்தளபாட களஞ்சியம் பழைய கழிவுப்பொருட்களுக்கான அதன் நிறைவுக்கூடப் பெறுமதியற்றதாகிவிட்டது. புதிய நூற்றாண்டின் யுத்தங்கள் பெட்டிகளைத் திறக்கும் கருவிகளினதும், பேனாக்களினதும், திடசித்தங்கொண்ட கோலத்தினதும்

காரணமாகும். தனது பகைவரை இனங்காணுவதற்கும், அவனின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் முன்பாக அமெரிக்கா ஓர் அவசரப் பிரசித்தம் மற்றும் தர்மசங்கடமான வாய்ச்சாடல் என்பவற்றில் ஈடுபட்டு, “பயங்கரவாதத்துக்கெதிரான

உதவியுடன் மாத்திரமே புரியப்படும். கோபம் அனைத்தையும் சாதிக்கும் அது சுங்கப்பகுதியினர் ஊடாக இலகுவில் நுழைந்து செல்கிறது. பொதிகள் சோதனையில் அதைக்கண்டு பிடிக்கமுடியாது.

அமெரிக்கா யாருடன் யுத்தம் செய்கின்றது? விமானக் கடத்தல்காரர்கள் சிலரின் அடையாளங் குறித்து சந்தேகங்கள் இருப்பதாக செப்பெட்டப் 20ந் திகதி மத்திய புலனாய்வுத்துறை அறிவித்தது. அதேதினத்தில் ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் புச் “இவர்கள் யாரென்றும், இவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்கும் அரசுகள் எவையென்றும் எமக்குச் சரியாகத்தெரியும்” என்று கூறினார். இது மத்திய புலனாய்வுத்துறையும், அமெரிக்க பொதுமக்களும் அறியாத ஒன்றை ஜனாதிபதி அறிந்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது.

செப்பெட்டப் 20ந் திகதி அமெரிக்க காங்கிரசுக்கு ஆற்றிய உரையில் அமெரிக்காவின் எதிரிகளை “சுதந்திரத்தின் எதிரிகள்” என்று ஜனாதிபதி புச் தெரிவித்ததுடன் இவர்கள் ஏன் எம்மை வெறுக்கிறார்களென்று அமெரிக்கர்கள் வினவுவதாகவும் அவர் கூறினார். இவர்கள் எமது மத சுதந்திரம், பேச்சு சுதந்திரம், வாக்களிப்பதற்கான சுதந்திரம், கூட்டம் கூடும் சுதந்திரம், மற்றும் ஒருவரோடொருவர் முரண்படும் சுதந்திரம் போன்ற சுதந்திரங்களை வெறுப்பதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். இங்கு விடயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு மக்கள் கேட்கப்படுகின்றனர். முதலாவது எதிரி யாரென்று அமெரிக்க அரசாங்கம் கூறுவதை ஏனையோர் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்தக் கூற்றுக்கு ஆதரவான தேவையான ஆதாரம் இல்லையென்றாலும் பரவாயில்லை இரண்டாவது, எதிரியின் நோக்கங்களென்று அமெரிக்க அரசாங்கம் கூறுவதை ஏனையோர் நம்பவேண்டும். அவற்றுக்கு ஆதாரங்கள் இருப்பது

அவசியமில்லை.

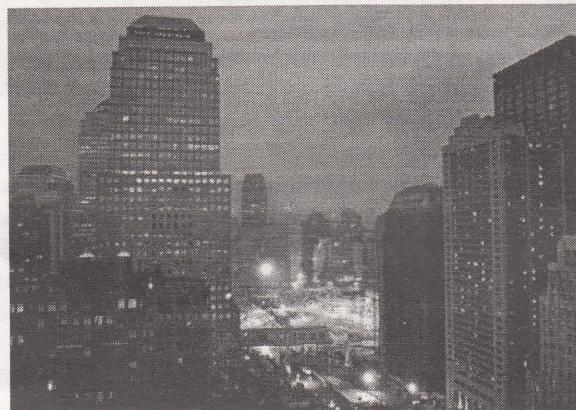
போருபாய், இராணுவ மற்றும் பொருளாதாரக் காரணங்களின் நிமித்தம் அமெரிக்க அரசாங்கம் சுதந்திரம், ஜனநாயகம் மற்றும் அமெரிக்க வாழ்க்கைமுறை குறித்த அவர்களின் அப்பணிப்புணர்வு தாக்குதலுக்கு இலக்காகியுள்ளதென்று தனது பொதுமக்களை நம்பவைக்க வேண்டியுள்ளது. துயரம் மற்றும் கோபம் நிறைந்துள்ள தற்போதைய சூழலில் இந்தப் பாண்டங்களை இலகுவாக விற்பனை செய்யலாம். இது உண்மையென்றால், அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் மற்றும் இராணுவ ஆதிக்கச் சின்னங்களான

ஆதரவுக்கொள்கையாக இருக்கக்கூடுமோவென்றும் பலர் சிந்திக்கின்றனர். மிகச்சமீபத்தில் உறவினரைப்பறிகொடுத்த சாதாரண அமெரிக்கர்கள் கண்ணீருடன் உலகத்தை நோக்கும்போது அங்கு அக்கறையின்மை போலத்தோற்றமளிக்கும் ஒன்றைக் காணுவது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக விருக்கலாம். இது அக்கறையின்மை அல்ல. மாறாக இது எதிர்பார்த்த ஒன்றாகும். ஆச்சரியம் எதுவுமில்லாத ஒரு நிலைமையாகும். மற்றவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள் இறுதியில் தம்மைநோக்கி வருமென்ற மிகப்பழமையான மதியுகத்தை அறிந்திருப்பதாகும். வெறுப்புக்கு உள்ளாகியிருப்பது தாமல்லவென்பதையும், தமது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளே என்பதையும் அமெரிக்க மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அவர்களுக்கும், அவர்களது உண்நதமான சங்கீத விற்பன்னர்கள், எழுத்தாளர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் மற்றும் திரைப்படங்களுக்கும்

உலகம் முழுவதிலும் பெரும் வரவேற்பு உள்ளது. தாக்குதலைத் தொடர்ந்த நாட்களில் தீயணைப்பு படையினர், மீட்புப்பணியாளர் மற்றும் ஏனைய சாதாரண அலுவலகப்பதவியினர் காண்பித்த தைரியம், துணிச்சல் மற்றும் கெளரவ நிலைப்பாடு என்பவற்றை அவர்கள் மதித்துப்போற்றுகின்றனர்.

அமெரிக்காவின் துயரம் பாரிய ஒன்றாகும் அதன் துயர அங்கலாய்ப்பை அளவிடுவதோ, இசையெடுத்துவதோ என்னிப்பார்க்கவும் முடியாத ஒன்றாகும். ஆயினும் செப்பெட்டப் 11ந் திகதி சம்பவங்களை உண்மையில் ஏன் இடம்பெற்றனவென்று ஆழமாய்ச் சிந்திப்பதற்கு இச்சந்தரப்புத்தைப் பயன்படுத்தாமல், அமெரிக்கர்கள் தமது சொந்தத்துக்கூட்டுக்காக

உலக வர்த்தக நிலையத்தின் மீதும், பென்டகன் மீதும் ஏன் குறிவைக்கப்பட்டதென்று ஒருவர் நியாயமாகவே சிந்திக்கலாம். ஏன் சுதந்திரச் சிலையை நொருக்கியிருக்கக்கூடாது? இத்தாக்குதலுக்கு இட்டுச்சென்ற தீராக்கோபமும் அதன் வேர்களும் அமெரிக்க சுதந்திரத்துக்கும், ஜனநாயகத்துக்கும் எதிரானவையெல்ல, மாறாக அவை (அமெரிக்காவுக்கு வெளியில் இடம்பெறும்) இராணுவ, பொருளாதார பங்கரவாதம், அரசு எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகள், இராணுவ சர்வாதிகாரிகளும், மதக்குருட்டு நம்பிக்கை மற்றும் கற்பனை செய்யவும் முடியாத இனப்படுகொலைகள் போன்ற சுதந்திரவிரோத, ஜனநாயக விரோத செயல்களுக்கு அமெரிக்காவின் அர்ப்பணிப்புணர்வு மற்றும்,

அழுவதற்கும், பழிவாங்குவதற்கும் முழு உலகினதும் துக்கத்தை அபகரிப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக இதைப்பயன்படுத்துவார்களாயின் அது பரிதாபத்துக்குரிய ஒன்றாகும். ஏனென்றால் அதன் பின்னர் எஞ்சியிருக்கும் நாங்கள் கடுமையான விளாக்களைத் தொடுத்து, மனதை உறுத்தும் விடயங்களைக் கூறவேண்டிவரும். தமது முயற்சிகளுக்கு, பிழையான தருணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கு, வெறுக்கப்படுவோம், அல்லது முயற்சியிடுத்தப்படுவோம், ஒருவேளை இறுதியில் எமது குரல்களை அடக்கவும் செய்வர்.

விமானக் கடத்தல்காரர்கள் விமானங்களைக் குறிப்பிட்ட அமெரிக்கக் கட்டிடங்களில் மோதுமாறு செய்தது எதுவென்று அனேகமாக உலகம் என்றுமே அறிந்துகொள்ளப் போவதில்லை. அவர்கள் புகழ்தேடும் பையன்கள் அல்ல. அவர்கள் தற்கொலைக் குறிப்புகளையோ, அரசியல் செய்திகளையோ, விட்டுச்செல்லில்லை, எந்த அமைப்பும் தாக்குதலுக்கு உரிமை கோரவில்லை. எமக்குத்தெரிந்ததெல்லாம் அவர்கள் செய்த விடயம் குறித்த அவர்களின் நம்பிக்கை இயற்கையான உயிர்வாழ்க்கைக்கான மனித இயல்புக்கத்தையும், தம்மைப் பிறர் நினைவில் வைத்திருக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தையும் விண்சியதாக இருந்துள்ளது என்பது மட்டுமேயாகும். அவர்களின் கோபத்தின் பாரிய அளவை அவர்கள் செய்த செயலின் பாரிய தன்மையோடு மாத்திரமே ஒப்பிடலாம் போலத் தோன்றுகிறது. அவர்கள் செய்த காரியம் நாங்கள் அறிந்திருந்த உலகில் ஓர் ஒட்டடையை ஏற்பத்திவிட்டது. தகவல் இல்லாமையால் அரசியல்வாதிகளும், அரசியல் கருத்துரையாளர்களும்,

(என்னைப்போன்ற)

எழுத்தாளர்களும் தமது சொந்த அரசியல் மற்றும் தமது சொந்த உரைபெயர்ப்புகள் மூலம் அவர்களின் செயலை விளக்க முயலுவர். இந்த ஹேஸ்யம், தாக்குதல் இடம்பெற்ற வேளையில் நிலவிய அரசியல் குழல் குறித்த இந்தப்பகுப்பாய்வு நன்மை யாக்கும் ஒன்றாகவே அமைய முடியும்.

ஆயினும் யுத்தம் பாரிய ஒரு நிகழ்வாக எம்மை அச்சுறுத்துகிறது.

“உலகை மேலும் சீறந்த ஓர் இடமாக மாற்றுவதற்கு இன்னும் எத்தனை ஈராக் மக்கள் மரணமடைய வேண்டும். மரணமடையும் ஓவ்வொரு அமெரிக்கர்களுக்கும் எத்தனை ஆப்கன் மக்கள் மரணமடைய வேண்டும். இறந்த ஓவ்வொரு ஆனுக்கும் பதிலாக எத்தனை பெண்களும், சிறுவர்களும் பலியாக வேண்டும். இறந்த ஓவ்வொரு முதலீட்டு வங்கியாளருக்கும் எத்தனை மஜாஹிதீன் பேராளிகள் மரணமடைய வேண்டும்.”

இன்னும் சொல்லப்பட வேண்டியதை விரைவாகச் சொல்லி முடித்தல் வேண்டும். அமெரிக்கா தன்னை “பயங்கரவாதத்துக்கெதிரான சர்வதேச கூட்டணியின் தலைவராகத் தன்னை நிமித்துக்கொள்ள முன்னர், தனது கடவுளையொத்த திருப்பணியில் ஏனைய நாடுகளையும் முடிவெற்ற நீதிக்கான நடவடிக்கை என்பதில் பங்கு கொள்ளுமாறு அமைப்பதற்கு (பலவந்தப்படுத்துவதற்கு) முன்னர் சில சிறு தெளிவுபடுத்தல்கள் இடம்பெற்றால் உதவியாகவிருக்குமென்று எண்ணுகிறோம்.” (முடிவெற்ற நீதிக்கான நடவடிக்கை என்பது முடிவெற்ற நீதியை வழங்கக்கூடியவர் அல்லாஹ் ஒருவரேயென்று

நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் முஸ்லீம்களை அவமதிப்பது போலாகுமென்ற எவரோ சுட்டிக்காட்டியதால் இது நிலையான சுதந்திரத்துக்கான நடவடிக்கையென்று பின்னர் பெயர்மாற்றும் செய்யப்பட்டது.)

உதாரணமாக முடிவெற்ற நீதி/ நிலையான சுதந்திரம் யாருக்கு? இதில் அமெரிக்காவில் பயங்கரவாதத்துக்கெதிராக நிகழும் அமெரிக்காவின் யுத்தமா, அல்லது பொதுவாகப் பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான யுத்தமா? இங்கு சரியாக எதற்குப் பழிவாங்கப்படுகிறது? 7000 பேரின் அவல் மரணமா, மாண்றுட்டனில் 5 மில்லியன் சதுர அடி அலுவலக இடம் தீக்கரையானதா, பெண்டகனின் ஒரு பகுதியின் அழிவா, பல லட்சக்கணக்கானோர் வேலை இழந்தமையா, சில விமானப்போக்குவரத்துக் கம்பனிகள் வங்குரோத்து நிலையடைந்தமையா அல்லது நியூயோர்க் பங்குச்சந்தையில் இடம்பெற்ற வீச்சியா? அல்லது அதைவிட அதிகமான ஒன்றா? 1996 இல், அப்போது அமெரிக்க இராஜாங்கள் செயலாளராகவிருந்த மடெலின் அல்பிரைட், 500 000 ஈராக் சிறுவர்கள் அமெரிக்கா விதித்த பொருளாதாரத் தடைகள் காரணமாக மரணமடைந்தது குறித்து தொலைக்காட்சிப் பேட்டியோன்றின்போது கருத்து விலைப்பட்டபோது அவர் அது “மிகவும் கடினமான ஒரு தெரிவாக” இருந்ததென்றும், ஆயினும் அனைத்தையும் கருத்தில் கொள்ளும் போது “இந்த விலை சரியென்று நாம் எண்ணுகிறோம்” என்று தெரிவித்தார். இதைக்கூறிய காரணத்தால் அல்பிரைட் வேலையை இழக்கவில்லை. மாறாக, அவர் அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் கருத்துகள் மற்றும் அபிளாவைகளின் பிரநிதியாக உலகெங்கும் வலம் வந்தார். மேலும் முக்கியமாக, ஈராக் நாட்டுக்கெதிரான பொருளாதாரத் தடைகள் இன்னமும் தொடர்ந்தும் உயிரிழக்கின்றனர்.

ஆகவே, இதுவே நிலைமையாகும் நாகரீகத்துக்கும், காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கும் இடையிலானதும், “அப்பாவி மக்களின் படுகொலைக்கும்” அல்லது “நாகரீகங்களின் மோதலுக்கும்” “ஒரு வழி மரபுச் சேதத்துக்கும்” இடையிலான சந்தேகத்துக்கிடமான வேறுபாடு இதுவே ஆகும். இதுவே முடிவற்ற நீதியின் சொற்புற்றும், பெரும் எதிர்ப்பார்ப்பிலான அட்சரக் கணிதமுமாகும். உலகை மேலும் சிறந்த ஓர் இடமாக மாற்றுவதற்கு இன்னும் எத்தனை ஸராக் மக்கள் மரணமடைய வேண்டும்? மரண மடையும் ஒவ்வொரு அமெரிக்கர்களுக்கும் எத்தனை ஆப்கன் மக்கள் மரணமடைய வேண்டும்? இறந்த ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பதிலாக எத்தனை பெண்களும், சிறுவர்களும் பலியாக வேண்டும். இறந்த ஒவ்வொரு முதலீட்டு வங்கியாளருக்கும் எத்தனை முஜாஹிதீன் போராளிகள் மரணமடைய வேண்டும்? நாம் ஈடுபாட்டுடன் அவதானிக்கும்போது நிலையான சுதந்திரத்துக்கான நடவடிக்கைக்காக தொலைக்காட்சித் திரைகளில் எம் கண்முன்னே விளைகிறது. உலக வல்லரசுகளின் கூட்டணியான்று, உலகிலேயே ஏழ்மை நாடுகளில் ஒன்றானதும், யுத்தத்தினால் சீரழிக்கப்பட்டதுமான ஆப்கானிஸ்தானா மேலும் அழிப்பதற்காக நெருங்கி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆப்கானிஸ்தான் ஆட்சியாளர்களாகிய தலிபான் அரசு செப்பெட்டப் 11 ந் திகதி தாக்குதல்களுக்குப் பொறுப்பானவையென்று கூறப்படும் ஒசாமா பின்லாடன் பாதுகாத்துப் புகவிடமறிந்து வைத்திருப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது.

பெறுமதிமிக்கதென்று ஆப்கானிஸ்தானில் கணிப்பிடக்கூடியது அதன் குடிமக்கள் மாத்திரமே. (இவர்களுள் 5 இலட்சம்பேர் அங்கவீனர்களாகிய அநாதைகளாகும். தொலைதார போக்குவரத்து வசதியற்ற கிராமங்களில் விமானத்திலிருந்து

செயற்கை கால்கள் போடப்படும்போது நொண்டியவாறு முண்டியடிப்போர் குறித்து அறிக்கைகள் தெரிவித்துள்ளன.)

ஆப்கானிஸ்தானின் பொருளாதாரம் அதன் பாதாளத்துக்குச் சென்றுள்ளது. உண்மையில் ஊடுருவல் செய்யும் படைக்குள்ள பிரச்சினை அங்கு எதைத்தாக்குவது என்பதாகும். பெரிய நகரங்கள், தொழிற்சாலைகள், பெருந்தெருக்கள், தண்ணீர் சுத்திகரிப்பு பொறிக்கோப்புகள் என்று எதுவுமே இல்லை. பண்ணைகள் இறந்தோருக்கான பாரிய புதைகுழிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புறங்களில் எங்கும் நிலக்கண்ணிவெடுக்கள் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. சமீபத்திய மதிப்பீடுகள் இவற்றின் தொகை சுமார் 1 கோடியென்று கூறியுள்ளன. அமெரிக்க இராணுவம் முதலில் கண்ணிவெடுக்களை அகற்றி, வீதிகளை அமைத்த பின்னரே வீரர்களை உள்ளே கொண்டுவர முடியும்.

அமெரிக்கத் தாக்குதலுக்குப் பயந்து 10 இலட்சம் குடிமக்கள் வீடுகளைக்கைவிட்டு உயிர்பிழைக்க ஒடி பாகிஸ்தான் - ஆப்கானிஸ்தான் எல்லைப்புறங்களுக்கு வந்தசேர்ந்துள்ளனர். 80 இலட்சம் ஆப்கன் குடிமக்களுக்கு அவசரகால உதவிகள் தேவைப்படுவதாக ஜ.நா.அமைப்பு மதிப்பீடு செய்துள்ளது. வழங்கல்கள் தீர்ந்துவிட்டன. உணவு மற்றும் உதவி முகவர் நிலையங்கள் வெளியேறுமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளன. சமீபகால வரலாற்றில் மிகவும் மோசமான மானிட அழிவுகள் ஆரம்பித்திருப்பதாக பீசி அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இதுவே புதிய நூற்றாண்டின் முடிவற்ற நீதியாகும். சிவிலியன் மக்கள் கொல்லயில் பட்டினியாலும் இறக்கின்றனர்.

அமெரிக்காவில் “ஆப்கானிஸ்தானை மீண்டும் தற்காலத்துக்கு விமானக் குண்டு வீச்ககள் மூலம் அனுப்புவது” குறித்து குடான் பேச்சுகள் இடம்பெறுகின்றன. ஆப்கானிஸ்தான் ஏற்கெனவே தற்காலத்தில்தான் இருக்கிறதென்பதை யாராவது இவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லுங்கள் இதில் அமெரிக்கா வகித்த பங்கு எதுவிதத்திலும் சிறியது அல்ல. ஆப்கானிஸ்தான் எங்கே உள்ளதென்று அமெரிக்க மக்கள் தேடக்கூடும். (அமெரிக்காவில் ஆப்கானிஸ்தான் தேசப்படங்களைத் தேடி மக்கள் அலைவதாகக் கூறப்படுகிறது.) ஆயினும் அமெரிக்க அரசாங்கமும், ஆப்கானிஸ்தானும் பழைய கூட்டாளிகளாவர்.

1979 இல் ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் படையெடுப்புக்குப் பின்னர் சீஜீ யும், பாகிஸ்தானின் ஜெஸ்ஜீ (உளவுச்சேவை) அமைப்பும் சீஜீ யின் வரலாற்றிலேயே மாபெரும் இரகசிய நடவடிக்கையை மேற்கொண்டன. அவர்களின் நோக்கும் ஆப்கன் மக்களின் சோவியத் தீர்ப்புப்போராட்டத்தின் அகதியைப் பயன்படுத்தி, அதை ஒரு புளித் யுத்தமாக வியாபகப்படுத்தி (இல்லாமிய ஜிஹாத்) சோவியத் யூனியனிலுள்ள முஸ்லீம் தேசங்களை கம்பூனிச் ஆட்சியாளருக்கெத்திராகத் திருப்பி, இறுதியில் அதன் ஸ்திரநிலையைக் குலைப்பதாகும். இது ஆரம்பமாகியபோது, ஆப்கானிஸ்தானை ரஷ்யாவின் வியட்நாமாக மாற்றுவதே நோக்கமாகவிருந்தது. ஆயினும் அது அதைவிட மோசமானதாக மாறியது. அமெரிக்காவின் பதிலாளர் யுத்தத்தில் பலவருட காலமாக சீஜீ யும், ஜெஸ்ஜீ அமைப்பும் சுமார் ஒரு லட்சம் தீவிரவாத முஜாஹின்களை 40 இல்லாமிய நாடுகளிலிருந்து போர் வீரர்களாக ஆட்சேர்ப்புச் செய்தன. முஜாஹின் படையின் சாதாரண வீரர்கள் தாம் உண்மையில் போரிடுவது அமெரிக்காவின் சார்பில் என்பதை அறியாதிருந்தனர். (விந்தை என்னவெனில் தனக்கெத்திரான் ஓர் எதிர்கால யுத்தத்துக்குத்தானே நியதியினிப்பதை அமெரிக்கா அறியவில்லை என்பதாகும்.

10 வருடகால ஈவிரக்கமற்ற மோதலின் பின்னர் 1989 இல் ரவ்யர்கள் வாபஸ்பெற்றனர். அவர்கள் விட்டுச் சென்றது வெறுங் கற்குவியல்களாக மாற்றப்பட்ட ஒரு நாகரீகத்தையாகும்.

ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ளாட்டு யுத்தம் தொடர்ந்தது. புனித யுத்தம் சென்றியா, கொசோவோ மற்றும் காஷ்மீருக்குப் பரவியது. சீஜீர பண்த்தையும்,

இராணுவ உபகரணங்களையும் கொண்டுவந்து குவித்தது.

ஆயினும் மேலதிக செலவுகள் பெரிதும் அதிகரித்ததோடு, மேலும் பணம் தேவைப்பட்டது.

“பூர்த்தி வரியாக” விவசாயிகளை அபின் பயிரிடுமாறு மொஜாஹிதீன் கட்டளை பிறப்பித்தது.

ஜெஸ்ஜீ அமைப்பு ஆப்கானிஸ்தான் முழுவதும் நூற்றுக்கணக்கான ஹேரோயின் ஆய்வு கூடங்கள் அமைத்தது. சீஜீர வந்துசேர்ந்து இரண்டு வருடங்களுள் பாகிஸ்தான் - ஆப்கானிஸ்தான் எல்லைப்பிரதேசம்

உலகிலேயே அதிக அளவிலான ஹேரோயின் உற்பத்தி செய்யும் இடமாக மாறியது அது அமெரிக்கத் தெருக்களில் கிடைக்கும் ஹேரோயினுக்கும் தனிப்பெரும் மூலங்களானமாகவும் மாறியது. 100 பில்லியன் டொலர்களுக்கும் 200 பில்லியன் டொலர்களுக்கும் இடையில் என்று தெரிவிக்கப்பட்ட வருடாந்த இலாபங்கள் மீண்டும் போராளிகளையும் பயிற்றுவிப்பதற்கும், ஆயுத பாளிகளாக்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

1995 இல் ஓர் அபாயகரமான, தீவிர அடிப்படைவாதிகளாயிருந்த, ஓரப்படுத்தப்பட்ட குழுவாக விளங்கிய தலிபான் போராடி, ஆப்கானிஸ்தானில் அரசைக் கைப்பற்றியது. அதற்கு சீஜீரயின் பழைய கூட்டாளியாகிய ஜெஸ்ஜீ அமைப்பு நிதியுதவி வழங்கியது.

பாகிஸ்தானிலுள்ள பல அரசியல் கட்சிகளும் அதற்கு ஆதரவளித்தன. தலிபான் பயங்கரவாத ஆட்சிக்கும்பலாக மாறியது. அதன் சொந்த மக்களே அதற்கு முதலில் பலியாகினர். பிரத்தியேகமாகப் பெண்களே பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். பெண்கள் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டு, அரசாங்க உத்தியோகங்களிலிருந்து

கைகோர்த்துள்ளதைவிட மோசமான விந்தை இருக்க முடியுமா? அழிவை மேலும் அழிக்க முடியுமா என்பதே கேள்வியாகும். ஆப்கானிஸ்தானில் மேலும் குண்டுகளை வீசுவது கற்குவியல்களைக் கிறிது அசைக்கக்கூடும், சில பழைய கல்லறைகளை உருக்குவைக்கக்கூடும், மரணித்துவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடும்.

“ஆப்கானிஸ்தானின் பாழ்நிலத்தில் சோவியத் கம்யூனிஸம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அங்குதான் அமெரிக்க ஆசிக்கம் நிறைந்த ஒரு துருவ உலகமும் தோன்றியது. அது மீண்டும் அமெரிக்க ஆசிக்கம் கொண்ட நவ-முதலாளித்துவம், மற்றும் அகிலமயமாக்கம் என்பவற்றை மேலும் இலகுபடுத்தியது. இப்பொழுது ஆப்கானிஸ்தான் அமெரிக்காவுக்காக இந்த யுத்தக்கில் போராடி வெற்றிபெற்றுக்கொடுத்த போர் வீரர்களின் கல்லறையாகவுள்ளது.”

பெண்கள் நீக்கப்பட்டு ஷரியா சட்டங்கள் கடுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. “நெறிப்பிறழ்ந்தோர்” என்று கருதப்பட்ட பெண்கள் கற்களால் எறிந்து கொல்லப்பட்டனர். விபச்சார நடத்தையில் ஈடுபடும் விதவைகள் உயிரோடு புதைக்கப்பட்டனர். தலிபான் அரசாங்கத்தின் கடந்தகால மனித உரிமை மீறல் செயற்பாடுகளைப் பார்க்கும்போது, யுத்தம் மூலம் அல்லது சிவிலியங்களின் உயிர்களுக்கும் பயமறுத்தல் மூலம் அதைப்பயமறுத்துவதோ, அதன் நோக்கங்களிலிருந்து திசை திருப்புவதோ சாத்தியமாகப்படவில்லை.

இவ்வளவும் நடந்து முடிந்த பின்னர் ஆப்கானிஸ்தானை மீண்டும் அழிப்பதற்கு ரஷ்யாவும், அமெரிக்காவும்

ஆப்கானிஸ்தானின் பாழ்நிலத்தில் சோவியத் கம்யூனிஸம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அங்குதான் அமெரிக்க ஆசிக்கம் நிறைந்த ஒரு துருவ உலகமும் தோன்றியது. அது மீண்டும் அமெரிக்க ஆசிக்கம் கொண்ட நவ-முதலாளித்துவம், மற்றும் அகிலமயமாக்கம் என்பவற்றை மேலும் இலகுபடுத்தியது. இப்பொழுது ஆப்கானிஸ்தான் அமெரிக்காவுக்காக இந்த யுத்தக்கில் போராடி வெற்றிபெற்றுக்கொடுத்த போர் வீரர்களின் கல்லறையாகவுள்ளது.

அமெரிக்காவின் விசுவாசம் மிக்க கூட்டாளியின் விடயம் பெறுமளவுக்கு கவுடப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் ஜூனாயகக் கருத்துக்கள் வேறான்றுவதைத்தடுக்கும் இராணுவ சர்வாதிகாரிகளுக்கு ஆதரவு வழங்குவதற்கு அமெரிக்கா வெட்கப்படவில்லை. சீஜீர வந்து சேருவதற்கு முன்னர் பாகிஸ்தானில் ஒரு சிறு கிராமிய அபின் சந்தை இருந்தது. 1979-1985 காலப்பகுதியில் ஹேரோயின் போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகியோர் தொகை பூச்சியத்திலிருந்து 15 இலட்சமாக மாறியது. செப்டெம்பர் 11ந் திகதிக்கு முன்னரும் எல்லையில் கூடார முகாம்களில் 30 லட்சம் ஆப்கன் அகதிகள் வாழ்ந்தனர். பாகிஸ்தானின் பொருளாதாரம் சரிந்து விழுந்து வருகிறது. கோஷ்டி

வன்செயல்கள், அகில மயமாக்கலின் கட்டமைப்பு போதைப்பொருள் முதலாளிமார் போன்றோரால் நாடு சீரழிந்து வருகின்றது. ரஸ்யாவுக்கெதிராகப் போரிடுவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட பயங்கரவாதப் பயிற்சி நிலையங்களும், மத்ரஸாக்களும் நாடு முழுவதும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பாகிஸ்தானுள் பெருமளவு மக்கள் ஆதரவள்ள அடிப்படைவாதிகளை உருவாக்கியுள்ளன. பாகிஸ்தான் அரசு பல வருடங்களாக

இல்லையென்றால் இப்போதிருக்கும் அதன் ஜனநாயகம் என்றோ மரணித்திருக்கும். இன்று இந்திய அரசு அமெரிக்கா தனது தளத்தைப் பாகிஸ்தானில் அமைக்காமல் இந்தியாவில் அமைக்குமாறு கெஞ்சுவது பயங்கரமான ஒரு விடயமாகும். பாகிஸ்தானின் மோசமான தலைவிதியை இத்தனை அருகிலிருந்து அவசதானித்த பின்னரும் இந்தியா இவ்வாறு நடந்துகொள்வது நினைத்துப்பார்க்கவும் முடியாத ஒரு

எற்படுத்தும் நிச்சமயற்ற நிலையில் வாழ்க்கை நடத்துவதாகும். எனது பிள்ளை பாடசாலையில் பாதுகாப்பாக இருப்பது சாத்தியமா? சுரங்கப் பாதையில் நரம்பு மண்டலத்தைப் பாதிக்கும் வாயு காத்திருக்குமா? இன்றிரவு என் அன்புக்குரியவர் வீடு திரும்புவாரா? சின்னம்மை, கொள்ளை நோய், அந்திராக்ஸ் நோக்கிருமிகள் சாதாரணமானவை போலத்தோற்றமளிக்கும் விமானங்களிலிருந்து விசிறப்படும் உயிரியல் போரியல் குறித்த எச்சரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன.

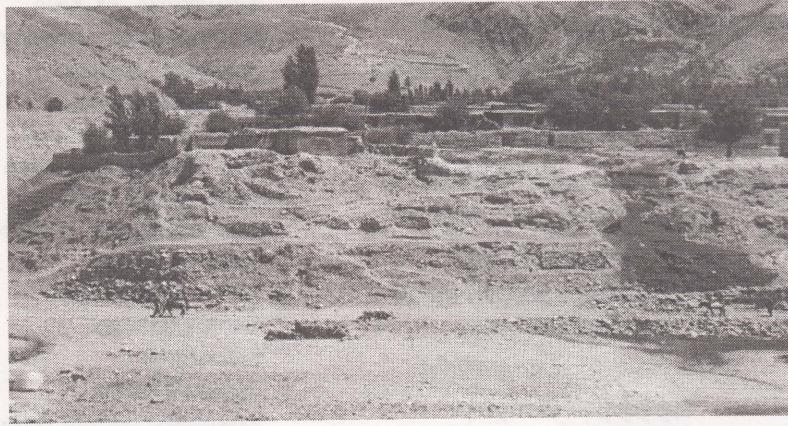
அனுகுண்டுகளால் இலட்சக்கணக்கில் ஒரேயடியாக அழிப்பதைவிட, சிறு சிறு கூட்டங்களாகக் கொல்லுவது மேலும் மோசமானதாக அமையும்.

அமெரிக்க அரசாங்கமும், சந்தேகமின்றி உலகெங்குமுள்ள சகல அரசாங்கங்களும் யந்தச் சூழலை ஒரு சாட்டாகப் பயன்படுத்தி சிவில் உரிமைகளைப் பட்டுப்படுத்தி,

பேச்சு சுதந்திரத்தை ஒடுக்கி, தொழிலாளர்களுக்கு கதவடைப்புச் செய்து, இனத்துவ மற்றும் மதச்சிறுபான்மையோருக்குத் தொல்லை விளைவித்து, பொதுநலனோம்புகைச்

செலவினங்களை வெட்டிக்குறைத்து, பாரிய நிதி வளங்களை பாதுகாப்புக் கைத்தொழில்களில் பிரயோகிக்க முனைவர். இவற்றினால் விளையக்கூடிய நன்மை என்ன? ஜனாதிபதி புஷ் உலகத்தைப் புனிதர்களால் நிரப்ப முடியாது.

அதுபோன்றே “தீங்கு விளைவுப்போரை உலகிலிருந்து அகற்றவும்” முடியாது. கூடுதலான வன்செயல் மற்றும் அடக்குமுறை மூலம் பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்க முடியுமென்ற அமெரிக்க அரசு என்னுவது அர்த்தமில்லாத ஒன்றாகும். பயங்கரவாதம் நோயின் அறிகுறியே அன்றி, நோய் அல்ல. இது ணநக், கோக் அல்லது பெப்சி போன்ற பலதேசியக் கம்பனிகளைப் போன்ற அகல ரீதியிலான ஒரு புலன் நிகழ்வாகும். பிரச்சினை

நிதியளித்து ஆதரவளித்து வந்த தலிபான் பாகிஸ்தானின் சொந்த அரசியல் கட்சிகளோடு பொருளாதார மற்றும் பேருபாயக் கூட்டுக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இப்பொழுது பாகிஸ்தான் இத்தனை வருடங்களாகத் தனது வீட்டில் வைத்து செல்லமாக வளர்த்த பிராணியின் கழுத்தைத் திருக்குமாறு அமெரிக்கா கேட்கிறது. (கேட்கிறது?) ஜனாதிபதி முசூர் அமெரிக்காவுக்கு ஆதரவு தெரிவித்திருப்பதால் உள்ளாட்டுப்போருக்கு முகம்கொடுக்கும் அபாயம் உள்ளது.

இந்தியா, அதன் புவியியல் அமைப்புக்காரணமாகவும், அதன் முன்னாள் தலைவர்களின் தூரதரிசனம் காரணமாகவும் அதிழ்டவசமாக இந்த விளையாட்டுக்களில் சிக்கிக்கொள்ளவில்லை.

விடயமாகும். நோய்தான் பொருளாதாரம் மற்றும் சிக்கலான ஒரு சமூகத்தளம் என்பவற்றைக்கொண்ட ஒரு முன்றாம் உலகநாடு அமெரிக்கா போன்ற ஒரு வல்லரசுக்கு அழைப்பு விடுப்பது (அமெரிக்கா தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாகத் தங்குவதாகக் கூறியபோதிலும்) தலைமேல் அழிவை வரவழைக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாகும்.

வெளிப்படையாக நிலையான சுதந்திரத்துக்கான நடவடிக்கை இடம்பெறுவது அமெரிக்க வாழ்க்கை முறையைப் பாதுகாக்கும் வகையிலாகும். அது அநேகமாக அதைப் பூரணமாகக் குடை கவிழ்ப்பதில் முடியக்கூடும். அது உலகம் முழுவதிலும் மேலும் அதிகரித்த கோபத்தையும், பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளையும் உருவாக்கும். சாதாரண அமெரிக்க மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அதன் கருத்து மனவுளைச்சல்

ஏற்படுமென்று கண்டால், மேலும் சிறந்த ஒரு நிலைமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக தமது “தொழிற்சாலைகளை” வேறு தேசத்துக்கு மாற்றும் அவர்களின் இயல்பு பல்தேசியக் கம்பனிகளின் நடவடிக்கைகளை ஒத்ததாகும்.

பயங்கரவாதம் ஒரு புலன் நிகழ்வு என்ற வகையில் ஒருபோதும் ஓழியாதிருக்கக்கூடும். ஆயினும் அதைக் கட்டுப்பாட்டினுள் வைத்திருப்பதென்றால் அமெரிக்கா எடுக்கவேண்டிய முதல் நடவடிக்கை ஏனைய தேசங்களுக்கும், மனிதப் பிணவுகளுக்கும் இந்தப்புழுமியில் பங்காளர்களாக வாழுவதற்கான உரிமையுண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதாகும் இந்த மனிதர்கள் தொலைக்காட்சிகளில் தோன்றாவிட்டாலும் விருப்புகள், துன்பங்கள், வரலாறுகள், பாடல்கள், மனத்துயரங்கள் மற்றும் உரிமைகள் உண்டென்பதை அமெரிக்கா புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பதிலாக, அமெரிக்கப் பாதுகாப்புச் செயலாளர் அமெரிக்காவின் புதிய யுத்தத்தில் வெற்றியென்று அவர் கருதக்கூடியது எதுவென்று தொலைக்காட்சியில் வினவப்பட்டபொழுது, “அமெரிக்கர்கள் தமது வாழ்க்கை முறையைத் தொடருவதற்கு உலகம் அனுமதிக்கவேண்டுமென்று நம்பவைக்க இயலுமாயின் அதுவே பாரிய வெற்றி” என்று கூறினார்.

செப்டெம்பர் 11ந் திகதியத் தாக்குதல்கள் பாரதாரமாகத் தடம் மாறிய ஓர் உலகத்தின் வெளிப்பாடாகும் செய்தியை எழுதியது பின்லாடனாக இருக்கலாம். (யார் கண்டார்கள்) அதை விநியோகித்தது அவரின் தாதுவர்களாக இருக்கலாம். ஆயினும் அதில் கையொப்பமிட்டது அமெரிக்காவின் பழைய யுத்தங்களில் பலியானவர்களின் ஆவிகளாக இருக்கலாம். கொரியாவில், வியட்நாமில், கம்போடியாவில் கொல்லப்பட்ட பல பத்துலட்சக் கணக்கானோர் 1982இல்

லெபனானை அமெரிக்க ஆதரவுடன் இல்லேல் ஆக்கிரமித்தபோது கொல்லப்பட்ட 17500 பேர், பாலைவனப் புயல் நடவடிக்கைகளில் கொல்லப்பட்ட 200,000 ஈராக்கியர், மேற்குக்கரையில் இல்லேல் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப்போராடி சிறந்த ஆயிரக்கணக்கான பலஸ்தீனியர்கள் மற்றும்

“நாம் சுவாசீக்கும் காற்றையும், நாம் நிற்கும் நிலத்தையும், துடுக்கும் தண்ணீரையும், நாம் சிந்திக்கும் சீந்தனைகளையும் தீருடுக்கொண்டிருக்கும் அமெரிக்காவின் கொள்ளைக்கார பல்தேசியக் கம்பனிகள் இது விடயத்தில் வழங்கிய பங்கு சீரியதல்ல.”

யூகோஸ்லாவியா, சோமாலியா, வைஹதி, சிலி, நிக்காரகுவா, எல்சல்வடோர், டொமினிக்கன் குடியரசு, பானாமா போன்ற நாடுகளில் அமெரிக்க நிதி பயிற்சி, ஆயுத உதவியுடன் பயங்கரவாதிகள், சர்வாதிகாரிகள் மற்றும் இனப்படுகொலையாளர் கரங்களில் உயிர்நீத் பத்துலட்சக்கணக்கானோரின் ஆவிகள் இந்தச் செய்தியில் கையொப்பமிட்டிருக்கலாம். இந்த நிரல் எந்த வகையிலும் பூரணமான ஒன்றல்ல.

அமெரிக்கா இந்த அளவுக்கு யுத்தங்கள் மற்றும் மோதல்களில் ஈடுபட்டிருந்தபோதிலும் அமெரிக்க மக்கள் பெருமளவுக்கு அதிர்ஷ்டசாலிகளாகவே இருந்துள்ளனர். ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக அமெரிக்க மண்ணில் இடம்பெற்ற தாக்குதல்களில் செப்டெம்பர் 11 நிகழ்ச்சி இரண்டாவது மட்டுமேயாகும். முதலாவது சம்பவம் பேர்ஸ் துறைமுகத்தில் இடம்பெற்றதாகும். இதற்கான பழி வாங்கல் நடவடிக்கை நீண்டபாதையில்

சென்று ஹிரோவழிமாவிலும், நாகசாக்கியிலும் முடிவடைந்தது. இந்தத்தடவை என்ன நிகழுமென்று பார்ப்பதற்கு உலகம் காத்திருக்கிறது.

ஒசாமா பின்லாடன் என்று ஒருவர் இல்லாவிடினும் அமெரிக்கா அவரைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்திருக்குமென்று சமீபத்தில் சிலர் கூறினார்கள். ஆயினும் ஒரு வழியில் பார்த்தால் அமெரிக்காவே அவரைக் கண்டுபிடித்தது. 1979ல் சீஜர தனது நடவடிக்கைகளை ஆப்கானிஸ்தானில் ஆரம்பித்தபோது அங்கு சென்ற புனிதப்போராளிகள் மத்தியில் பின்லாடனும் இருந்தார் சீஜர யினால் உருவாக்கப்பட்டு, மத்திய புலனாய்வுத்துறையினால் தேடப்படும் தனித்தனமை பின்லாடனுக்கு மாத்திரமே உரியது. இரு வாரங்களுள் அவர் சந்தேக நபரென்ற இடத்திலிருந்து பிரதான சந்தேக நபரென்று பதவி உயர்த்தப்பட்டு, அதன் பின்னர், உண்மையான சான்றுகள் எதுவும் அவருக்கெதிராக இல்லாத நிலையிலும், உயிரோடு அல்லது பின்மாகத்தேவைப்படும் நிலைக்குச் சென்றுள்ளனர்.

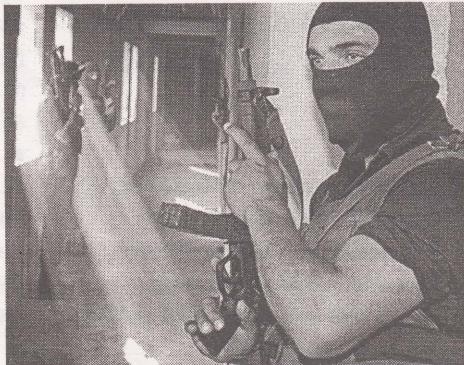
விடயங்களைப் பார்க்கையில் பின்லாடன் செப்டெம்பர் 11 தாக்குதலில் தொடர்புற்றதாக (நீதிமன்ற மொன்றில் ஏற்றுக்கொள்ளள்ப்படக்கூடிய) சான்று எதையும் சமர்ப்பிப்பது இயலாத காரியமாகும். இதுவரையில், அவருக்கெதிராகவுள்ள மிகவும் பாரதாரமான குற்றச்சாட்டு அவர் தாக்குதல்களைக் கண்டுக்கவில்லை என்பது மட்டுமேயாகும்.

பின்லாடன் இருக்கும் இடத்தையும், அவர் செயற்படும் வாழ்க்கைச் சூழல்களையும் பார்க்கும்பொழுது இத்தாக்குதல்களை அவர் தனிப்பட்ட முறையில் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தியவரென்றோ அல்லது அதற்கு ஊக்க ஆர்வமளித்தவரென்றோ, கம்பனியின் பிரதான நிறைவேற்று உத்தியோகத்தரென்றோ கூறுதல் கடினமானதாகும். வழைமையான

தலிபான் ஆட்சியாளர் தமது நடவடிக்கைகளில் நியாயத்தைக் கடைப்பிடிக்காதபோதிலும், பின்லாடனைத் தமிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்ற அமெரிக்காவின் கோரிக்கை விடயத்தில் சான்றை சமர்ப்பித்தால் தாம் அவரைக் கையளிக்கத் தயாராகவுள்ளோமென்று நியாயமாகப் பதிலளித்துள்ளான். கோரிக்கை குறித்து “கலந்துரையாட இடமில்லை” என்று ஐனாதிபதி புச் தெரிவித்துள்ளார். (பிரதான நிறைவேற்று உத்தியோகத்தர்களைக் கையளிக்கும் விடயம் பேசப்படுகையில், அமெரிக்கரான வாரன்அன்டேர்சனைக் கையளிக்குமாறு இந்தியாவும் ஒரு வேண்டுகோளை ஒரு பக்கத்தில் சமர்ப்பிக்கலாமா? 1984 இல் போபாலில் வாயுக்கசிவு காரணமாக 16,000 மக்கள் கொல்லப்பட்டபோது அவர் யூனியன் கார்ப்பட் தவிசாளராகவிருந்தார் நாம் தேவையான சான்றுகளை திரட்டியுள்ளோம். கோப்புகள் தயாராகவுள்ளன அவரை எமிடம் ஒப்படைக்க முடியுமா?)

ஒசாமா பின்லாடன் உண்மையில் யார்? அதை வேறு முறையில் கேட்பதானால் ஒசாமா பின்லாடன் என்றால் என்ன? அவர் அமெரிக்காவின் குடும்ப இரகசியமாவார். அவர் அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் இரகசிய இரட்டை நபர் ஆவார். அழகானது மற்றும் நாகரீகமயப்பட்டதென்பது கூறப்படும் அனைத்தினதும் காட்டுமிராண்டித்தன்மை கொண்ட இரட்டைப் பிறவியாவார். அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுக்கொள்கை, அதன் துப்பாக்கிப்பட்டகு இராஜதந்திரம், அதன் அணுகுண்டுப் போர்த்தளபாடக் களஞ்சியசாலை, அதன் “முழு அளவிலான ஆதிக்க கொள்கை, அமெரிக்கர் அல்லாதோரின் உயிர்கள் விடயத்தில் அதுகாட்டும் உதாசீனம், அதன் காட்டுமிராண்டித்தனமான

இராணுவத் தலையீடுகள், சர்வாதிகார ஆட்சிக் கும்பல்களுக்கு, அது வழங்கும் ஆதரவு, வெட்டுக்கிளிக் கூட்டத்தைப்போன்ற எழை நாடுகளின் பொருளாதாரங்களைச் சாப்பிடும் அதன் இறுக்கமற்ற பொரளாதார நிகழ்ச்சி நிரல்போன்றவற்றால் பாலைவனமாகியுள்ள உலகத்தின் மேலதிக விலா எழும்பிலிருந்து உருவாகப்பட்டவரே பின்லாடன். நாம் சுவாசிக்கும் காற்றறையும், நாம் நிற்கும் நிலத்தையும், குடிக்கும் தண்ணீரையும், நாம் சிந்திக்கும் சிந்தனைகளையும் திருடுக்கொண்டிருக்கும் அமெரிக்காவின் கொள்ளைக்கார பல்தேசியக் கம்பனிகள் இது

விடயத்தில் வழங்கிய பங்கு சிறியதல்ல. இப்பொழுது குடும்ப ரகசியம் வெளியாகியுள்ளதால் இரட்டையர்கள் ஒருவருள் ஒருவர் ஜக்கியமாகி படிப்படியாக மாற்றீடு செய்யப்படக்கூடியவர்களாக மாறிவருகின்றனர். அவர்களின் துப்பாக்கிகளும், குண்டுகளும், பணமும், போதைப்பொருட்களும் உலகை நீண்டகாலமாக வலம் வருகின்றன.” (அமெரிக்க ஹெலிகோப்டர்களை வரவேற்கக் காத்திருக்கும் ஸ்டிள்சர் ஏவுகணைகள் சீஜீ யினால் வழங்கப்பட்டவையாகும். அமெரிக்காவின் போதைப்பொருள் பாவனையாளர்களுக்கு ஹெரோயின் வருவது ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்தாகும். புஷ் நிர்வாகம் சமீபத்தில்

ஆப்கானிஸ்தானுக்கு 43 மில்லியன் டொலர் மானியத்தை “போதைப்பொருட்கள் மீதான யுத்தத்துக்காக” வழங்கியுள்ளது.

இப்பொழுது புஷ்ஷாம், பின்லாடனும் ஒருவரின் பேச்சை மற்றவர் இரவல் வாங்குகின்றனர். ஒருவர் மற்றவரை “பாம்பின் தலை” என்று வர்ணிக்கின்றனர். இருவருமே கடவுளைத் துணைக்கு அழைப்பதோடு, இக்காலத்தில் இறுக்கமற்ற நன்மை, தீமை குறித்த பதங்களை..... உபயோகிக்கின்றனர். இருவருமே சந்தேகத்துக்கிடமற்ற அரசியல் குற்றவாளிகளாவர். இருவருமே அபாயகரமான ஆயுதங்களைக் கொண்டுள்ளனர். ஒருவர் அணுகுண்டு போர்த்தளபாட களஞ்சியசாலையுடன் கூடிய ஆபாசர்தீபிலான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அடுத்தவர் விரக்தியின் உச்சியிலுள்ளவையின் ஓளிவீசும் அழிவுச் சக்திகளாகக் கொண்டுள்ளார். நெருப்புக்கோளமும், பனிக்கட்டி உடைக்கும் கூர்ங்கருவியும், குண்டாந்தடியும், கோடாரியும், முக்கியமாக மனதிற்கொள்ளவேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் ஒருவர் மற்றவருக்கு மாற்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியவர் அல்ல.

“நீங்கள் எங்கள் பக்கத்தில் இல்லையென்றால் எங்களுக்கு எதிரானவர்கள் ஆவீர்கள்” என்ற உலகின் மக்களுக்கு ஜனாதிபதி புஷ் விடுத்த எச்சரிக்கை ஆணவம், மற்றும் அகங்காரத்தின் வெளிப்பாடாகும். இந்தச் தெரிவைச் செய்வதற்கு மக்கள் விரும்பவில்லை. இது அவர்களுக்குத்தேவையில்லை. இதைச் செய்தாகவேண்டுமென்ற கட்டாயமும் அவர்களுக்கில்லை. ○

நன்றி : “பீஸ் மொனிற்றர்”

த யோர்க் நகரையும்,
(அதைவிடச் சிறிது
குறைந்த அளவில்
வாழிங்கடனையும்) தாக்கிய
நம்ப முடியாத பயங்கரம்
கண்ணுக்குத் தெரியாத,
இனங்காணப்படாத தாக்குதல்
நடத்துவோர், அரசியல்
செய்திகளற்ற பயங்கரவாத
இலட்சியங்கள் மற்றும்
அர்த்தமற்ற அழிவுகள்
என்பவற்றைக் கொண்ட ஒரு
புதிய உலகத்தை
அறிமுகம்
செய்துள்ளது.

தாக்குதலுக்கு
உட்பட்ட இந்த
நகரங்களின் மக்கள்
பீதி, பயம்,
நிலையான கோபம்
மற்றும்
அதிர்ச்சியிலிருந்து
விடபடுவதற்கு
நீண்டகாலம்
செல்லும். பெரும்
எண்ணிக்கையானோர்
இரக்கமற்ற
படுகொலைக்கு
உள்ளாகியதால் ஏற்பட்ட
துயரமும், இயலாமை
உணர்வும் அதேபோன்று
நீடிக்கும்.

வழுமையாக மக்களுடன்
முரண்படும் தன்மை மற்றும்
முற்போக்கு செல்நெறியற்ற
மேயர் ருடி சியூலியானி
ஒரு சேர்க்கில்
அந்தஸ்துக்கு
உணர்ந்தது நியூயோர்க்
மக்களின்
அதிர்ஷ்டமாகும். அவர்
அமைதியுடனும், பாரிய
கருணையுடனும்,
உணர்ச்சிகளுக்கு
இடங்கொடாமலும்
நகரத்தின்
பொலிசாரையும்,
தீயணைப்புப்பையினரையும்,

புத்திஜீவி நேர்மைக்கான காலம் : பல இல்லாம் மதங்கள் உள்ளன

எட்வார்ட் சாயிட்

“பயங்கரவாதத்துக்கெதிரான போர் என்று ஓவ்வொருவரும் கூறுகின்றனர். ஆனால் எங்கே, எந்த முனைகளில், மற்றும் எந்தக் தீட்டவட்டமான நோக்கங்களுக்கான போர் என்று யாரும் கூறவில்லை. மத்திய கிழக்கும், இல்லாமுமே எமது எசீரிகளன்றும், பயங்கரவாதம் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்றும் மயக்கமான கூற்றுகள் செய்யப்படுகின்றன.”

அவசரகாலச் சேவையினரையும் திறமையாகப் பயன்படுத்தினார். ஆயினும் பெருமளவு உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டது. கியூலியானி பீதிக்கும், நியூயோர்க் நகர அரபு மற்றும் முஸ்லீம், ஜனசமுகங்களுக்கெதிரான

போலித்தேசாபிமானத் தாக்குதல்களுக்கும் எதிராக முதலில் குரல்கொடுத்தார். துயரவேளையிலும் பொது அறிவைப் பயன்படுத்தினார். நாசகாரமான தாக்குதல்களுக்குப் பின்னர் வாழ்க்கையை மீண்டும் ஆரம்பிக்குமாறு அனைவருக்கும் கூறினார்.

அது மாத்திரமல்ல, தேசிய தொலைக்காட்சி அறிக்கைகள் இந்த விமானத்தாக்குதல்களின் பயங்கரத்தை ஓவ்வொரு வீட்டினுள்ளும் இடைவிடாது கொண்டு வந்தன. அனேகமான கருத்துரைகள் அமெரிக்கர்களின் உணர்வுகளில் எதிர்பார்க்கப்பட்டவையான பாரிய இழப்பு, கோபம், மீண்டும்

தாக்கப்படுவோமென்ற அச்சம், பழிவாங்கும் உணர்வு என்பவற்றை வலியுறுத்தியதோடு, அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தியும் காட்டின. துயரம், தேசாபிமானம் போன்ற விடயங்களுக்கு மேலதிகமாக ஓவ்வொரு அரசியல்வாதியும்,

எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட

அதிகாரியும் தம்மை எவரும் தடுக்கவோ, தோற்கடிக்கவோ முடியாததென்றும்,

பயங்கரவாதத்தை ஓழிக்கும் வரையில் ஓயப்போவதில்லை என்றும் சூஞரைத்தனர். இது பயங்கரவாதத்துக்கெதிரான போர் என்று

ஓவ்வொருவரும்

கூறுகின்றனர். ஆனால் எங்கே, எந்த முனைகளில், மற்றும் எந்தத்

திட்டவட்டமான

நோக்கங்களுக்கான போர் என்று யாரும் கூறவில்லை.

மத்திய கிழிக்கும்,

இஸ்லாமுமே எமது

எதிரிகளென்றும்,

பயங்கரவாதம்

ஓழிக்கப்படவேண்டுமென்றும்

மயக்கமான கூற்றுகள்

செய்யப்படுகின்றன.

உலகில் அமெரிக்காவின்

பாத்திரம், அதன்

எல்லைகளுக்கு

அப்பாலுள்ள சிக்கலான

யதார்த்தத்தில் அதன்

நேரடிச்சம்பந்தம் என்பவை

குறித்து சராசரி

அமெரிக்கர்கள் சிந்திப்பதற்கு

நேரம்

ஒதுக்குவதில்லையென்பது

மிகவும் கவலையிலிப்பதாகும்.

அமெரிக்கா இஸ்லாமிய

நாடுகளில் தொடர்ச்சியான

யுத்தங்களில் அல்லது

ஏதாவது மோதலில்

ஈடுபட்டுள்ள ஒரு வல்லரசு

என்பதைவிட, அது ஒரு

தூங்கும் அரக்கன் என்ற

எண்ணமே ஒருவருக்கு

ஏற்படக்கூடும், ஒசாம்

பின்லாடனின் பெயரும்,

முகமும் அதிர்ச்சியூட்டும்

வகையில்

அமெரிக்கர்களுக்குப்

பழக்கமான ஒன்றாகியின்றன.

அமெரிக்காவின் கூட்டு

உணர்வில் அவை

வெறுக்கப்படவேண்டியவற்றின்

சின்னங்கள் ஆவதற்கு

முன்னர் பின்லாடனும், அவரின்

ஆதரவாளர்களும்

கொண்டிருந்த வரலாற்றை

மறக்கடிக்கும் அளவுக்கு இந்த

உணர்வதிர்ச்சி மோசமாக

இருந்துள்ளது.

விடயங்களும் பலரின்

பேச்சுக்களில் முன்

வைக்கப்படுகின்றன.

உரத்து ஒலமிடுவதற்கு,

நியாய விளக்கத்தோடு

சிந்திப்பதே இப்பொழுது

அவசியமானதாகவுள்ளது.

ஜோர்ஜ் புஷ்டீம் அவரது

குழுவினரும் தெளிவாகவே

இதையே நாடு நிற்கின்றனர்.

ஆயினும் இஸ்லாமிய, அரபு

நாடுகளிலுள்ள அனேகமான

மக்களுக்கு அமெரிக்கா

என்பது தலைக்கனம் பிடித்த

ஒரு சக்தியாகும். அது

பூனை கண்ணை

முடிக்கொண்டு பால்

குடிப்பதுபோன்ற

இஸ்லேவுக்கு ஆதரவு

வழங்கிவருவதோடு பல

அடக்குமுறை அரசு ஆட்சிக்

கும்பல்களுக்கும் ஆதரவு

கொடுத்து வருகிறது. அதே

நேரத்தில் மத சம்பந்தமற்ற

இயக்கங்களினதும்,

மக்களினதும் உண்மையான

மனக்குறைகள் குறித்த

விடயங்களில் உரையாடல்

நடத்தும் சாத்தியம் குறித்து

பாராமுகமாக

இருந்துவருகிறது. இந்த

நிகழ்வுத்தொடர்பில் அமெரிக்க

எதிர்பென்பது நவீனத்துவம்

குறித்த வெறுப்போ, அல்லது

தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்

குறித்த பொறுமையோ

அல்ல. மாறாக அது

திட்டவட்டமான தலையீடுகள்,

மற்றும் குறித்துரைத்த

சீரமிழுகள், அமெரிக்காவினால்

கொண்டுவரப்பட்ட தடையல்ல

துயருறும் சராக்கிய மக்கள்

மற்றும் பலஸ்தீனப்

பிரதேசங்களில் இஸ்லேவின்

34 வருட ஆக்கிரமிப்புக்கு

அமெரிக்க ஆதரவு

போன்றவற்றிலிருந்து

எழுவதாகும். இஸ்லேவ்

இப்பொழுது அமெரிக்காவில்

நிகழ்ந்த அழிவைச் சாட்டாகப்

பயண்படுத்தி பாலஸ்தீனர்கள்
மீதான இராணுவ
ஆக்கிரமிப்பையும்,
அடக்குமுறையையும்
தீவிரப்படுத்தி வருகிறது.

அமெரிக்காவில் அரசியல்
வாய்ச்சவடலால்
“பயங்கரவாதம்” மற்றும்
“சுதந்திரம்” போன்ற
பதங்களை நினைத்தவாறு
உபயோகப்படன் மூலம்
இந்தப்பிரச்சினைகளை
மேவிச்சென்றுள்ளது.
ஆயினும் இத்தகைய பாரிய
மறைபொருள்
நிலைப்பாடுகள்
அருவருப்பூட்டும்
பொருளாதாய
நலன்களையும்,
என்னையின்
செல்வாக்கையும், இன்று
முழு மத்திய கிழக்கிலும்
பிடியை இறுக்கிவரும்
பாதுகாப்பு மற்றும்
சியோனிஸ்
ஆதரவுப்பிரசாரங்கள்,
மற்றும் தினமும் புதிய
வடிவங்கள் எடுக்கும்
இல்லாத்துக்கு
எதிரான(அறவீனம் உட்பட்ட)
பழைய மதப்பகைமைகளையும்
முடிமறைக்கின்றன.

ஆயினும், புத்திஜீவப்
பொறுப்புனர்வு யதார்த்தம்
குறித்த, மேலும் அதிகமான
விமர்சன உணர்வைக்கோரி
நிற்கிறது. பயங்கரவாதம்
இருந்துள்ளது என்பது
உண்மையே ஆகும்.
அனேகமாக போராட்டங்களில்
ஈடுபடும் சகல நவீன
இயக்கங்களும் ஏதோவொரு
கட்டத்தில் பயங்கரவாதத்தில்
தங்கியிருந்துள்ளன. இது
மண்டோலாவின் ஆபிரிக்க
தேசிய காங்கிரஸ்
விடயத்திலும், சியோனிஸம்
உள்ளிட்ட ஏனைய பல
இயக்கங்கள் விடயத்திலும்

உண்மையாகும். ஆயினும்
பாதுகாப்பு எதுவுமற்ற
சிவிலியன்கள் மீது எவ்-16
குண்டு வீச்சு
விமானங்களையும்,
ஹெலிகோப்டர்
துப்பாக்கிகளையும் கொண்டு

“எந்த இலட்சியமும், எந்தக்
கடவுளும், எந்த மறைபொருள்
தக்துவமுமே அப்பாவி
மக்களின் பாரிய
படுகொலைகளை
நியாயப்படுத்த முடியாது.
மேலும் குறிப்பாக இத்தகைய
நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு சிறு
தழுவினரே ஸாறுப்பாக
இருக்கையில், உண்மையான
பணிப்பானை எதுவுமின்றி
தாழை ஒரு இலட்சியத்தைப்
ஸிரதிநிதித்துவப்படுத்துவோர்
என்று எண்ணும்
வேளையிலும், இத்தகைய
நியாயப்படுத்தல் இருக்க
முடியாது.”

தாக்குதல் நடத்துவது மேலும்
சம்பிரதாயபூர்வமான தேசிய
பயங்கரவாதத்தைப்போன்ற
அதே கட்டமைப்பு மற்றும்
பயனுறுதியைக்
கொண்டதாகும். சகல
பயங்கரவாதம் குறித்த
மோசமான விடயம்
என்னவென்றால், அது மத
மற்றும் அரசியல் மறைபொருள்
வாதத்தோடும் பொருந்தாத,
ஜீக்கங்களோடும்
இணைந்திருக்கையில் அவை
வரலாற்றுடனும், பொது
அறிவுடனும் முரண்படுகின்றன.
இந்த இடத்தில்தான்,
அமெரிக்காவிலும் சரி, மத்திய
கிழக்கிலும் சரி, மத
சார்பின்மை உணர்வு தன்னை
வலுப்படுத்திக்கொள்ள முயற்சி
எடுக்கவேண்டும். எந்த

இலட்சியமும், எந்தக்
கடவுளும், எந்த மறைபொருள்
தக்துவமுமே அப்பாவி
மக்களின் பாரிய
படுகொலைகளை
நியாயப்படுத்த முடியாது.
மேலும் குறிப்பாக இத்தகைய
நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு
சிறு குழுவினரே பொறுப்பாக
இருக்கையில்,
உண்மையான பணிப்பானை
எதுவுமின்றி தாழை ஒரு
இலட்சியத்தைப்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவோர்
என்று எண்ணும்
வேளையிலும், இத்தகைய
நியாயப்படுத்தல் இருக்க
முடியாது.
மேலும், மூஸ்லீம்கள் காலம்
காலமாக வாதிட்டு,
சச்சரவிட்டு வருவதுபோன்று,
ஒரு தனி இஸ்லாம்
மதமென்று எதுவும் இல்லை
: பல அமெரிக்க நாடுகள்
இருப்பதுபோன்று பல
இஸ்லாம்கள் இருக்கின்றன.
பலர் பிரயோசனமின்றி
தம்மைச் சுற்றி வேலிகளை
அமைத்துக்கொண்டு தமது
பிரிவுகளைச் சுத்தமாக
அமைத்துக்கொள்ள
முயன்றபோதும், இந்தப்
பன்மைத்துவம் சகல
பாரம்பரியங்கள், மதங்கள்
மற்றும்
தேசியத்தன்மைகளிலும்
இருப்பது உண்மையாகும்.
ஆயினும் வரலாறு இதைவிடச்
சிக்கல்தன்மை கூடியதும்,
முரண்பாடுகள்
நிறைந்ததுமாகும். அதை
வாய்ச்சவடல்காரர்கள்,
அவர்களின் சீடர்கள் அல்லது
எதிரிகள் கூறுவதுபோன்று
பிரதிநிதித்துவம் செய்ய
முடியாது. மத மற்றும் தார்மீக
அடிப்படைவாதிகளின்
பிரச்சினை என்னவென்றால்,
இன்று புரட்சி மற்றும்
எதிர்ப்புப்போராட்டம் குறித்த,
கொல்லுவதற்கும்,

கொல்லப்படுவதற்கும்
இணங்கும் விருப்பு உட்பட
அவர்களின் பழையான
கருத்துக்களோடு தொழில்நுட்ப
வளர்ச்சியும், திருப்தியளிக்கும்
பயங்கரப் பழவாங்கல்
செயல்முறையும்
இணைந்திருப்பதுபோலத்
தோன்றுவதாகும். நியூயோர்க்
மற்றும் வாஹிங்டன்
தற்கொலைக்
குண்டுதாரிகள் மத்திய
வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த,
கல்வியறிவுள்ளோராகத்
தோன்றுகிறது. அவர்கள்
ஏழை அகதிகள் அல்ல.
கல்வி, வெகுஜனங்களை
அணிதிரட்டுதல்,
பொறுமையாக ஒரு
லட்சியத்துக்காக
ஒழுங்குபடுத்துதல்
என்பவற்றை வலியுறுத்தும்
மதியூகம் கொண்ட ஒரு
தலைமைத்துவத்தைப்
பெற்றுக்கொள்வதற்குப்
பதிலாக, ஏழைகளுக்கும்,
விரக்தியடைந்தோருக்கும்
பொய்யுரைக்கும்
மதச்சொற்சிலம்பங்களில்
விரைவான ரத்தம் சிந்தும்
தீவுகள் மற்றும் மந்திர
ஜாலம் நிகழ்த்தும் சிந்தனை
என்பவையே
கொடுக்கப்படுகின்றன.

மறுபுறத்தில் மலையளவு
இராணுவ மற்றும்
பொருளாதார சக்தியைக்
கொண்டிருப்பதன் மூலம்
மதியூகத்தையோ, தார்மீக
இலட்சிய தரிசனத்தையோ
உத்தரவாதப்படுத்த முடியாது.
தற்போதைய நெருக்கடியில்
நம்பிக்கை குறைந்த,
மனிதாபிமானக்குரல்கள்
பெரிதும் கேட்கப்படாமலேயே
போயுள்ளன. நிச்சயமற்ற
காரணங்களுக்காகவும்,
நோக்கங்களுக்காகவும்,
வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள

கூட்டாளிகளோடு சேர்ந்து
அமெரிக்கா நீண்டகால யுத்தம்
ஒன்றை எங்கோ ஓரிடத்தில்
நடத்தும் முயற்சியில்
இறங்கியின்ஸது. நாம்
மனிதர்களைப் பிளவுபடுத்தும்
கற்பனை ரீதியான
நிலைப்பாடுகளிலிருந்து விலகி,
வியாபாரக் குறிகளை மீண்டும்

“மத மற்றும் தார்மீக
அழப்படைவாதிகளீன்
ஸிரச்சினை என்னவென்றால்,
இன்று புரட்சி மற்றும்
எதிர்ப்புப்போராட்டம் குறித்த,
கொல்லுவதற்கும்,
கொல்லப்படுவதற்கும் இணங்கும்
விருப்பு உட்பட அவர்களீன்
பழையான கருத்துக்களோடு
தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும்,
திருப்தியளிக்கும் பயங்கரப்
பழவாங்கல் செயல்முறையும்
இணைந்திருப்பதுபோலத்
தோன்றுவதாகும்.”

பரிசீலித்து, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட
மூலவளங்களை மீண்டும்
மதிப்பீடு செய்து, யுத்த
ஆக்ரோஷக் குரல்கள் மற்றும்
அமைப்புகளின் மத்தியில்,
அநேக கலாசாரங்கள்
செய்ததைப்போன்று எமது
தலைவிதியை
ஒருவரோடொருவர்
பகிர்ந்துகொள்வதற்கு
முடிவெடுத்தல் வேண்டும்.

நாம் குருட்டுத்தனமாக
அணிவகுத்துப்
பின்தொடருமளவுக்கு
“இல்லாம்” என்ற
போர்க்கொடியும்,
“மேற்குலகம்” என்ற
போர்க்கொடியும் தகுதி
போதாதவையாகும். சிலர்
அவற்றுக்குப் பின்னால்

ஒடக்கூடும். ஆயினும்
சிந்திக்காமல் எதிர்காலச்
சந்ததியினர் நீண்டகால
யுத்தம் மற்றும் துயரங்களுக்கு
தம்மை இட்டுச்செல்வதும்
ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கும்
அநீதி மற்றும் அடக்குமுறை
வரலாறுகளைப் பார்க்க
விரும்பாது கண்ணே
முடிக்கொள்வதும்

பொதுவான
விமோசனத்துக்கும், பரஸ்பர
வினாக்களுக்கும்
முயற்சியெடுக்காதிருப்பதும்
தேவையற்ற
வீம்புத்தனமேயாகும்.
ஒருவரையொருவர் பிசாக்
என்று
அழைத்துக்கொள்ளுவது
எந்த விதமான
கெளரவமான
அரசியலுக்கும் போதிய
அடிப்படையாகமாட்டாது.
பிரத்தியேகமாக இன்று
அநீதி நிலவுமிடத்தில்
தோன்றும்
பயங்கரவாதத்துக்கான
காரணங்களை அகற்றி,
பயங்கரவாதிகளைத்

தனிமைப்படுத்தி, அவர்களை
அச்சுறுத்தி, அவர்களை
அவசியமற்றவர்களாக்கும்
வழிமுறைகள் இருக்கையில்
இது ஒரு கெளரவமான
அரசியலுக்கான
அடிப்படையாக அமைய
முடியாது. இதற்கு
பொறுமையும், கல்வியும்
அவசியமாகும். பாரிய
அளவிலான வன்செயல்
மற்றும் துயர்களை
அனுபவிப்பதைவிட இந்த
முதலீடு பெறுமதி
வாய்ந்ததாகும்.○

விசுவாச நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும் யுத்தம் :

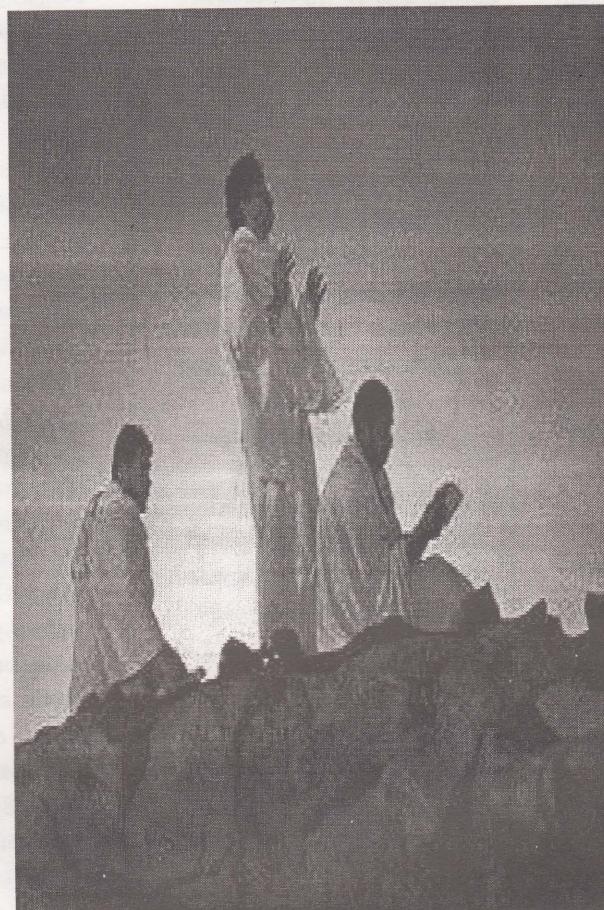
**இஸ்லாம் எதிர்
இஸ்லாமியவாதம்**

-சல்மான் ருஷ்டி-

“இது இஸ்லாம்

குறித்த ஒரு விடயமல்ல”. பல வாரங்களாக உலகத்தலைவர்கள் இந்த மந்திரத்தை மீண்டும் மீண்டும் உச்சரிக்கச் செய்கின்றனர். இதற்கு ஒரு காரணம் மேற்கில் வாழும் நிரப்ராதி மூல்லீம்கள் மீது பழிவாங்கல் தாக்குதல்களைத் தடுத்துநிறுத்தும் நம்பிக்கையும், அமெரிக்கா பயங்கரவாதத்துக் கெதிரான கூட்டணியை நிலைநிறுத்த வேண்டுமெனில் இஸ்லாமும், பயங்கரவாதமும் ஒன்றேன்று கூறுமுடியாமையும் ஆகும்.

இவ்வாறு மறுப்புத் தெரிவிப்பது உண்மையல்லவென்பதே இங்கு பிரச்சினையாகும். இது

“நாம் உண்மைகளை உண்மைகளாக மதித்து விடயங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். உண்மையில் இது “இஸ்லாம் குறித்த ஒரு விடயம்” ஆகும். உண்மையில் இதன் தார்ப்பரியம் என்ன என்பதே கேள்வியாகும். இறுதியாகப் பார்க்கும்போது அனேகமான சமய நம்பிக்கைகள் இறையியல் குறித்தவை அன்று. அனேகமான மூல்லீம்கள் தீவீரமான குர்-ஆன் பகுப்பாய்வாளர்கள் அல்லர்.”

இஸ்லாம் குறித்த ஒன்று. அல்லவெனில் ஒசாமா பின்லேடனுக்கும், அல்காயிதா இயக்கத்துக்கும் ஆதரவாக உலகளாவிய மூல்லீம் ஆர்ப்பாட்டங்கள்? இடம்பெறுவது ஏன்? புனித யுத்தத்துக்கு ஒரு மூல்லா விடுத்த அழைப்பையேற்று 10,000 பேர் வாள், கோடரிகளுடன் பாகிஸ்தான் - ஆப்கானிஸ்தான் எல்லையில் நிற்பது ஏன்? யுத்தத்தில் பிரிட்டன் தரப்பில் முதலில் மரணமடைந்தோர் தலிபானுக்கு ஆதரவாகப்போராடும் மூன்று மூல்லீம்களாகவிருந்தது ஏன்?

‘யூதர்களே’ உலக வர்த்தக நிலைய மற்றும் பென்டகன் தாக்குதல்களுக்கும் பொறுப்பு என்று மீண்டும் மீண்டும்

கூறப்படும் இஸ்லாமிய
பலிச்சொல்லும்,
முஸ்லீம்களுக்கு
இத்தாக்குதலுக்கான
தொழில்நுட்ப வலுவோ அல்லது
அமைப்புத் திறனோ
கிடைக்காதென்று தலிபான்
தலைமைத்துவம் உட்பட்ட
பலரும் நிகழ்த்திய வாதமும்
ஏற்பட்டது ஏன்? அல்-
காயிதாவின் பேச்சாளர்கள்
தம்மைக் குற்றவாளிகளாக்கும்
முறையில் பேசியிருப்பதைச்
(வானத்திலிருந்து விமானங்கள்
மழைபோல் பொழியும், மேற்கு
நாடுகளின் முஸ்லீம்கள்
உயர்மான கட்டிடங்களில்
வசிக்கவோ, பணியாற்றவோ
கூடாது என்பவை)
செவிமடுக்காது, பாகிஸ்தானின்
முன்னாள் விளையாட்டு
வீரரும், தற்போதைய
அரசியல்வாதியுமாகிய
இம்ரான்கான் போன்றோர் அல்-
கயிதா இயக்கத்தின்
குற்றத்தை நிருபிக்கும்
சான்றுகள் வேண்டுமென்று
கோரியது ஏன்? தற்போதுள்ள
அதிருப்தியாளர் மத்தியில்
புனிதமானது எதுவென்ற
வரைவிலக்கணம் எதுவும்
இல்லாத நிலையில் அமெரிக்க
இராணுவப் புறமத்தோர் சவுதி
அரேபியர்களின் புனித
மண்ணைக் கெடுப்பது குறித்த
பேச்சு ஏன்?

நாம் உண்மைகளை
உண்மைகளாக மதித்து
விடயங்களை ஆரம்பிக்க
வேண்டும். உண்மையில் இது
'இஸ்லாம் குறித்த ஒரு விடயம்'
ஆகும். உண்மையில் இதன்
தார்ப்பரியம் என்ன என்பதே
கேள்வியாகும். இறுதியாகப்
பார்க்கும்போது அனேகமான
சமய நம்பிக்கைகள்
இறையியல் குறித்தவை அன்று.
அனேகமான முஸ்லீம்கள்
தீவிரமான குர்அன்

பகுப்பாய்வாளர்கள் அல்லர்.
'எமான்' கொண்ட பொருள்
பெருந்தொகையினரான முஸ்லீம்
ஆண்கள் குழப்பமான,
அரைகுறை ஆய்வு
செய்யப்பட்ட வழியில் கடவுளை
நேசிப்பதற்குப்பதிலாக
அவருக்குப் பயப்படுவதோடு,
உணவுப்புக்கங்கள், 'தமது'
பெண்களைத் தனிப்படுத்தி
வைத்திருத்தல், தமது
தெரிவுக்குரிய மூல்லாவின்
போதனைகள், நவீன சமுதாயம்

"நான் இப்பொழுது ஒரு
முக்கியமான கேள்வியை
எழுப்ப விரும்புகிறேன்.
ஓருவேளை எமது
சமூகங்களின்
பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம்
அமெரிக்காவன்றி நாமாகவே
இருந்தால், அதன் பின்னர்
இவற்றை நாம்
விளங்கிக்கொள்வது
எவ்வாறு? எமது
பிரச்சினைகளுக்குப்
பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு
அவற்றுக்கு நாமே தீர்வுகளை
ஆரம்பிக்கக்கூடியமல்லவா!"

குறித்த பொதுவான
வெறுப்புணர்வு, அதன் சங்கீதம்,
நாத்தீகம் பற்று, பாலுணர்வு
குறித்த வெறுப்பு, தாராளவாத,
மேற்கத்திய பாணி
வாழ்க்கைமறை தமது
குழலையும்

ஆக்கிரமித்துவிடுமென்ற பயம்
என்பவை கலந்த வழக்கங்கள்,
அபிப்பிராயங்கள் மற்றும்
பக்கச்சார்பு உணர்வுகளைக்
கொண்டுள்ளனர்.

கடந்த 30 வருடங்களுக்கு
மேலாக உயர்வான ஊக்க
ஆர்வம் கொண்ட முஸ்லீம்
ஆண்களின் அமைப்புகள்
(முஸ்லீம் பெண்களின் குரல்கள்

எங்கும் கேட்பதில்லை)
தீவிரவாத அரசியலில்
இயக்கங்களை
உருவாக்குவதில்
சடபட்டுழைத்துவருகின்றன.
இத்தகைய அரசியல்
கருத்திட்டங்களில் சடபட்டுள்ள
இஸ்லாமியவாதிகள் -
இவர்களை நாம் அரசியல்
பக்கச்சார்பின்மை கொண்ட
பொதுவான முஸ்லீம்களிலிருந்து
வேறுபடுத்தி அறிய வேண்டும்.
எகிப்தின் முஸ்லீம்
சகோதரத்துவம், அலஜீரியாவின்
இரத்தக்கறை படிந்த எப்ஜெஸ்
மற்றும் ஜீஜே, ஈரானிய வியா
புரட்சிவாதிகள், மற்றும்
தலிபான் என்போரை
உள்ளடக்குகின்றனர். வேறுமை
இவர்களுக்கு உதவுகிறது.
இவர்களின் பாரிய
முயற்சிகளால் விளைவது
சந்தேகவாதம். வெளியாரை
புழமத்தார் என்று குற்றம்
சொல்லும் இந்தச் சந்தேகவாத
இஸ்லாம், முஸ்லீம்
சமூகங்களின் சகல
பிரச்சினைகளுக்கும் இவர்களே
காரணமென்று கூறுகின்றது.
நவீனத்துவம் குறித்த
பகைமைக் கருத்திட்டத்தை
அண்டவிடாது பாதுகாப்பதே
தமது சமூகங்களுக்கு உரிய
நிவாரணமென்று அது
கூறுவதோடு, இன்று உலகில்
அதிவேகமாக வளர்ந்துவரும்
ஒரு இஸ்லாமியப் போக்காகவும்
உள்ளது.

இது சாழுவேல் ஹன்டிஸ்டனின்
'நாகரீகங்களின் மோதல்'

அல்ல. இஸ்லாமியவாதிகளின்
கருத்திட்டம் மேற்குலகுக்கும்
"யூதர்களுக்கும்" மட்டுமன்றி,
தமது சக
இஸ்லாமியவாதிகளுக்கும்
எதிரானது என்பதே இதற்கான
காரணமாகும். பகிரங்க
வார்த்தை ஜாலங்கள் எதுவாக
இருந்தபோதிலும், தலிபானுக்கும்

சுராணிய

ஆட்சியாளருக்குமிடையில்
சமூகமான உறவுகள்
கிடையாது. மூஸ்லீம்
தேசங்களுக்கிடையிலான
பிளாவுகள் இத்தேசங்களுக்கும்
மேற்குலகத்துக்குமிடையிலான
பிளாவைப்போன்றே
ஆழமானவையாகும். ஆயினும்
தன்னை நியாயப்படுத்தி,
ஏனைய அனைத்தையும்
சந்தேகத்தோடு நோக்கும் இந்த
இஸ்லாம்தான் அனைவரையும்
கவாந்திமுக்கும் ஒரு
தத்துவார்த்தமென்பதை மறுக்க
முடியாது.

இருபது வருடங்களுக்கு
முன்னர் கற்பனை ரீதியான
பாகிஸ்தானொன்றிய
அதிகாரப்போராட்டங்கள் பற்றி
நான் நாவலொன்றை எழுதிக்
கொண்டிருந்தபோது மூஸ்லீம்
உலகில் அதன் சகல
பிரச்சினைகளுக்கும்
மேற்குலகமே, பிரதானமாக
அமெரிக்காவே காரணமென்று
கூறுவது சகஜமாக விருந்தது.
இன்றுபோலவே அன்றும் இந்த
விமர்சனங்களுட் சில
நியாயமானவையாக விருந்தன.
பனிப்போரின் புவி அரசியல்
குறித்தோ, கீசிஞ்சரின்
வார்த்தையில் தற்காலிக
உபயோகமுள்ள இளம்
தேசமொன்று குறித்த
அமெரிக்க
வெளிநாட்டுக்கொள்கைச்
'சார்புகள்' குறித்தோ,
வெறுக்கப்படும் தலைவர்கள்
மற்றும் ஆட்சிக்கும்பல்களை
பதவியேற்றுவதிலும்,
இந்குவதிலும் அமெரிக்கா
வகித்த பாத்திரம் குறித்தோ
நான் இங்கு மீண்டும்
பேசவிரும்பவில்லை. ஆயினும்
நான் இப்பொழுது ஒரு
முக்கியமான கேள்வியை
எழுப்ப விரும்புகிறேன்.
ஒருவேளை எமது சமூகங்களின்

பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம்
அமெரிக்காவன்றி நாமாகவே
இருந்தால்? அதன் பின்னர்
இவற்றை நாம்
விளங்கிக்கொள்வது எவ்வாறு?
எமது பிரச்சினைகளுக்குப்
பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு
அவற்றுக்கு நாமே தீவுகளை
ஆரம்பிக்கக்கூடுமல்லவா?

பல மூஸ்லீம்களும், மூஸ்லீம்
உலகில் வேர்களைக்கொண்ட
பல முறைசாராப்
பகுப்பாய்வாளர்களும்
இப்பொழுது இக்கேள்விகளைக்
கேட்க ஆரம்பித்துள்ளனர்.
எல்லா இடங்களிலும் மூஸ்லீம்
குரல்கள் தமது மதம்
குருட்டுத்தனமாகச் சிலரால்
வழிநடத்தப்படுவதை எதிர்க்க
ஆரம்பித்துள்ளன. நேற்றைய
தீவிரவாதிகளாக விளங்கியோர்
(யூகப் இஸ்லாம், காற்
ஸ்வைன்ஸ் போன்றவர்கள்)
இன்று அடக்கமானவர்களாக
மாறியுள்ளனர். சராக்
எழுத்தாளர் ஒருவர் முன்னைய
சராக் நையாண்டி எழுத்தாளர்
ஒருவரைப் பின்வருமாறு
மேற்கோள் காட்டுகிறார் :

"எமது நோய்க்கு நாமே
காரணமாவோம்". இஸ்லாம்
தனக்குத்தானே
எதிரியாகியுள்ளதென்று ஒரு
பிரித்தானிய மூஸ்லீம்
தெரிவிக்கிறார்.
பெய்ருத்திலிருந்து
திரும்பிக்கொண்டிருந்த
லெபனான் எழுத்தாளராகிய
எனது நண்பரொருவர்
செப்டெம்பர் 11

நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னர்
இஸ்லாமியவாதத்துக்கு
எதிரான, பசிரங்க விமர்சனம்
வெளிப்படையாகவே
ஆரம்பித்துள்ளதென்று கூறினார்.
பல கருத்துரையாளர்கள்
மூஸ்லீம் உலகில் சீர்திருத்தம்
வேண்டுமென்று
தெரிவித்துள்ளனர்.

கம்யூனிஸ்டுகள் அல்லாத
சோவியத் யூனியனின்
சோஷலிஸ்வாதிகள்
அக்காலத்திலிருந்து
கொடுங்கோண்மை
சோஷலிஸத்துக்கு எதிர்ப்புத்
தெரிவித்தனம் எனக்கு
ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது.
ஆயினும், இந்த ஆரம்ப
எதிர்ப்புக்குரல்கள் பாரிய
முக்கியத்துவம்
வாய்ந்தவையாகும்.
இஸ்லாத்தை நவீன
உலகத்துடன் இணக்கப்படுத்த
வேண்டுமெனில் இந்தக்
குரல்கள் ஓங்கியொலிப்பதற்கு
ஊக்கமளிக்கப்படல் வேண்டும்.

பலர் வேறொரு இஸ்லாம்
குறித்துப் பேசுகின்றனர். இது
அவர்களின் சொந்த, தனிப்பட்ட
விகவாசம் ஆகும். மதம்
அரசியலிருந்து
பிரிக்கப்படவேண்டுமென்று
இவர்கள் கூறுகின்றனர். இது
சகல மூஸ்லீம் சமூகங்களும்
நவீனமயப்படுத்துவதற்கு
அவசியமான, கடினமான
போராட்டமாகும்.
பயங்கரவாதிகள் ஆர்வங்காட்டும்
நவீனத்துவத்தின் ஒரேயொரு
அம்சம் அதன் உயர்தொழில்
நுட்பமாகும். இதை இதன்
உற்பத்தியாளர்களுக்கெதிராகத்
திருப்ப அவர்கள்
எண்ணுகின்றனர். பயங்கரவாதம்
தோற்கடிக்கப்பட
வேண்டுமாயின், இஸ்லாமிய
உலகம் நவீனத்துவத்துக்கு
அடிப்படையான முறைசாரா,
மனிதாபிமானக் கோட்பாடுகளை
ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.
இதைச் செய்யாதவரையில்
இந்த நாடுகளின்
சுதந்திரமென்பது
தொலைதூரத்திலுள்ள
வெறுங்கனவு
மாத்திரமேயாகும்.○

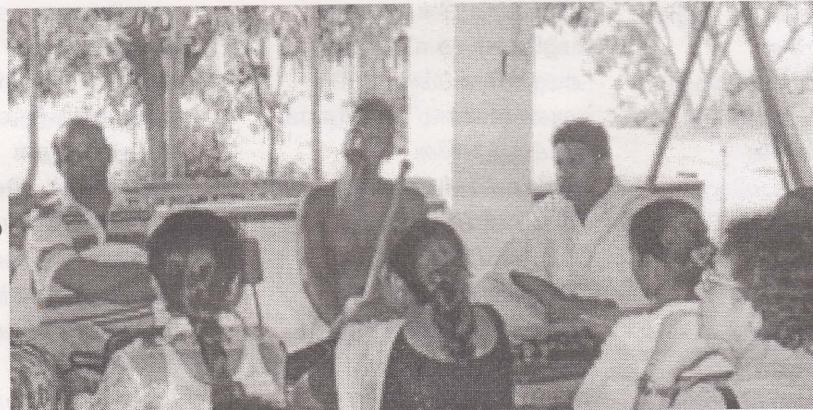
நன்றி : "பீஸ் மொனிற்றர்"

சுரிந்துகொள்ளும் மனித

இயலுமைகளை நம்பிய
வாழ்வுத் தூரத்திற்கு
வந்துவிட்டோம் என்கிற
பெருமைகள் மலிந்துபோய்
கிடக்கிறது.
பேணிப்பாதுகாக்கப்பட
வேண்டுமென
சித்தாந்தங்களை
உருவாக்கிய, செத்துப்போகும்
சித்தாந்திகள்
உலகமயமாக்களால்
புறமுதுகில் கைவைக்கின்றனர்.
தேவை, தேவையில்லாதவை
என்பவை மிக நுண்ணிய
இடைவெளியை தீர்மானிக்க
வேண்டிய கட்டாயத்துக்குள்
வாழ்க்கையை
ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம்.
எனக்கு நீ..., உனக்கு நான்
என்ற இடைவெளிகளும்
உறவில் நேருக்கும்,
எதிருக்கும் துரோகம்
செய்கிறது. சாதி, நிறம், பால்,
இனம், தேசியம் சார்ந்த
வடுக்களின்
வடுக்கள்

இன்னும் நவீன
இருள்களை
நகர்த்துகிறது.

உலகமயமாக்கல்

மனித உணர்வுகளை
சாகடித்து முன்னேற்றத்துக்கு
எதிரானவெற்றை விளைவித்துக்
கொண்டேயிருக்கும்
குழநிலையில், அரசு தனது
கட்டுக்கோப்பினுள் இருக்கும்
குடிமக்களை நிர்வகிக்கும்
முறையிலும், பொறுப்பிலும்
விடைபெற்று நீண்டதாரம்
சென்று குற்றவாளியாக்கும்
நிலையை மிகவும்
காத்திரமாகவும்,
நுண்ணியமாகவும்
மேற்கொண்டுவருகிறது.
தத்துவங்கள் தாமாகவே
பேசுவதாகவும், இது
இப்படித்தான் இருக்க
வேண்டும் என்ற
அதிகாரத்தொனிகள் மலிந்த
விற்பனைக்கு நம் கலாசாரம்
யாரோ சிலரினால்
நடத்தப்பட்டு வருகிறது. “கல்
தோன்றி மன்தோன்றா
காலத்துக்கும் முன்தோன்றிய
முத்த” வழியைச்சேர்ந்தோர்
என்ற பெருமை எம்மை கீழே
சறுக்க செய்கின்றது. பல்லின

கலாசாரங்கள் மத்தியில் நாம்
இன்னும் ஐக்கியத்தையும்,
போராட்டத்தையும் வெவ்வேறு
நால்களில் கட்டி அதில்
தொங்கி விளையாடும் முத்த
வழியைச்
சேர்ந்தவர்களாகலாம் என்று
பெருமைப்படுவதும்
என்னவே...! சமாதானம்
தேடித்தரும் குறுக்கு
வழிமுறைகளை இன்னும்
விசுவாசித்துக்கொண்டே
இருக்கிறோம். குடியியலை
பேணி பாதுகாக்கும் அரசு
நிறுவனங்களின்
ஆட்சிக்கொள்கை
முரண்பாடுகளால் குழுவாத
இலாபங்களை தேடி எல்லா
குட்டைகளையும் குழப்பி
அறியாமையால் எம்
நிர்வாணத்தை மறைக்கிறோம்.

அண்மையில் மாற்றுக்
கொள்கைகளுக்கான
நிலையத்தினரால்
மேற்கொள்ளப்பட்ட
மஹியங்களை நோக்கிய
பயணத்தில்
அங்கே
விளைந்து
கிடந்த
பிரச்சினைகளை
அள்ளிக்கோரத்
துக்கொண்டே
கோரவையில்

தகர்ப்பின் நுழையில்

ஆதியுராசிகள்

-பா.வி.சாந்தன்-

சிலவற்றை உங்கள் முன்னால் தரப்படுகின்றது.

வன்னியலா அத்தோ

இலங்கையின் சுதேச “முதல் குடிமக்கள்” ஆகிய வேடர்கள் அல்லது அவர்கள் தமிழ்மைத்தாமே அழைத்துக்கொள்வது போல “வன்னியலா அத்தோ” (காட்டுவாசிகள்) வன்னி என்று அழைக்கப்படும் பகுதி பசுமையானதும், பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றுக்காலத்தில் வரட்சியானதுமான காடுகளில் 16,000 வருடகாலமாக, அல்லது ஒருவேளை அதற்கும் மேற்பட்ட காலமாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இன்றுவரை வாழிடம் குறித்த விபரமான விடயங்கள் நன்கு அறியப்படாத ஒன்றாகவே உள்ளது. ஆயினும், அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் காட்டுவாசிகள் மக்களையும், அவர்களின் பாரம்பரிய வனப்பகுதி வாழிடங்களையும் மிகவும் மோசமாகக் குறைத்துள்ளன. விரைவில் உரிய நடவடிக்கைகளை யாராவது எடுக்காவிடில் பல இனங்களைச் சேர்ந்த மிருகங்கள், பறவைகள் மற்றும் தாவரங்கள் மட்டுமன்றி, வனச்சூழலை வெற்றிகரமாக முகாமைத்துவம் செய்து வந்த சுதேச மனித காலாசாரமும் பூண்டோடு அழியும் அபாயம் உள்ளது.

1983இல் துரித மகாவளி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் நூற்றுக்கணக்கான காட்டுவாசி குடும்பங்கள் தமது பாரம்பரிய, வனச் சூழலையும், ஜீவனோபாயங்களையும் கைவிட்டு வெளியேறுமாறு

நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். அவர்கள் நெல் விவசாயம் செய்வோராக மாற்றுவதன் மூலம் அரசாங்கக் குடியேற்றங்களில் வாழ்ந்து, தமது அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடி, கனிகளையும், தேனையும், கிழங்கையும் சேகரிக்கும் வாழ்க்கையைக் கைவிட்டு, அவர்கள் பிரதான நீரோட்ட சிங்கள சமுகத்தினுள் உள்ளவாங்கி, இணைத்துக்கொள்ளும் நோக்கத்துடனேயே இது நடந்தேறியது. அவர்களது இறுதிக் காட்டு வாழிடமாகிய கிழக்கு மாகாணத்தில் 198.72 சதுர மைல் நீரேந்து பகுதி 1983இல் மாதுறு ஓயா தேசீய வனவாழ்க்கை சரணாலயத்தை உருவாக்குவற்காக அவர்களிடமிருந்து பிடிங்கப்பட்டது. காட்டுவாசிகளின் வேட்டையாடும் நிலங்கள் அவர்களிடமிருந்து பிடிங்கப்பட்டது ஏனைய ஐங்கூங்களின் நன்மை கருதியே என்று கூறப்பட்டது. இந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்த சுதேச வாசிகளும் நியாயமான இழப்பீடு வழங்கப்படவேண்டுமென்று எவரும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்கவில்லை.

மாதுறு ஓயா தேசியவனம் இடம்பெயர்ந்த வன ஜீவராசிகளுக்கு ஒரு வாழிடமாகவும், பாதுகாப்பட்ட நீரேந்து பகுதியாகவும் விளங்கவேண்டுமென்றே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆயினும், விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் தாவரங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின்படி “தேசிய சரணாலயத்தின் விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் தாவரங்களை

பார்வையிடுவது தவிர அதனுள் செல்வதற்கு எவருக்கும் அனுமதி இல்லையென்றும், தேசிய சரணாலயத்தில் எந்தவித விலங்கையும் வேட்டையாடவோ, கொல்லவோ, பிடிக்கவோ அனுமதியில்லையென்றும், எந்தத் தாவரங்களையும் சேதம் விளைவிக்கவோ, பிடுங்கி எடுத்துச்செல்லவோ, அழிப்பதற்கோ முடியாதென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.” இதன் விளைவாக தொழில் ரீதியாக வேட்டையாடுவோராகவும், காய், கனி, கிழங்கு, தேன் சேகரிப்பாளர்களாகவும், வனத்தின் பாதுகாவலர்களாகவும் விளங்கிய காட்டுவாசிகள் ஒரே நாளில் அனுமதியின்றி விலங்குகளை வேட்டையாடுவோராகவும், உத்தவின்றி உள்ளே நுழைவோராகவும் மாற்றப்பட்டனர். சரணாலயத்தின் அடையாளமிடப்பட்ட எல்லைகளில் காவலாளிகளும், தடைகளும், அவதானிப்பு நிலையங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பரிதாபத்துக்குரிய ஆதிவாசிகள் தூரித மகாவளி அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் “பி” மற்றும் “சி” வலயங்களிலுள்ள புனர்வாழ்வு கிராமங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அங்கு இவர்கள் நெல் சாகுபடியில் ஈடுபெடுவார்களென்று கூறப்பட்டது.

வேடர் கோத்திரக் குடிகளை ஆகக்குறைந்த சேதம் மற்றும் சமூக ஒழுங்குக்குலைவுகளோடு, அதேவேளையில் புதிய எதிர்பார்ப்புகளோடு “இடம் மாற்றும்” பொறுப்பை

ஏற்றுக்கொண்ட மகாவலி அதிகாரசபை, தனது பணியை மிகவும் “வெற்றிகரமாக” நிறைவேற்றியுள்ளதாகக் கூறுகின்றது. இலங்கை அரசாங்கம் புதிய மூலவளங்களை ஆக்கும் பணியில் சாதனை படைத்தாகவும், புதிய காணிகளைப் பயிர்ச்செய்கையின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளதாகவும், எதுவித பிரச்சினையுமின்றி முன்பு ஆதிவாசிக் குழுவுக்குச் சொந்தமாகவிருந்த காணிகளைச் சூக்கித்துள்ளதாகவும் என்னுகிறது. ஆயினும் இந்தக் குழுவை சேர்ந்த மக்களை இடம் மாற்றியதேயன்றி அவர்களின் உண்மையான, நலன்களுக்கும், அபிவிருத்திக்கும் எவ்விதக் கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை யென்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

இவற்றின் விளைவாக, வேடர்கள் பேணிப்பாதுகாத்து வந்த அவர்களின் பாரம்பரிய வாழ்க்கைப் பாணியும், சமூக அமைப்பும் வேகமாக மறைந்து வருகின்றன. இவர்களுக்கு முறையான ஜீவனோபாயம் இல்லை. அவர்களின் விவசாயக் காணிகள் அலட்சியம் செய்யப்படுகின்றன. இதனால் அவர்கள் வேடர்களாகவும் இல்லாமல், விவசாயிகளாகவும் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஒன்றிரண்டு குடும்பங்களைத்தவிர பெரும்பான்மையோரான ஆதிவாசி மக்கள் அபிவிருத்தி கொண்டுவரும் புதிய வாய்ப்புகள் அவர்களது கைகளுக்கு எட்டாத

தொலைவிலுள்ளதால் அவற்றால் பயன்பெறத் தவறியுள்ளனர். ஆகக்குறைவான போஷாக்குத் தர நியமங்களைக்கொண்ட உணவும் இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை இதனால் இவர்களின் வாழ்க்கைக்காக நிலைமை சீரழிந்துள்ளதோடு, இவர்கள் தொடர்ந்து உயிர்வாழ்வதும் பெரும் கேள்விக் குறியாகியுள்ளது.

காட்டுவாசிகளைச் சுரண்டும் நடவடிக்கை (தம்பான)

ஆதிவாசிகளைச் சுரண்டுவது சம்பந்தமாக கிடைத்துள்ள தகவல்களின் பிரகாரம் ஆட்சேர்ப்பு முகவர்கள் புலம்பெயர் தொழிலாளர்களாக அனுப்புவதற்காக பெண்களைத் தேடி காட்டுவாசிகள் ராஜ்ஜியத்தினுள் ஊடுருவியுள்ளனர். தம்பான பெண்கள் பழிவாங்கப்படுவோமென்ற பயத்தின் காரணமாக பேச மறுப்பதால் இந்த விடயம் குறித்து நேரடியான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுவது கஷ்டமாகவுள்ளது. தற்போதுள்ள தகவல்களின்படி உள்ளிரில் ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர் மகியங்களை தம்பானில் வசிக்கும் பெண்மணியாவார். (பெண்மணிகளே இத்தகைய முகவர் தொழிலுக்கு சிறந்தவர்கள் என்று கொழும்பு ஆண் முகவர்களால் பல லாபங்களுக்காக நியமிக்கப்படுகின்றனர்)

உள்ளார் ஆட்சேர்ப்பில் ஈடுபடும் பெண்மணிக்கு நாட்டை விட்டுச்செல்லும்

ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் 7000 ரூபா கிடைக்கிறது. இது இந்தப் பகுதிகளில் மிகவும் பெரிய ஒரு தொகையாகும். ஆதிவாசிப் பெண்களுக்கு 35,000 ரூபா கடன் மழங்கப்படுகிறது. இது சூட்கேஸ், மாற்று ஆடைகள், துவாய்கள் மற்றும் சப்பாத்துகள் போன்ற பிராயணப்பொருட்களின் ஆகு செலவுக்காகும். அவர்கள் வீடுகளில் விட்டுச்செல்லும் குழந்தைகளுக்கும் இதில் ஒரு பகுதி செல்லுகிறது. அவர்கள் தமது முதல் வருமானத்தைச் சம்பாதிக்கத் தொடங்கியதும் இந்தக் கடன்வட்டியோடு திரும்பச் செலுத்தப்படவேண்டும். எழுத்தறிவில்லாத பெண்களுக்கு முன்னுரிமை மழங்கப்படுகிறது. வயது குறைந்த ஆண்களும் இவ்வாறு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

பெண்கள் காட்டுப்பகுதியை விட்டு கொழும்புக்குப் புறப்படுவதற்கு முன்னர் அருகிலுள்ள வைத்தியசாலையில் “குடும்பக் கட்டுப்பாடு” (கருத்தடை) செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. வீடுகளுக்கு விடுமுறையில் வரும்போது தாய்மையடைவதைத் தடுப்பதே நோக்கமென்று உத்தியோகபூர்வ விளக்கம் அமைகிறது. (இந்த விடயம் இதுவரை சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பெண்களிடமிருந்து சரியாகக் கேட்டறியப்படவில்லை). இந்தப் பெண்களுக்கு இரு வகையான தொழில்கள் மழங்கப்படுகின்றன. ஆடைக் கைத்தொழிலில் தொழிலாளர்களாகவிருத்தல்

முதல் ஆறுமாதங்கள் வேதனங்கள் உப-முகவருக்கே நேரடியாக அனுப்பப்படுகின்றன. அவர்தனது செலவுகளையீல்பெறும் வரை பண்ததை வைத்துக்கொள்ளுகிறார். பிரயாணத்துக்கு முன்னர் பெண்கள் கொழும்பில் ஒரு ஹோட்டலில் 3 அல்லது 4 தினங்கள் முஸ்லீம் வர்த்தக முகவர்களுடன் தங்கவேண்டும். இவர்களே ஆதிவாசிகள் தமது எதிர்காலத்தொழிலுக்குத் தகுதியானவர்களா என்பதை தீர்மானிக்கின்றனர்.

இந்தப் பெண்களைக் குறித்து இதுவரை எத்தனையோ கேள்விகள் கேட்கப்படாதவையாக உள்ளன. அவற்றுக்குப் பதில்களும் கிடைப்பதில்லை. இவர்கள் சட்ட விரோத “வியாபாரப்பொருட்களாக” அனுப்பப்படுகின்றார்களா?, அல்லது சட்டப்பர்வமாக நாட்டைவிட்டு தொழில் வாய்ப்புகளுக்காகச் செல்கின்றார்களா? 1994 இல் “வியாபாரப் பொருளாக மனிதர்களைக் கொண்டு செல்வதை” சர்வதேசச் சட்டம் பின் வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறது : “பெருமளவுக்கு அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலிருந்து தேச எல்லைகளைக் கடந்து மனிதர்களைச் சட்ட விரோதமாகவும், இரகசியமாகவும் கொண்டு செல்லுதல்..... இதன் இறுதி நோக்கம் பெண்களையும், சிறுமிகளையும் இலாப நோக்கத்துக்காக பாலியல் ரீதியில் அல்லது பொருளாதார ரீதியில் அடக்குமுறை மற்றும்

சுரண்டல் நிலைமைகளுக்கு உண்மையாக்குவதாகும்.”

இந்த வரைவிலக்கணத்தை ஆதிவாசிகளுக்குப் பிரயோகிக்கும்போது மேற்கூறப்பட்ட சகல ஆக்கக்கறுகளும் உள்ளன. ஆட்சேர்ப்புச் செயல்முறை “சட்ட விரோதமானதும், இரகசியமானதுமாகும்.” பெண்கள் நாட்டுக்கு(அபிவிருத்தியடையும்) வெளியில் கொண்டுசெல்லப்படுகின்றனர். இவர்கள் செல்வதற்கு முன்னர் “கருத்தடைக்கு” உட்படுத்தப்படுவது, அவர்கள் பாலியல் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படவுள்ளனர் என்பதையும் மற்றும் நடைமுறை உண்மைகள் இவர்கள் “பொருளாதார அடக்குமுறைகளுக்கு” உட்படுவதையும் காட்டுவனவாக உள்ளன.

இவ்வாறு வடக்குக்கிழக்கில் வாழும் ஆதிவாசிகள் யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்வுகளுக்குள்ளும், தங்களின் பாரம்பரிய கட்டமைப்புக்களை பேணிப்பாதுகாக்க முடியாமல் நகர குழலுக்குள் உட்பட்டு மேற்குறிப்பிட்டதுபோல் அடிமை வியாபாரப்பொருட்களாக பாலிக்கப்படுகின்றனர் என தெரியவருகிறது. அவர்கள் தொடர்பான முழு விபரங்கள் வாய் மூலமாக பெறுவது மிகவும் கடினமாகையால் உறுதியற்ற சில குறிப்புகள் சேர்க்கப்படவில்லை.○

(குறிப்பு : கட்டுரையின் தெளிவிற்காகவே “வேர்” எனும் புதம் பாலிக்கப்பட்டிருக்கிறது)

உயிர் வெளி

-சங்கரி-

நிசப்தம்
பனிபடரும்,
மலர்களின் நறுமணம்
மிதக்கும்
நள்ளிரவு

வானத்தைப் பார்த்தபடி
புல்தரையில் படுத்துள்ளேன்!

தாரத்தே
மத்தளமும்
யாரோ ஒருவர் பாடுதலும்
இடையிடையே
துப்பாக்கி வெடியொலியும்
ஏந்திவரும் காற்று.....

பாட்டின் தாளத்தில்
விண்மீன் அசையும்
மேகங்கள் நடனமிடும்
காற்று நெட்டுயிர்க்கும்
ககனமெல்லாம்
இசை நிறையும்.....

தென்றல் தடவும்
எனது தலைமயிரில்
காதின் மடவில்
காலின் பெருவிரவில்
மார்பகத்தின் மேட்டில்
இன்பம் கொந்தளிக்கும்
எனதுயிரும்
எனதுதலும்
இவ்விரவின் தேன் பருகும்..,

நான்
விண்ணை வலம் வந்து
விண்மீனை முத்தமிட்டு
சந்திரனைப் பாடி
மரத்தில் இளைப்பாறி
மலர்களினைத் தழுவி..

எவ்வையில்லா அண்டப்
பெருவெளியில்
என்னை இழுந்து
என் நாமம் கெட்டு
சதுராடிச்
சழல்வேன்
துயர் மறுப்பேன்..

நன்றி : “உயிர்வெளி”

லிலிகளின்

புதிர்

கண்டிய
பாராஞ்மன்ற
உறுப்பினரான
பேராசிரியர்
ஸ்பென்
அவெனுடன்
இடம்பெற்ற
கலந்துரையாடல்

த னடிய பாராஞ்மன்ற அங்கத்தவராகிய பேராசிரியர் ஸ்பென் அவென் வர்த்தக சமூகம் உள்ளிட்ட சிவில் சமூகப்பிரதிநிதிகளோடு பேச்கவார்த்தைச் செயன் முறைகள் மற்றும் முரண்பாட்டுத்தீர்வு குறித்த ஒரு கலந்துரையாடலை நடத்தினார். மிகவும் சுவாரசியமாகவும், கல்வியூட்டுவதாகவும், தகவலளிப்பதாகவும் விளங்கிய இந்த நிகழ்வில் அவரது பரந்த அனுபவச் செழுமையைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தால் கடந்த செப்டெம்பர் 12ந் திகதி டாரான்ஸ் ஏசியா ஹோட்டலில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்த இடைத்தொடர்பாடல் கலந்துரையாடல் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது.

பேராசிரியர் ஸ்பென் அவென் ஒரு பாராஞ்மன்ற அங்கத்தவர் என்பதோடு, விக்டோரியா பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டப் மற்றும் அரசுக் கொள்கை பேராசிரியராகவும் பிணக்குத் தீர்வுக்கான நிறுவகத்தின் இணைப்பனிப்பாளராகவும் விளங்குகிறார். அவர் வட-அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா, தென்கிழக்காசியா, லத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கிழக்கு ஜோரோப்பா போன்ற இடங்களில் அரசாங்கங்களுக்கும், அட்சிசெயல்முறை சர்வதேச முகவர் நிலையங்களுக்கும் ஆலோசகராகவும் விளங்குகிறார். ஆணையாளரும், சர்வதேச குறைகேள் அதிகாரிகள் நிறுவகத்தின் முன்னாள் தலைவருமாவார் (1988-1992). பேராசியர் அவென் முதலில்

பரந்த அளவில் அரசியலமைப்புவாதம் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி குறித்த பிரச்சினைகள் பற்றி உரையாற்றினார். அவர் நவீன அரசாங்கம் நடைபெறுவது அரசு, சந்தை மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் கூட்டு முயற்சியினுடாக வென்று தெரிவித்தார். பொதுமக்கள் பங்கேற்பு நல்லாட்சி செயல்முறையின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியென்றும், சட்டத்தின் ஆட்சியே ஜனநாயகத்தின் அத்திவாரமென்றும் அவர் தெரிவித்தார் அவரின் கூற்றுப் பிரகாரம் அபிவிருத்தியென்பது சமூகப்பொறுப்புனர்வு வாய்ந்த அரசாங்கச் சட்டகத்துள் தொழிற்பட்டு சந்தைச் சார்பான வளர்ச்சிக்கொள்கைகளாகும்.

பேராசிரியர் அவென் முரண்பாட்டுத்தீர்வுப் பிரச்சினைகள் குறித்துக் கருத்துத்தெரிவிக்கும்போது பேச்கவார்த்தைச் செயல்முறையில் ஈடுபடும் கட்சிகளின் சமத்துவம் மிகவும் முக்கியமானதென்றும் இத்தகையதொரு சமநிலை வழக்கமாக ஒரு வெளிநாட்டு சக்தியாலேயே வழங்கப்படுவதாகவும் தெரிவித்தார். அவர் இதேதர்க்கத்தை முன்னெடுத்து, முரண்பாட்டுக்கான காரணம் அதிகாரச் சமநிலை இன்மையே என்றும், அனைவரும் பொதுவாக என்னுவதுபோன்று கலாசாரம் காரணமல்லவென்றும் கூறினார். பேச்கவார்த்தைகளுக்கு உதவும் முன்றாந்தரப்பினர் சமநிலையற்ற தன்மையை ஒப்புரவுக்கோட்பாட்டை உபயோகித்து

தீர்க்கவேண்டுமென்று
வலியுறுத்தினார். இங்கு
பிரச்சினை என்னவென்றால்
இது எப்பொழுதும் ஒரு
கட்சிக்கான பக்கச்சார்பாகவே
நோக்கப்படும். இது
பேச்கவார்த்தைச்
செயல்முறையின்
பயனுறுதிக்குப் பெரும்
குந்தகம் ஏற்படுத்தக்
கூடியதாகும். அறிவார்ந்த
சுயநலம் என்றும்
எண்ணக்கருத்து பற்றியும்
அவர் கூறினார். ஒருவர்
பேச்கவார்த்தைச்
செயல்முறைகளில்
பகிர்ந்துகொள்ளும் நலன்களை
அபிவிருத்தி
செய்யவேண்டுமென்பதே
இதன் கருத்தாகும்.
இணக்கத்தைக் குறித்தும்
அறிகுறிகளுக்கு
ஆக்கபூர்வமான பிரதி
விளைவுச் செயற்பாடுகள்
இருப்பதும், பரஸ்பர இணக்க
நடைமுறைகள் இருப்பதும்
மிகவும் முக்கியமானதென்று
தெரிவித்த பேராசிரியர்
அவென், ஆகக்கூடிய அளவில்
பெற்றுக்கொள்ளும்,
ஸ்தாபநிலை நிலைப்பாடுகள்
எதையுமே
சாதிக்கப்போவதில்லையென்றும்,
உண்மையில் பார்க்கும்போது
பேச்கவார்த்தைச்
செயல்முறையென்பது
முன்பாட்டின் சகல
தரப்பினரும் தமது
அபிலாசைகளைப்
பெருமளவுக்கு நிறைவேற்றி,
மேலும் அபிவிருத்தி
செய்வதற்கான பொதுவான
அடிப்படையை
காண்பதாகுமென்றும்
தெரிவித்தார்.

பரிபூரணமான கணத்துக்கு,
அல்லது பரிபூரணமான
உடன்பாட்டுக்கு காத்திராமல்
சமாதான முன்முயற்சிகள்
மற்றும் முரண்பாட்டுத் தீர்வை

முன்கொண்டு செல்ல
வேண்டுமென்றும் பேராசிரியர்
குறிப்பிட்டார்.
பரிபூரணத்துக்கான தேடல் ஒரு
பொருந்தா கற்பனை ஆகும்.
சிறு அளவுகளிலான
முன்னேற்றங்கூட
அற்புதமொன்று நிகழ்ந்து
தீர்வுகிட்டுமென்று
காத்திருக்கும்
செயலின்மையைவிட அதிகம்
முக்கியமானதாகும். இலங்கை
நிகழ்வுத்தொடர்பில் இது
விசேடமாக உண்மையாகும்.

பேராசிரியர் அவென் தமது
கருத்தாகிய “ஒலி குறித்த
புதிர்” பற்றியும்
எடுத்துரைத்தார். அவரின்
கூற்றுப்படி ஒரு மிதமான
நடுநிலையிலிருந்து
பேச்கவார்த்தைச்
செயல்முறைக்கான ஒரு
கருத்தொருமிப்பைக்
கட்டியெழுப்புகையில்
தீவிரவாதிகள் தாம்
தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாக
உணர்த் தலையபட்டு,
பேச்கவார்த்தைச்
செயல்முறையில்
ஆக்கபூர்வமான முன்னேற்றும்
ஏற்பட்ட போதிலும்கூட,
வன்செயல் உண்மையில்
அதிகரிக்கக்கூடும்,
இந்தக்கட்டத்திலேயே
பேச்கவார்த்தைச் செயல்முறை
இலகுவில்
பாதிக்கப்படக்கூடும். ஆகவே
முரண்பாட்டின் சகல
தரப்பினரும் பொதுமையை,
நம்பிக்கையை
இழக்காதிருப்பது
முக்கியமானதாகும். இந்தக்
கட்டத்திலேயே
தனிநபர்களையும்,
ஜனசமூகங்களையும்
பிசாக்களாக நோக்குவதைக்
கைவிடுவதற்கும்,
தீவிரவாதிகளின்
நடவடிக்கைகள்
எந்தவிதத்திலும் மிதவாத

அபிப்பிராயங்களைக்
கட்டியெழுப்புவதிலும்
பேச்கவார்த்தைச்
செயல்முறையில்
கருத்தொருமிப்பை
ஏற்படுத்துவதிலும் தடைகளை
உருவாக்காதவாறு
பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பேராசிரியர் அவெனின்
சமர்ப்பனத்தின் பின்னர் பங்கு
பற்றியோர் மிகவும்
கவாரசியமான
கருத்துப்பரிமாறலில்
ஈடுபட்டனர். வியாபார
சமூகத்தின் பல
அங்கத்தினர்கள் நாட்டுக்குச்
சமாதானத்தைக்கொண்டு
வருவதில் தாம்
வகிக்கவேண்டிய
ஊக்கத்தொழிற்பாடு குறித்த
பாத்திரத்தை
ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆயினும்
தமது ஈடுபாடு அரசியல்
சார்ந்த ஒன்று என்று
கூறுவதில் தயக்கம் காட்டினர்.
இது அரசியல் செயற்பாடு
மற்றும் கட்சி
அரசியலுக்கிடையிலான
கோட்டைக் கடப்பதிலுள்ள
பயமுமாகும். ஐனசமூகம்
எதிர்காலத்தில் ஏதாவது
செயல்திட்டத்தை
வகுத்தமைப்பதென்றால் இந்த
பயத்தை மீறிச்செயற்பட
வேண்டுமென்பதும்
உண்மையாகும்.

சமாதானத்துக்கான சிவில்
சமூகத்தின் குரலை வலுவூட்டி,
சரியாக நெறிப்படுத்துவதற்கு
வியாபார ஐனசமூகம்
சமீபத்தில் எடுத்துக்கொண்ட
முன்முயற்சிகள் உட்பட,
இத்தகைய முயற்சிகளை
இலங்கையிலுள்ள பல்வேறு
ஐனசமூகங்கள் எவ்வாறு
நோக்கின என்பனபோன்ற
பலவிடயங்கள் மிகவும்
வெளிப்படையாக
கலந்துரையாடப்பட்டன. கட்சி

அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட
முறையில் சமாதான
முயற்சிகளை உருவாக்கி
முன்னெடுக்க முடியுமென்பதில்
பரந்த கருத்தொருமிப்பு
நிலவியது. இலங்கையின் இரு
பிரதான அரசியல்
கட்சிகளுக்கிடையே
சௌஜன்யம் நிலைக்கவுள்ள
சமாதானப்பேச்சுவார்த்தைகள்
ஆரம்பமாவதற்கு மிகவும்
அவசியமென்று சிலர்
கருத்துத்தெரிவித்தனர்.
பேராசிரியர் அவெனின்
கருத்துகளை ஆதரித்த
ஏனையோர், பரிபூரணமான
குழலுக்காக செயலின்றிக்
காத்திருக்காமல் சமாதானம்
மற்றும்
முரண்பாட்டுத்தீர்வுக்கான முன்
முயற்சிகளை

எடுக்கவேண்டியது
முக்கியமென்று கூறினர்.
முரண்பாட்டுத்தீர்வுக்கான
முன்முயற்சிகளின் தளத்தை
விசாலிப்பது குறித்த பல
கருத்துகள்
முன்வைக்கப்பட்டன. ஆயினும்
எவ்வளவுதான்
நல்லெண்ணத்தோடு
செயற்பட்டபோதிலும், சில
முன்முயற்சிகள் குறிப்பிட்ட
சமூகங்களை இலக்காக
கொண்டிருப்பதால் அது
ஏனைய ஐனசமூகங்களை
அந்நியப்படுத்தக்கூடுமென்ற
பயமும் உள்ளதென்று
சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. சிவில்
சமூகத்துக்கும், வியாபார
சமூகத்துக்குமிடையில் மேலும்
நெருக்கமான
இடைத்தொடர்பாடல்கள்

எற்பட்டு, பரஸ்பர அனுகூல
அன்னியோன்யம் ஏற்பட்டு,
அது முரண்பாட்டுத்தீர்வு
குறித்த புதிய முயற்சிகளுக்கு
உத்வேகமளிக்க
வேண்டுமென்ற தேவையும்
எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

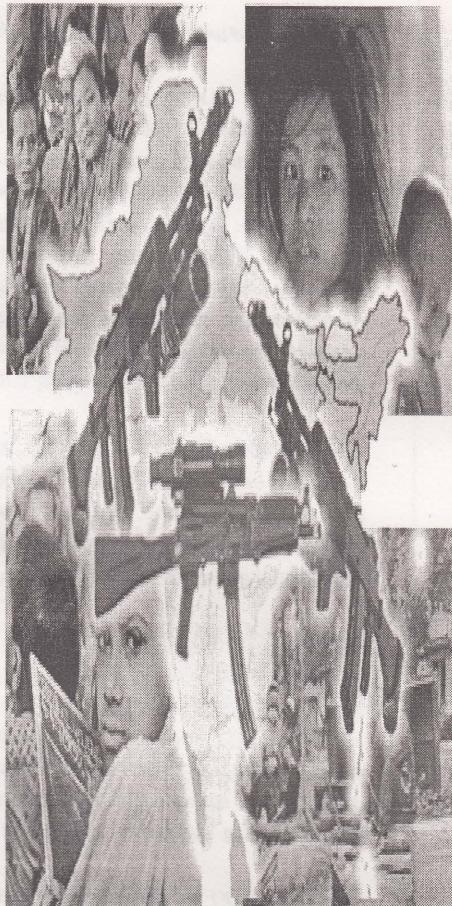
இலங்கைக்கு வரமறுக்கும்
சமாதானத்தை மீண்டும்
எவ்வாறு கொண்டுவருவது
என்பது குறித்துப்
பங்குபற்றியோர் பலவேறு
கருத்துக்களைத் தெரிவித்த
பின்னர் கலந்துரையாடல்
முடிவுபெற்றது.○

'..... நான் முன்பே கூறியதுபோன்று நாடுகளினுள்ளும்,
நாடுகளுக்கிடையிலும் புதிய பிரிவினைகளுக்கு
இட்டுச்செல்லாத விதத்தில் நாம் இந்தப் பிரதிவினைவுச்
செலவுப்பாட்டைக் கையாளுதல் வேண்டும். இன்று,
அனேகமாக ஒவ்வொரு சமூகமும் பலகலாசாரங்களையும், பல
மதங்களையும் கொண்ட ஒன்றாக விளங்குகிறது.
முஸ்லீம்களுக்கும், மேற்கு உலகங்களுக்குமிடையில் பிளாவுகள்
ஏற்படாதவாறு நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தச்
சமூகங்களில் முஸ்லீம்கள் பெருமளவில் வாழ்கிறார்கள்.
சமூகத்திலும், கிறிஸ்தவ, மேற்கு மற்றும் முஸ்லீம்
அரசுகளிடையிலும் பிளாவுகள் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே
பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப்போராட வேண்டுமென்று எமது
ஒரு மனதான உணர்வு வெளிப்படும் வகையில் எமது
நடவடிக்கையை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்வது முக்கியமாகும்"

-கொபி அனான் - 17.09.2001.

பனிதம் முற்று முழுதாய்
நாகரீகம் அடைந்து விட்டதாக
ஜயம் திரிபுற நம்பப்பட்ட
காலகட்டம்.
இக்காலகட்டத்தில்தான்
தலைவன் துரோகியானதும்
எதிரி சிநேகிக்கப்பட்டதும்
இக்காலகட்டத்தில்தான்.

அரசியல் காய்
நகர்வகளினால் மனிதம்
சில சமயம் பட்டாலும்
பாரதாரமாய் எதுவும்
ஆகிவிடவில்லை, மனித
உரிமை அமைப்புகள்
ஆங்காங்கே
தோன்றியதைத்தவிர.
அகர்கள் ரகமாய்
மலிந்து மனிதத்தை
நகக்க முற்படும்
பொழுதுகளில், மனித
உரிமை அமைப்புகள்
நசியும் மனிதத்தைக்
காக்கத் தவறும்
பட்சத்தில் கடவுள்கள்
ஆயுதங்களுடன்
அவதரிப்பர். அங்கும்
இங்கும் - முக்கிலும்
மூலையிலும் -
சந்தியிலும்
பொந்தியிலும் -
தூணிலும் துரும்பிலும் -
குடிசையிலும்
கூரையிலும் - எங்கும்

அவதரித்தேன். அண்டம்
கிடுகிங்க - ஆகாசம் நடுநடுங்க
ஆயுத தாண்டவம்
ஆர்ப்பரித்தது. ஒன்றாகி
பலவாகி நூற்றாகி
ஆயிரமாயிரமாகி
அழிந்தொழிந்தனர்.
அரக்கர்கள்.... ஆயினும்

மானுடமும் முரண்பாடானவை.
தொடர்பு நிலையற்றவை.
ஆயிரம் தாண்டிய உயிர்கள்
அழிந்து பிற்பாடு தெளிவுநிலை
அடைகிறது புத்தி. ஆயுதம்
மானிட்தை மீட்கும் என்பது
முட்டாள்தனம்.

“துப்பாக்கி முனையில்தான்
சுபிட்சம் பிறக்கும்”
என்னும் அர்த்தத்தில்
சிந்தாந்திகள்
சொன்னார்களோ.
சித்தாந்திகள்
புத்திசாலிகள் அல்லவா.
மேதாவிகளிடம் தானே
சித்தாந்தமே பிறக்கிறது.
என்னவோ துப்பாக்கி
முனையில் உயிர்
பறிக்கும் ரவைகள்தான்
பிறக்கும். உயிர்களைக்
கொல்வதைத் தவிர வேறு
என்ன தெரியும்
துப்பாக்கிக்கு?

மானுடம் மீட்க துப்பாக்கி
என்பது எத்தனை பெரிய
முட்டாள்தனம்.
அப்படியாயின்
சித்தாந்திகள்
புத்தியற்றவர்களா?
அவர்கள் எப்படியோ
போகட்டும். மானுடம் மீட்க
ஆயுதம் அணிந்த நான்
முட்டாளா புத்திசாலியா?
சித்தாந்தி என
உணர்கின்ற நேரத்தில்
முட்டாளாகவும் - முட்டாள் என
உணர்கின்ற நேரத்தில்
மனிதனாகவும் தெளிவுறும்
தத்தவார்த்தமா?

எது எப்படியோ முட்டாளாக
இருப்பதில் நிறையவும்
சௌகரியம் இருக்கிறது.
கேள்விகள் ஒரு போதும்
இல்லை.....

(நன்றி : யுத்தத்தின் இரண்டாம்
பாகம்)

யுத்தமும்..... அதன்

இரண்டாம் பாகமும்

எங்கும் ஆயுதம் தரித்த
கடவுள்கள் ஏகமாய்
அவதரித்தனர்.
இக்காலகட்டத்தில்தான்
சித்தாந்திகளின் ஆசீர்வாதம்
பெற்ற நான் நசியும் மனிதத்தை
மீட்க ஆயுதம் அணிந்து

மானுடம் நசிவதைத் தடுத்திட
முடியவில்லை.

ஆயுதம் மானுடத்தின் விரோதி
- அது ஒருபோதும்
மானுடத்துக்கு
மீட்சிகொடுப்பதன்று. ஆயுதமும்

ஆசிரியருக்கு,

இது போன்ற ஒரு சஞ்சிகை தமிழில் வெளிவருகிறது பயன்மிக்கதாகும். தமிழ்ச் சூழலில் முன்வைக்கப்படுகின்ற அரசியல் கருத்துக்கள், விமர்சனங்கள் ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலோ, அறிவியல் சார்ந்ததாகவோ அமைந்திருப்பதில்லை அல்லது அத்தகைய எழுத்துக்கள் மிகக்குறைவு என்று கூறலாம். ஆகவே, சமாதான நோக்கு போன்ற ஒரு சஞ்சிகை வடக்கு கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களிடம் போய்க்கேருமானால் ஓரளவிற்காவது அவர்களது சிந்தனையை விசாலமடையச் செய்யும் என்பதில் ஜயமில்லை. இது சமாதானத்தை நோக்கிய பயணத்தில் அவசியமானதாகும்.

சமாதான நோக்கு மார்ச், ஜூலை வெளியிட்டில் கலாநிதி ஜயதேவ உயன்கொட அவர்களின் கட்டுரை எம்மிடையே நிலவும் கருத்துக்களையும், போக்குகளையும் கேள்விக்குள்ளாக்கும் சிறந்த கட்டுரையாகும்.

அதே வெளியிட்டில் கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து அவர்களின் கருத்துக்களும் சமாதானச் செயற்பாடுகளின் மீது அக்கறை, நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு ஏற்படையது தான். ஆனால் “தமிழ் மக்களின் ஒரே பிரதிநிதி” என்ற கோஷம் குறித்து சுற்றிவைஷத்து அவர் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்கள் குறுகிய நோக்கங்களுக்காக ஏற்கனவே தமிழ்தரப்பு அரசியல்வாதிகள் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களிலிருந்து வித்தியாசமானதாய் தெரியவில்லை.

மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள விடயங்கள் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் கடிதம் மிகைப்படுத்தப்பட்டும், ஒரு இயக்கத்திற்கு சார்பாகவும் மாற்றுக் கருத்துக்களை சக்கிக் கியலாமலும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

சஞ்சிகையில் எழுத்துப்பிழைகள் மிகுதியாக காணப்படுகிறது. கருத்தாளம் மிக்க வாக்கியங்களில் எழுத்துப்பிழைகள் கருத்து மயக்கத்தையும், வாசிப்பில் தடையையும் ஏற்படுத்துவது குறையாக உள்ளது.

மோகன்
ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வொச்காந் நோக்கு

அன்புடன் சமாதான நோக்கு சிற்பிகளுக்கு,

மானுடத்தின் பெரும் அவமானமாகவும் அழிவாகவும் விளங்கும் யுத்தச் சூழலில் மானுடத்தின் எழுச்சியை நிலை நிறுத்தவும், மனித நாகரீகத்தை உயர்த்தவும் கிளாந்துள்ள இம் முயற்சியை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கின்றேன். இனவாதம், மதவாதம், மொழிவாதம், பிரதேச வாதம்..... முதலிய கொடிய விஷம் கல்வியாக, சித்தாந்தமாக, இலக்கியமாக, அரசியலாக வில்லவுபொமெடுத்துள்ள நமது தேசத்தில் சகஜ வாழ்க்கையையும் நிம்மதியையும் உருவாக்க இதய சுத்தியுடன் பணியாற்றுவது ஒரு சமூக கடமையாகும். எதிர்கால சந்ததியினரை மனதிற் கொண்டாவது இந்த வேலைத்திட்டம் தொடரப்படவேண்டும்.

உண்மையில் இன்றைய சூழலில் அதாவது இன முருகல், அரசியல் கலாசாரத்தில் முக்கிய ஜீவநாடியாக விளங்கும் காலத்தில் சமாதானம், சமாதான முயற்சி என்பதுகூட யத்தும் புவிவதுபோன்றதுதான். இக்கடினமான வேலைத்திட்டத்தை முன்னெடுத்துள்ள உங்கள் அனைவரையும் பாராட்டுகின்றேன்.

சமாதான நோக்கு இதழ் பொறுத்து, கட்டுரைகளின் பொருள் கண்தியானதும், சிறப்பானதாகும். அதனை எடுத்து விளக்கும் மொழியை சுற்று கண்தியாக உள்ளது. இது சாதாரண வாசகர்களுக்கு சிக்கலானதாக அமையும் என்பது எனது கருத்து. எழுத்துப்பிழைகள், வசனப்பிழைகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. இவற்றையும் கவனத்திற் கொள்ளுமாறு தங்களை பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

மொழிபெயர்ப்பு கட்டுரைகள், இலக்கிய ஆக்கங்கள் இடம்பெறுவது வரவேற்கத்தக்கது. தமிழ் படைப்பாளிகளையும் கவனத்திற்கொள்ளுவது தரத்தை உயர்த்தும்.

இந்த அரிய முயற்சி தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். வாசகர் தளத்தை விரிவுபடுத்திக் கொள்ளவும் இம் முயற்சியின் வளர்ச்சிக்கும் உதவுவதற்கு தயாராய் உள்ளேன்.

”சுடர்மிகும் அறிவுடன் எனை படைத்துவிட்டாய் வல்லமை தாராயோ
இந்த மாநிலம் பயனுறுன் வாழ்வதற்கே”
-பாரதி-

எம்.எச்.எம்.ஜூபர்
விரிவுரையாளர்,
தேசமான்ய முஹமத் சஹாபதீன் உயர்கல்வி நிறுவனம்,
பஹ்முன்.

சமாதான நோக்கு

ஆசிரியர்,

சமாதான நோக்கு கிடைத்தது நன்றி.
கருத்துக்கள், விளக்கங்கள்
பொலிவுடன் நிறைந்துள்ளன.
தொடர்பணி வெற்றி குவிக்கும் -
எழுத்துப்பிழைகள் மலிந்துள்ளன.
கதைகள், கவிதைகள் நிறைந்தால்
நன்று. "India Today" மாதிரி
வழவுமைப்பு செய்வது அழகு..

நல்லை அமிழ்தன்
யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிரியருக்கு,

நான் போராதனை பல்கலைக்கழக
கலைப்பீட்டத்தின் 3ம் வருடமாணவி.
நான் அரசியல் விஞ்ஞானத்தை
விசேஷதுறையாக கற்பதால், தங்கள்
நிலையத்தால் வெளியிடப்படுகின்ற
சமாதான நோக்கு என்ற வெளியீடு
எமது பாடம் சம்பந்தமான பல
விடயங்களை உள்ளடக்கி மிகுந்த
பிரயோசனம் தரக்கூடியதாக
இருந்தது. மட்டுமன்றி மேலும்
மேலதிகமான அவசியமான பல
பொது அம்சங்களை தெரிந்து
அறிவினைப் பெறக்கூடியதாகவும்
இருந்தது. எனவே
இவ்வெளியீட்டினை எமக்கு
தொடர்ந்து பெறக்கூடியதாக
இருந்தால் மிகுந்த பிரயோசனமாகவும்
பேருதவியாகவும் இருக்கும்.

த.செல்வகுமாரி
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

ஆசிரியர்,

பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில்
இவற்றை வெளியிட்டு, எமக்கும்
அனுப்பி வைத்ததற்காக எமது
மனமார்ந்த நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

தங்களது வெளியீடுகளைத்
தொடர்ந்தும் அனுப்பி வைக்க ஆவன்
செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஏ.எல்.எம்.பலீஸ்
பிரதேச செயலாளர்,
கல்முனை.

அன்புடையீர்,

தங்களால் அனுப்பிய மூன்று
சமாதான நோக்கு இதழ்களும்
கிடைக்கப்பெற்றது. அனுப்பிய
உங்களுக்கு எமது நன்றிகள்
உரித்தாக்டும்.

காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்றாற்போல
பொருத்தமான நேரத்தில்
இந்நால்களை
வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். தொடர்ந்தும்
வெளியிடுகள் எமக்கும் ஒரு பிரதி
அனுப்பி வையுங்கள்.

நன்றி!

என்.எம்.எம்.நவீக்
கல்முனை புகவம்,
அலியார் ரோட்,
கல்முனை - 06.

கனம்

மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர்
அவர்களுக்கு,

முதல் வணக்கம் தெரிவிப்பதுடன்
உரிமைகளை பற்றி
எடுத்துக்கறுவதற்கு
வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி
கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நாட்டின் அபிவிருத்தியை மேம்படுத்த
என்ன செய்ய வேண்டும். மக்களிடம்
வாக்குகளை கேட்பது எவ்வளவு
உரிமை இருக்கின்றதோ அவ்வளவு
உரிமைகள் உண்டு அம்மக்களுக்கு
தங்கள் உரிமையை கேட்க.

விவசாயிகள் சரிவர கட்டப்படாவிட்டால்
எப்படி நாடு அபிவிருத்தி அடையும்
என நினைக்கும் உறுப்பினர்கள், ஏன்
அவ்விவசாயிகளை விரட்டுகிறார்கள்?

கிராம புறங்களில் வாழுகின்ற
மக்கள்போல் குப்பத்து சனங்களும்
வாழவேண்டும் இன்றைய சமுதாயத்தை
கட்டிகாத்தால்தான் நல்லமூறையில்
வளரும் எதிர்கால சமுதாயம்.

ஒரு அமைச்சர் பாரானுமன்றத்தில்
நெடுங்காலமாக இருக்கின்றார்.
சிக்ககளின் மரணத்தை ஏன் தடுக்க
அமைச்சிக்கு உரிமைகள் இல்லை?
அமைச்சர்கள் இடத்தை பூர்த்திசெய்ய
மக்கள், மக்களின் உதவி
தேவைப்படுகிறது. மக்களின்
பிரச்சினைகளை ஏன் கவனம்

ஆசிரியர்,

நுவரேலிய வாசகசாலையில்
சமாதான நோக்கு இதழை கண்டு,
வாசித்து பெரும் மகிழ்ச்சி
அடைந்தேன்.

ஏராளமான எழுத்துப் பிழைகள்
இருந்தபோதும் உங்கள் நோக்கம்,
முயற்சி என்பவற்றை பாராட்டாமல்
இருக்க முடியவில்லை.

வண்டிக்காரரைப் பற்றிய சிறுக்கை,
நீண்டகாலத்தின் பின் ஒரு நல்ல
கதையை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை
அளித்தது.

இதுபோன்ற தரமான பத்திரிகைகள்
தமிழுக்கு அவசியம் தேவை.
தொடர்ந்து வெளியிடுகள்.

சீ.நவரட்னம்
ஐயதிலக்க மாவத்தை,
நுவரேலியா

செலுத்த உரிமையில்லை.

மக்களுக்கு சகல விடயத்திலும்
கேட்க உரிமை இருக்கிறது. என
கூறப்படுகிறது. ஆகவே மக்களிடத்தில்
குரல் எழுப்பினால் ஏன்
தடைசெய்கிறார்கள். அப்படியே
உரிமை சம்பவத்தை கறினாலும்
இன்னதெரியாதோரால்
தாக்கப்படுகிறார்கள். தடை
செய்கிறார்கள். பல வருந்கள்
அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆகவே, மனித உரிமை மீறவை
தடைசெய்யவேண்டும். கொழுந்து
விட்டெரியும் இன்பிரச்சினை தீர்த்து
ஒவ்வொரு மனிதனுக்கு இருக்கும்
உரிமையை காத்து. மக்களின்
பிரச்சினைகளில் உற்றுநோக்கிப்
பார்த்து மிகவும் கவனம் எடுக்க
வேண்டும். ஆகவேதான் சிறிதுசிறிதாக
நாட்டின் அபிவிருத்தியும், ஒற்றுமையும்,
இன்னதீயாக வழி நடத்தாமல்
சமாதானத்தை உருவாக்க முடியுமென
கருதுகிறேன்.

இப்படக்கு,
சமாதானத்தை விருப்பும் அங்கத்தவன்,
எம்.திருச்செல்வம்
அப்கட்.

**போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையை
அமுல்படுத்தும்போதும், கண்காணிக்கும்போதும்
மனித உரிமைகளுக்கும் மானுட விழியங்களுக்கும் மதிப்பளிக்குமாறு
சமாதான ஆதரவுக்குழ(PSG) கோருகிறது.**

இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை சமாதான ஆதரவுக்குழ வரவேற்கின்றது. “சமாதான செயற்பாட்டின் முழுமையான குறிக் கோள்” இலங்கையின் இன மோதல்களுக்குப் பேசுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காணவேண்டும் என அவ்வுடன்படிக்கை மூலம் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது எமது விசேட பாராட்டுதலுக்குரியதுடன், சர்வதேச சட்டத்தை அனுசரித்து இரு தரப்பினரும் குடிமக்களுக்கு எதிரான மோதல் நடவடிக்கைகளைக் கொள்வதாக உடன்படிக்கையின் 2:1 வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையும் பாராட்டுக்குரியது. அதேசமயம் “மோதலுடன் நேரடியாகத் தொடர்புள்ள குழுக்களும் யுத்தத்தின் விளைவுகளை எதிர்நோக்குகின்றன. மூஸ்லீம் மக்களுக்கு இது விசேடமாகப் பொருந்தும். எனவே, இவ்வுடன்படிக்கையின் மேற்படி முகவாசகம் மூலம் குடிமக்களின் பாதுகாப்பும், அவர்களின் சொத்துக்கள் தொடர்பான பாதுகாப்பும், அனைவருக்கும் ஏற்படுத்தயதாகும்” எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை அனுகூலமானதாகும்.

இரு தரப்பினரிடையே பேசுவார்த்தை மூலம் எட்டப்படும் நிரந்தரப் போர் நிறுத்தம் மனித உரிமையினையும், மானுட கெளாவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இதன் மூலம் சமாதானச் செயற்பாடு பற்றி மக்களின் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்த முடியும். இலங்கை அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சர்வதேச மனித உரிமைகள் நியமங்கள் மற்றும் சர்வதேச மானுடச் சட்டங்கள் என்பவற்றிற்குத் தமது உடன்பாட்டையும் அந்பளிப்பையும் பிரகடனப்படுத் தி உள்ளன. இலங்கையின் சகல சமூகத்துறிப்பினாலும் ஏற்றுக்கொள்கூடிய நீடித்து நிலைக்கும் போர் நிறுத்தம் மூலம் போரிடும் தரப்பினரின் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் அதேவேளை குடிமக்களின் உரிமைகளுக்கு வலுவூட்டவும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும். இதன் மூலம் போராளிகளுக்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையோன உறவை நிச்சயித்துக்கொள்ள முடியும். விடுதலைப் புலிகளின்

கனிலா அபேசேகர, சுனில் பல்லியன், ராத்கா குமாரசுவாமி, சுனந்த தேசப்பிரிய, ரொஹான் எதிரிசிங்க, கேதீஸ் லோகநாதன், ஜேஹான் பெரேரா, பாக்கியசோதி சுரவனமுத்து, ஜாலிட் யூகப், ஜீவன் தியாகராஜா, ஜோ வில்லியம்ஸ்

28.02.2002

“சமாதானத்துக்கான தீபத்தை ஏற்றுவோம்”

சமாதானத்திற்கான பிரஜைகள் குழுவின் ஏற்பாட்டில், கடந்த 07-03-2002 மாலை கோட்டை புகையிரத நிலையத்திற்கு மூன்றால், பேசமாதானத்திற்கான தீபத்தை ஏற்றுவோம் என்ற தலைப்பின் கீழ் யுத்த நிறுத்தத்தை வரவேற்கும், சுமார் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மூவின மக்களும் ஒன்றினைந்து சமாதான தீபங்கள் ஏற்றினார்கள். சமாதான பாடகர் ஜயத்திலக்க பண்டாரவின் ஜக்கிய அமைதிக் கீதங்கள் இசைக்க, நிலையான சமாதானம் வேண்டும், மூவினங்களும் ஒரே நாட்டின் மக்கள் என்ற கோஷங்களோடு மழையையும் பொருட்படுத்தாது நாட்டின் எதிர்காலத்தின் சபீட்சத்திற்காக மன்றாடி தீபங்களை ஏற்றினார்கள். யுத்தத்தால் கணவனை இழந்த பெண்கள், மகன்களை இழந்த தாய்மார்கள் யுத்த கொடுரேந்களை நினைத்து கண்ணீர் வடிய தீபத்தை ஏந்தி பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டார்கள்.

